

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
Food Consumption Patterns in the New Normal
of High School Students at Prakhongpittayalai School

วนฤดี แสงอันประเสริฐ
WANARUDEE SANGUNPRASERT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2564

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
Food Consumption Patterns in the New Normal
of High School Students at Prakhongpittayalai School

วนฤดี แสงอันประเสริฐ

WANARUDEE SANGUNPRASERT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์   รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
ชื่อ นามสกุล   วณฤดี แสงอันประเสริฐ
ชื่อปริญญา   คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา   คหกรรมศาสตร์
คณะ   เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ ไสตรโยม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

..... คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

วันที่ 22 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

ชื่อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
ชื่อ นามสกุล	วนฤดี แสงอันประเสริฐ
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 2) ศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 3) เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4) เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีรายได้ระหว่าง 100 – 150 บาทต่อวัน ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนต์/แฟลต จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 3 คน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 15,000 – 30,000 บาทต่อเดือน 2) รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ รองลงมา ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว และน้อยที่สุดคือ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค 3) เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยกเว้นจำนวนสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบการบริโภคอาหาร, วิถีใหม่, นักเรียนโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

Thesis Title	Food Consumption Patterns in the New Normal of High School Students at Prakhanongpittayalai School
Author	Wanarudee Sangunprasert
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study personal factors and family factors of High school students at Prakhanongpittayalai School. 2) To study food consumption patterns of high school students at Phrakhanongpittayalai School according to the new normal. 3) Comparison of food consumption patterns according to the new normal of high school students at Phrakhanongpittayalai School classified by personal factors. 4) Comparison of food consumption patterns according to the new normal of high school students at Phrakhanongpittayalai School classified by family factors. The sample was obtained by random sampling of 300 students from high school students at Phrakhanongpittayalai School and using online questionnaires as a research tool. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance.

The results revealed that 1) most of the samples are female, age 18 years old, studying in Mathayom 6, earning between 100-150 baht per day. The housing types are townhouse, apartment, or flat. The number of family members is more than 3 people. The education level of their parents is lower than a Bachelor's degree and work as employees with an average family income of 15,000 – 30,000 baht per month. 2) Food consumption patterns of high school students at Prakanongpittayalai School according to the new normal found that the overall level was at a high level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest mean was the perception of food consumption according to the new normal, followed by the aspect of food consumption characteristics of the family according to the new normal, and the least aspect was the food type selection according to the new normal. 3) Comparing dietary patterns of high school students at Prakanongpittayalai School according to the new normal classified by personal factors, it was found that gender,

age, educational level, parental income per day and housing characteristics were significantly differed in opinions on consumption patterns at the .05 level. 4) Comparison of dietary patterns according to the new normal classified by family factors found that the occupations of parents and the average family income per month had different effects on the new normal dietary patterns of high school students at Phrakhanongpittayalay School. There was a statistically significant difference at the .05 level, except for the number of family members and their parents' education were not statistically different at the .05 level.

Keywords: Food Consumption Patterns, New normal, Phrakhanongpittayalai School Students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ด้วยความเมตตา กรุณา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง ที่กรุณาเสียสละเวลา กรุณาให้แนวคิด ให้คำปรึกษาชี้แนะที่เป็นประโยชน์ รวมถึงการให้กำลังใจจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์ ประธานกรรมการสอบ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลามาเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทุกท่าน รองศาสตราจารย์รุ่งทิวา ชูทอง ดร.จินตนา ศรีสารคาม คุณยุบล บุญอินทร์ คุณเปรมระพี อยูมาวิโรหิรัญ คุณปรีศณี บัวพากูเขียว ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการพิจารณาเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ศิษย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูล ประสานงาน และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านสถานที่ในการเก็บข้อมูล และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัย

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ บิดา-มารดา และครอบครัว ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการศึกษา รวมทั้งขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นนักศึกษาปริญญาโทที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอดจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ทั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะมีประโยชน์สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจได้นำไปใช้ประโยชน์สืบไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยกราบขออภัยมา ณ ที่นี้

วนฤดี แสงอันประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstrace	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปร	4
1.5 นิยามศัพท์	5
1.6 สมมติฐาน	5
1.7 กรอบแนวความคิด	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค	7
2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคอาหาร	15
2.3 วิธีชีวิตใหม่	18
2.4 การบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการระบาดโควิด-19	24
2.5 ความเป็นมาของโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา	39
3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	41
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	47
4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	58
4.3 การอภิปรายผล	78
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผล	85
5.2 ข้อเสนอแนะ	90
เอกสารอ้างอิง	92
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม และ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ	98
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	105
ภาคผนวก ค แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	112
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล IOC	120
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	40
4.1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	47
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว	49
4.3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวม	51
4.4	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	52
4.5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว	53
4.6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ	54
4.7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	55
4.8	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	56
4.9	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	57
4.10	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามเพศ	58
4.11	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอายุ	59
4.12	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่	60
4.14	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่	61
4.15	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	62
4.16	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่	63
4.17	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่	64
4.18	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยเปรียบเทียบรายคู่	64
4.19	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายรับจากผู้ปกครองต่อวัน	65
4..20	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย	66
4.21	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของบิดา	68
4.23	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของมารดา	69
4.24	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของบิดา	70
4.25	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตามอาชีพของบิดาโดยเปรียบเทียบรายคู่	71
4.26	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของมารดา	72
4.27	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตามอาชีพของมารดา โดยเปรียบเทียบรายคู่	73
4.28	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	74
4.29	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของ ครอบครัวต่อเดือน โดยเปรียบเทียบรายคู่	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.30	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยเปรียบเทียบรายคู่	76
4.31	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย ของครอบครัวต่อเดือน โดยเปรียบเทียบรายคู่	76

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	6
2.1	แสดงสัดส่วนการซื้อสินค้าชนิดต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้น	27
2.2	แสดงข้อมูลการเสิร์ช “เดลิเวอรี่” “ส่งอาหาร” สูงสุดในช่วงล็อกดาวน์	29
2.3	แสดงข้อมูลการเสิร์ช “ร้านกาแฟ” “คาเฟ่” และ “ร้านอาหาร” ในช่วงหลังการผ่านล็อกดาวน์	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์โลกปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับวิกฤตการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 พบผู้ป่วยจำนวนมากมีไข้ ไอแห้ง หายใจลำบาก และมีอาการปอดอักเสบ โดยไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งการแพร่ของเชื้อไวรัสชนิดนี้สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คน (สุรินยา และคณะ, 2563) ผ่านการไอ จาม หรือสัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วย ต่อมาองค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ประกาศตั้งชื่อของไวรัสอย่างเป็นทางการโดยใช้ชื่อว่า Covid-19 ย่อมาจาก “coronavirus disease starting in 2019” หรือโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาที่เริ่มต้นในปี 2019 (WHO, 2020) และประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern : PHEIC) (ประชาชาติธุรกิจ, 2563) ในวันที่ 30 มกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วไปในวันที่ 11 มีนาคม 2563 ซึ่งประเทศไทยได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ Covid-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ที่ต้องมีการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างเข้มงวด ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมหลายด้าน ทั้งเศรษฐกิจ การศึกษา และสุขภาพของประชากรทั่วโลก เพื่อเป็นการควบคุมการระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 รัฐบาลกำหนดแนวทางการป้องกันด้วยการงดเดินทางไปในสถานที่ชุมชนแออัด การเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) สวมใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ และปฏิบัติตามคำแนะนำเกี่ยวกับอนามัยทางเดินหายใจ (กรมควบคุมโรค, 2563)

การระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้สถานศึกษาเกือบทุกแห่งต้องปิดการเรียนการสอน เด็กนักเรียนทั่วโลกต้องหยุดอยู่บ้าน แต่การเรียนการสอนยังดำเนินการต่อโดยปรับรูปแบบวิถีใหม่ เป็นวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีช่วยทดแทนการมาโรงเรียน ส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป ความเปลี่ยนแปลงที่เริ่มกลับสู่สภาวะปกติ แต่เป็นภาวะปกติแบบใหม่หรือที่เรียกว่า “New Normal” หรือความปกติใหม่ หมายถึง สถานการณ์ พฤติกรรม การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เราไม่คุ้นเคย หรือเคยเป็นสิ่งที่ผิดปกติก่อนหน้านี้ แต่กลายมาเป็นมาตรฐานปกติในปัจจุบัน (จันทน์, 2563) ส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคม เมื่อรัฐบาลประกาศการผ่อนคลายระยะที่ 5 อนุญาตให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ (online) สลับกับการเรียนแบบปกติ (on site) จะเห็นการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ต้องเป็นไปตามมาตรการทางสาธารณสุข และตามบริบททางการศึกษา โดยทางศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ ศบค. มีการประกาศมาตรการการป้องกันและควบคุมการระบาดของ Covid-19 ที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ได้แก่ สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย

ตลอดเวลา กำหนดการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 1-2 เมตร ล้างมือด้วยสบู่ พกเจล แอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด หลีกเลี่ยงกลุ่มเสี่ยงหรือผู้ที่มีอาการป่วย เป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบชีวิตวิถีใหม่ และเกิดเป็นพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดจากการปรับตัวตามสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้คนมีความตระหนักถึงปัญหาสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตของตนเอง มีรูปแบบการใช้ชีวิตและความต้องการที่เปลี่ยนไป ความหวาดระแวงในไวรัสทำให้ผู้บริโภคเกิดพฤติกรรมการซื้ออาหารกลับไปรับประทานที่บ้าน เกิดกิจกรรมการปรุงอาหารกินเอง เน้นการทำกิจกรรมที่บ้านมากขึ้น และนิยมเลือกซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ มีการนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการสื่อสารและการใช้ชีวิตจนกลายเป็น New Normal เพื่อลดการปฏิสัมพันธ์ หลีกเลี่ยงการออกไปนอกบ้าน ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการสัมผัสกับเชื้อโรคที่แฝงตัวอยู่ทั่วไป ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการบริโภคอาหาร โดยช่วงอายุที่พบว่ามีความน่ากังวลในการบริโภคอาหาร คือ กลุ่มนักเรียนและนักศึกษา เนื่องจากกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีการเติบโตออกสู่วัยทำงาน หากมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีความเสี่ยงอาจก่อเกิดการสะสมของสารอาหารเข้าสู่ร่างกายที่ไม่เหมาะสมซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพได้ (ทิพย์ภรณ์, 2560)

โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง กิน จำต้องมี Social Distance ที่เว้นระยะห่างต่อกัน โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยได้มีมาตรการการเฝ้าระวังความปลอดภัยของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดตั้งจุดคัดกรองนักเรียนด้วยการวัดอุณหภูมิและล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ก่อนเข้าโรงเรียน มีการสำรวจติดตั้งจุดล้างมือในบริเวณต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เพียงพอต่อการใช้งาน เพื่อให้นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนสามารถล้างมือได้บ่อย ๆ มีการให้สาธารณสุขฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรคดังกล่าว บริเวณโดยรอบภายในโรงเรียน เช่น ห้องพักครู ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร ห้องน้ำ ตลอดจนมีการจัดโต๊ะเรียนและโต๊ะนั่งรับประทานอาหารของนักเรียนให้มีการเว้นระยะห่างไม่น้อยกว่า 1 เมตร (Physical Distancing) มีการติดตั้งที่กั้นระหว่างกันบนโต๊ะ (Table Shield) และมีการรณรงค์ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ” รักษาสุขอนามัยส่วนบุคคล ดูแลใส่ใจสุขภาพทั้งตัวเองและคนรอบข้าง สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา พกพาเจลแอลกอฮอล์ติดตัวตลอด หมั่นล้างมืออย่างถูกวิธี และสังเกตตนเองเมื่อรู้สึกไม่สบายอย่างเคร่งครัดตลอดปีการศึกษา

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทั้งในภาพรวมและความแตกต่าง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมและองค์ความรู้ในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอื่น ๆ รวมทั้งเป็นแนวทางในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ที่ดีต่อสุขภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

1.2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ดังนี้

1.3.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัย

1.3.2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

1.3.2.3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้แก่ ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,075 คน (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564)

1.3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่

(Taro Yamane, 1973) เพื่อการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรเท่ากับ .05 และระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ ใช้เวลาในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 30 กันยายน 2564

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรต้น

1.4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับชั้นการศึกษา
- 4) รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน
- 5) ลักษณะที่อยู่อาศัย

1.4.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 1) จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- 2) ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา
- 3) อาชีพของบิดาและมารดา
- 4) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

1.4.2 ตัวแปรตาม

1.4.2.1 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้แก่

- 1) ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค
- 2) ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว
- 3) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ
- 4) สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่
- 5) ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่
- 6) การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 รูปแบบการบริโภคอาหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริโภคที่พิจารณาก่อนการเลือกซื้ออาหาร ได้แก่ ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ก่อนตัดสินใจบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

1.5.2 วิถีใหม่ หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่แตกต่างจากเดิม หลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 เนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ โดยคำนึงถึงประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่

1.5.3 การบริโภคอาหารวิถีใหม่ หมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกเกี่ยวกับการรับประทานอาหารรูปแบบใหม่หลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่บริโภคเป็นประจำ

1.5.4 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกำหนดลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัย

1.5.5 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

1.5.6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่กำลังศึกษาต่อในปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

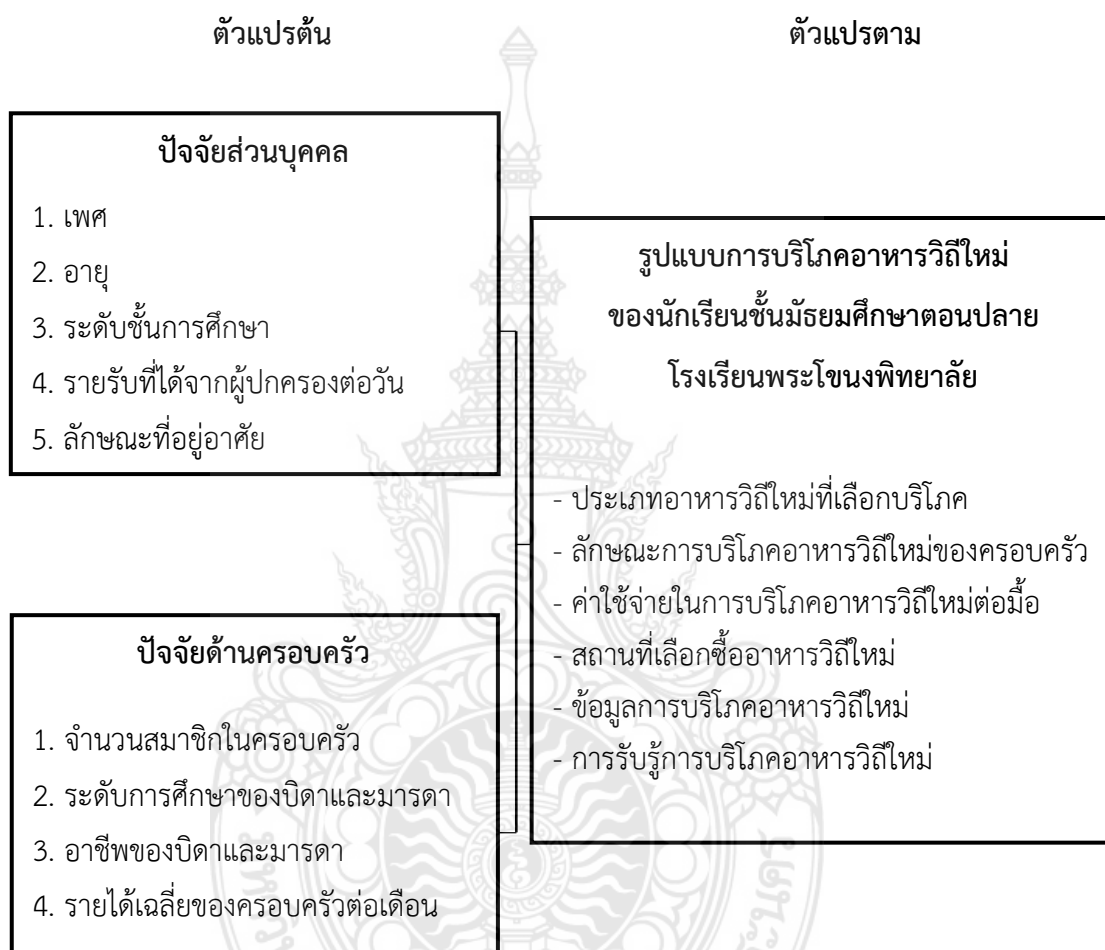
1.6 สมมติฐาน

1.6.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกัน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัย

1.6.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยแตกต่างกัน

1.7 กรอบแนวความคิด

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้กำหนดแนวคิดในการศึกษาวิจัย เรื่องรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมและองค์ความรู้ในการบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาด COVID-19

1.8.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาด COVID-19 ของนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ

1.8.3 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ที่ดีต่อสุขภาพต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังหัวข้อ ต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
- 2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคอาหาร
- 2.3 วิถีชีวิตใหม่
- 2.4 การบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการระบาด COVID-19
- 2.5 ความเป็นมาของโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

จากการค้นคว้าเอกสาร และทบทวนแนวคิดทฤษฎีมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

(Goldenson. 1984 : 90 อ้างถึงใน สิริไพศาล ยิ้มประเสริฐ 2559:7) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรม ว่าเป็นการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล เพื่อตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก โดยจะต้องเป็นการกระทำที่เป็นไปอย่างมีเป้าหมาย กล่าวคือ เป็นการกระทำที่ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรืออาจเป็นไปอย่างไม่รู้ตัวก็ได้ ดังนั้น พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่ถูกแสดงออกมาจากแต่ละบุคคลมีทั้งการกระทำที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ

(Schiffman and Kanuk. 1994 อ้างถึงใน วาสนา อินทะแสง 2559:9) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง การที่ผู้บริโภคได้ทำการแสดงออกด้วยการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล ตลอดจนการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ภายใต้พฤติกรรมที่ตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้าหรือบริการจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อาทิเช่น เงิน เวลา สิ่งของอื่น ๆ เพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดในการบริโภค

(Schiffman and Kanuk. 1994 อ้างถึงใน รัฐวัชร พัฒนจิระรุจน์. 2557) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง การที่ผู้บริโภคได้ทำการแสดงออกด้วยการค้นหาการซื้อ การใช้ การประเมินผล ตลอดจนการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ๆ เพื่อตอบสนอง

ความต้องการของตนเองภายใต้การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ อาทิเช่น เงิน เวลา สิ่งของอื่น ๆ เพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ

(Engel Kollat and Blackwell. 1968 อ้างถึงใน รัฐวิรัช พัฒนจิระรุจน์. 2557) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการกระทำของบุคคลใดคนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้าหรือบริการมา และใช้สินค้าหรือบริการนั้น และถูกกำหนดการกระทำต่าง ๆ โดยกระบวนการตัดสินใจที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว

พฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง การแสดงออกแต่ละคนปัจเจกบุคคลในการใช้สินค้าและบริการทางใดทางหนึ่ง รวมไปถึงการตัดสินใจ มีผลต่อการแสดงออกของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไป บ่งบอกถึงความชอบและไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถสังเกตได้ หรือวัดได้ เช่น การแสดงออกจากสีหน้า ท่าทางการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ความคิด เป็นต้น (Leavitt, 1972 อ้างใน ชิตาพร รุ่งสถาพร, 2563)

เมื่อเกิดโรค COVID-19 ทั้งประชาชนและภาคธุรกิจจำเป็นต้องปรับตัวอย่างมากเพื่อรับมือกับการระบาดของโรคในขณะเดียวกัน ความคาดหวังของประชาชน ต่อบทบาทของภาครัฐก็เปลี่ยนไปเช่นกัน โดยพฤติกรรมปรับตัวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงภาวะวิกฤตนี้เกิดจากการที่ผู้คนที่ให้คุณค่ามากขึ้นแก่ปัจจัย 7 ประการ (ปัญจพัฒน์ ประสิทธิ์เดชสกุล, 2563) ดังนี้

1) คุณค่าต่อความไว้วางใจ (Value for Trust) โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัยเนื่องจากเชื้อโรคไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าผู้บริโภคจึงไม่สามารถมั่นใจได้เต็มที่ว่าข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ สะอาดปลอดภัยหรือไม่นอกจากนั้นแล้วผู้บริโภคยังไม่สามารถทราบถึงการดูแลความสะอาดของร้านค้าระบบขนส่งสาธารณะ ร้านอาหาร หรือที่พักของโรงแรมได้อีกด้วย ผู้ให้บริการจึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสุขอนามัยที่ดี เช่น การฆ่าเชื้อบนอุปกรณ์ที่ลูกค้าต้องใช้ร่วมกัน การเว้นระยะห่างในการใช้บริการ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่สร้างความเชื่อมั่นต่อการใช้บริการ นอกจากนี้ผู้ให้บริการจำเป็นต้องสื่อสารเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคอีกด้วย

2) คุณค่าต่อความเป็นส่วนตัว (Value for Space) การรณรงค์การเว้นระยะห่างทางสังคมทำให้มีความต้องการพื้นที่ส่วนตัวเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย รถโดยสารส่วนบุคคล และสำนักงาน

3) คุณค่าต่อความเสมือนจริง (Value for Virtual) เนื่องจากคนจำนวนมากต้องเปลี่ยนการใช้ชีวิตประจำวันตั้งแต่ตื่นจนถึงเข้านอนมาอยู่บนโลกออนไลน์ ผ่านการใช้แพลตฟอร์ม ไม่ว่าจะเป็นตลาดซื้อขายแลกเปลี่ยน เครือข่ายสังคม การดูหนังฟังเพลง การทำงานและการประชุม ตลอดจนการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งการระบาดของโรค COVID-19 ยิ่งเร่งให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การยอมรับ และความเคยชินในการใช้เทคโนโลยีภายในช่วงเวลาอันสั้น ซึ่งเป็นโอกาสดีของธุรกิจต่าง ๆ ที่จะชักจูงให้ลูกค้าเปิดใจรับบริการแบบออนไลน์แทนที่บริการแบบดั้งเดิมได้ง่ายขึ้น

4) คุณค่าต่อสุขภาพ (Value for Wellness) ทั้งสุขภาพทางกาย การงาน และการเงิน ความตระหนักถึงความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ผู้คนหันมาใช้ มาตรการป้องกันและดูแลมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพให้แข็งแรง การสร้างความมั่นคงทางการเงินด้วยการเก็บออมไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน การป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน เช่น การทำประกันชีวิต ประกัน

สุขภาพ ประกันการเดินทาง และรวมถึงการสร้างความมั่นคงทางการงาน ด้วยการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่อีกด้วย

5) คุณค่าของเงิน (Value for Money) เนื่องจากวิกฤตในครั้งนี้ซ้ำเติมจุดอ่อนของภาคครัวเรือนไทยที่มีความเปราะบางทางการเงินโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และผู้ประกอบการรายย่อย จึงจำเป็นต้องตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป กลุ่มที่มีสภาพคล่องไม่เพียงพออาจต้องกู้ยืมเพิ่มเติมและขอเลื่อนการชำระหนี้ออกไป ทำให้มีภาระหนี้ที่มากขึ้นและนานขึ้น ขณะเดียวกัน การกระตุ้นเศรษฐกิจโดยภาครัฐในระยะข้างหน้ามีข้อจำกัดเพิ่มขึ้น ด้วยเนื่องจากภาครัฐมีภาระทางการคลังเพิ่มขึ้น จากการช่วยเหลือเยียวยาในช่วง COVID-19 ปัจจุบันเหล่านี้จะทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจเห็นคุณค่าของเงินมากขึ้น

6) คุณค่าต่อส่วนรวมและภาครัฐ (Value for Public) ความร่วมมือของประชาชนในยามวิกฤต COVID-19 เป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายสาธารณสุข การยินยอมให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าหน้าที่รัฐ และการช่วยเหลือจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ นอกจากนี้ เหตุการณ์นี้ทำให้ประชาชน ตระหนักถึงความจำเป็นของภาครัฐที่ต้องมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการบ้านเมืองและดูแลเศรษฐกิจในยามที่กลไกตลาดไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ เช่น การแก้ไขปัญหาการกักตุนสินค้า และการเทขายสินทรัพย์เพื่อถือเงินสด (Flight to liquidity) ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบรุนแรงและผู้ด้อยโอกาสอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

7) คุณค่าต่อพรมแดน (Value for Border) ซึ่งมีความสำคัญเพิ่มขึ้นในการเป็นด่านแรกของแนวป้องกันเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค ทั้งพรมแดน ระหว่างประเทศ จังหวัด อำเภอ และตำบล หรือกระทั่งการเข้าออกอาคารสถานที่ เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีระดับความรุนแรงของปัญหาแตกต่างกัน โดยพื้นที่ที่ควบคุมโรคได้ดี มีความปลอดภัย จะสามารถกลับมาเปิดดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้เร็วกว่าพื้นที่ที่ยังมีความเสี่ยง

2.1.2 บทบาทของผู้บริโภค

บทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจซื้อสามารถแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะได้แก่

1. ผู้ริเริ่ม (Initiator) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งรับรู้ถึงความจำเป็นหรือความต้องการและริเริ่มความคิดเกี่ยวกับการซื้อและความต้องการสินค้าหรือบริการ

2. ผู้มีอิทธิพล (Influencer) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งแสดงพฤติกรรมใด ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นหรือ จูงใจต่อบุคคลอื่นทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

3. ผู้ตัดสินใจ (Decider) หมายถึง ผู้ที่ตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ ซื้ออะไร ซื้ออย่างไร ซื้อที่ไหน ซื้อเมื่อไร และซื้อจำนวนเท่าไร นักเรียนอาจสามารถตัดสินใจได้หรือผู้ปกครองตัดสินใจขั้นสุดท้ายก็ได้

4. ผู้ซื้อ (Buyer) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งดำเนินการซื้อจริงอาจไม่ใช่ผู้จ่ายเงิน แต่ทำหน้าที่ซื้อเท่านั้น

5. ผู้ใช้ (User) หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งเกี่ยวกับการใช้สินค้าหรือบริการโดยตรงซึ่งอาจจะเป็นผู้บริโภคคนสุดท้าย หรือผู้ใช้ในอุตสาหกรรมและจะเป็นผู้ทำการประเมินการใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ

ดังนั้น พฤติกรรมผู้บริโภคเกี่ยวข้องกับการซื้อ การใช้สินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจ โดยทางตรงหรือทางอ้อมถือเป็นพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งสิ้น

2.1.3 พฤติกรรมผู้บริโภคหลังเกิดภาวะวิกฤตโควิด-19

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ทำให้พฤติกรรมหลายอย่างเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเมื่อเหตุการณ์นี้ผ่านไปกลับเข้าสู่สภาวะปกติอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรูปแบบใหม่ของผู้บริโภคในสังคมไทย ที่เรียกว่า “ความปกติแบบใหม่” New Normal (“โควิด-19 ระบาด ทำคนออกจากบ้านน้อยลง”, 2563)

พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปทันทีระหว่างการเกิดโรคระบาดไม่เพียงแต่จะสร้างผลกระทบเชิงการแพทย์และสาธารณสุขเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมให้กับทุกประเทศทั่วโลก สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันทีในยุคนี้จึงไม่ใช่แค่เพียงการแทนที่ (Disruption) แต่เป็นแนวโน้มของการเกิดความปกติใหม่ (New normal) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงในทุกมิติของโลก ในข้อแรกคือ ชีวิตของพลเมืองถูกจำกัดให้อยู่ในพื้นที่ส่วนตัวอย่างคุ้นชิน พื้นที่เมืองกลายเป็นพื้นที่อันตรายที่ทุกคนต้องให้ความร่วมมือรัฐ ในการงดออกมาข้างนอกเพื่อป้องกันการแพร่ระบาด ส่งผลให้ความสัมพันธ์เชิงสังคม ถูกบีบให้อยู่บนโลกออนไลน์แทบจะเต็มรูปแบบ พฤติการณ์เหล่านี้เองส่งผลให้เกิดแนวโน้มของความปกติใหม่ (New Normal) ทั้งในแง่ของการเข้าไปอยู่ในโลกออนไลน์บนทุกมิติของการใช้ชีวิต พฤติกรรมของคนที่เริ่มอยู่เป็นสันโดษในชีวิตจริง แต่มีปฏิสัมพันธ์ในโลกออนไลน์จะเริ่มส่งผลเชิงพื้นที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้ ออฟฟิศให้เช่า (Rental office) จะมีขนาดเล็กลงเนื่องจากการทำงานแบบ Remote เพิ่มมากขึ้น การถูกบังคับให้ปรับรูปแบบการทำงานของหลายบริษัทอย่างฉับพลันทำให้อุปสรรคการทำงานแบบออนไลน์ค่อย ๆ ถูกปลดผนึกปัญหา และเริ่มสร้างความเคยชินให้กับบริษัทที่ละน้อยทำให้การทำงานแบบ Remote ถูกมองว่าเป็นปัญหาน้อยลง ทำให้มีแนวโน้มว่าจะมีการทำงานแบบ Remote เพิ่มในอนาคต ซึ่งพื้นที่ออฟฟิศขนาดใหญ่อาจเปลี่ยนเป็นพื้นที่เล็กลง ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมถูกยกระดับความสำคัญ เนื่องมาจากความกังวลด้านสุขภาพ ปัญหาผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะเมืองเป็นประเด็นที่ยากจะแก้ไขมานานก็เริ่มมองเห็นความคลี่คลายโดยจากการไม่ออกนอกบ้านนี้เองทำให้ประชากรเมืองมองเห็นผลลัพธ์ ในประเด็นสิ่งแวดล้อมได้ทันที สิ่งนี้มีผลโดยตรงต่อจิตใจประชากรเมืองที่กำลังหวาดกลัวและตื่นตัวในประเด็นด้านสุขภาพมากขึ้น ร้านค้า (Store & Shop) มีความสำคัญน้อยลง การจับจ่ายใช้สอยสิ่งของที่ไม่ใช่สินค้าบริโภคจะเข้าสู่รูปแบบออนไลน์มากขึ้น อีกทั้งร้านค้าเริ่มมีการปรับตัวเข้าสู่โลกออนไลน์ ทำให้คนเคยชินกับการไม่เข้าหน้าร้าน นอกจากนั้นภาพการรับรู้ของคนในปัจจุบัน เริ่มมองพื้นที่ด้านนอกว่าเป็นพื้นที่เสี่ยง ดังนั้นหน้าร้านในศูนย์การค้าขนาดใหญ่ จะเริ่มมีความสำคัญน้อยลง และน้อยลงมากกว่าการเข้ามาแทนที่ (Disruption) การขายออนไลน์ในช่วงก่อนหน้านี้นี้ ตลาดวิชาอยู่บนโลกออนไลน์ ภายหลังจบวิกฤตโควิด-19 จะไม่ได้ทำให้มหาวิทยาลัยหมดความสำคัญแต่การเรียนการสอนบนโลกออนไลน์จะมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคอร์สออนไลน์ในบางวิชาของการทำงานที่มหาวิทยาลัยไม่ได้มีสอน คุณค่าของผลิตภัณฑ์บนโลกออนไลน์มีมากขึ้น จากเดิมที่ระบบออนไลน์เปลี่ยนโลกไปแล้วหนึ่งครั้ง ในครั้งนี้วิกฤตโควิด-19 จะเป็นตัวเร่งให้โลกออนไลน์เข้ามาเปลี่ยนโลกอย่างเต็มรูปแบบอีกครั้งหนึ่ง ทุกผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่บนโลกออนไลน์ทั้งบุคคล แปรนต์ บริษัท จะเป็นสิ่ง

ที่มีคุณค่าที่ทุกคนต่างเข้าหาจนคุ้นชิน และกลายเป็นความเชื่อมั่น ดังนั้น ในช่วงระหว่างวิกฤตนี้ แบรรณดีไหนที่ทำได้ก็มิสิทธิ์ได้ไปต่อมากกว่า

สุพริศร์ สุวรรณิก (2563ก) กล่าวว่า การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 อย่างรวดเร็ว ขยายวงกว้างและรุนแรง ได้สร้างผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมและประเทศในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทำให้เกิดการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) โดยเฉพาะการอยู่บ้านเพื่อหยุดการแพร่และรับเชื้อ เมื่อหลังจากวิกฤตโควิดผ่านไปจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน สังคมจะก้าวเข้าสู่ระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อให้ทันพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป หากมองย้อนกลับไปในช่วงการระบาดของโรคซาร์สในปี 2545 การใช้เทคโนโลยีออนไลน์อย่างอีคอมเมิร์ซในจีนเข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งผู้คนหลีกเลี่ยงการออกไปยังพื้นที่สาธารณะโดยหันมาซื้อสินค้าผ่านทางช่องทางออนไลน์แทน โดยเฉพาะอาลีบาบา และเจดีดอทคอมซึ่งในวิกฤตโควิด-19 ครั้งนี้ทำให้ร้านค้าและห้างสรรพสินค้าแบบดั้งเดิมต้องหันมาขายสินค้าแบบออนไลน์มากขึ้น รวมถึงทำให้ผู้บริโภคต้องหันมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายประเภทที่มีมานานแล้วแต่ยังไม่มีคนใช้กันมากนักทำให้มีผู้ใช้มากขึ้น อาทิ แพลตฟอร์มที่สามารถใช้ในการประชุมหรือจัดสัมมนา ซึ่งผู้บริโภคจะเกิดความคุ้นเคยและเปลี่ยนพฤติกรรมหันมาใช้เทคโนโลยีอย่างถาวร นอกจากนี้แม้กระทั่งสถาบันการศึกษาก็ต้องพัฒนาไปใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ทดแทนทั้งหมดในช่วงวิกฤตซึ่งอาจพลิกโฉมระบบการศึกษาโลกไปโดยสิ้นเชิงหลังผ่านพ้นวิกฤตแล้ว และผู้คนคำนึงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพ การรักษาสุขอนามัยอย่างเข้มงวดในชีวิตประจำ หลีกเลี่ยงการใช้เงินสดที่ต้องสัมผัสธนบัตร หันมาใช้ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์จนเกิดความคุ้นชิน และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น

เมื่อเหตุการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 สิ้นสุดลงจะเกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค (ถนัดกิจ จันกิเสน, 2563) ได้แก่

พฤติกรรมที่ 1 งานบ้านหนัก ๆ ผลักไปบนโลกดิจิทัล (Digitized Chore) หลังภาวะวิกฤตโควิด-19 ผู้บริโภคยังจะซื้อสินค้าจำเป็นผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเฉพาะผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน ซึ่งเกิดจากความเคยชินของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากการรักษาระยะห่างทางสังคม ซึ่งจะอำนวยความสะดวกเป็นอย่างมาก และจะทำให้ธุรกิจอีคอมเมิร์ซขยายตัว

พฤติกรรมที่ 2 การอยู่บ้านอย่างมีสไตล์ (In Home in Style) จากความเคยชินของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในช่วงภาวะวิกฤตโควิด-19 ผู้บริโภคให้ความตระหนักในเรื่องของความปลอดภัย และความสะอาดมากขึ้น รวมถึงมีการซื้อต่อครั้งที่มากขึ้นและความถี่ในการสั่งซื้อน้อยลงเพราะจะสามารถลดค่าใช้จ่ายของค่าขนส่งต่อครั้งลงได้ ทั้งยังให้ความสนใจในเรื่องของโซเซียลมีเดีย มากขึ้น ในการมีบทบาททางสังคม เช่น การถ่ายรูปอาหารที่ซื้อลงในโซเซียลมีเดียส่วนตัว หรือแทนการทำอาหารเองมากขึ้น

พฤติกรรมที่ 3 สะอาด ห้า สัมผัส (Sanitized of Five Senses) ในช่วงภาวะวิกฤตโควิด-19 ทำให้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดกลายเป็นของใช้จำเป็นหรือเป็นส่วนตัวที่ต้องมีในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความจำเป็นที่ต้องทำให้การใช้ชีวิตประจำวันมีสุขอนามัยที่ดีจากความสะอาดที่มากขึ้นกว่าเดิม รวมไปถึงธุรกิจบริการต่าง ๆ ต้องมีการจัดสรรพื้นที่ให้มีระยะห่าง

ในการให้บริการที่เหมาะสมและต้องดูแลควบคุมความสะอาดให้มากที่สุด ซึ่งตรงบางครั้งอาจจะมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสที่ไม่จำเป็น

พฤติกรรมที่ 4 เก่งเทคโนโลยีการเงิน (Tech-finance Literacy) จากความวิตกกังวลเรื่องของการปลอดภัยจากการสัมผัสสิ่งต่าง ๆ โดยตรงทำให้ผู้บริโภคหันมาเลือกทำธุรกรรมการเงินอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นจนกลายเป็นความปกติแบบใหม่

พฤติกรรมที่ 5 วิตกรื่องสุขภาพ (Anxious about Health) จากภาวะวิกฤติโควิด-19 ผู้บริโภคมีการใส่ใจดูแลสุขภาพมากขึ้น เลือกรับประทานอาหารที่เสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค และคอยสังเกตสุขภาพตนเอง หาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับอาการของโรคอยู่เสมอโดยเฉพาะคนกลุ่ม Gen Y เพราะมีความชำนาญในเทคโนโลยีมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ การตรวจรักษากับแพทย์ผ่านระบบออนไลน์หรือการให้คำปรึกษาทางสุขภาพกายและสุขภาพจิตแบบออนไลน์มีมากขึ้นกว่าเดิม

พฤติกรรมที่ 6 รูปแบบใหม่ของความเชื่อมั่น (Nouveau Trust) ผู้บริโภคให้ความสนใจในเรื่องของสุขอนามัยของแบรนด์มากขึ้นกลายเป็นหนึ่งในคุณค่าของแบรนด์ รวมถึงบรรจุภัณฑ์ของอาหารที่สามารถเข้าไมโครเวฟได้และนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และยังคงต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ถูกต้องชัดเจน

พฤติกรรมที่ 7 การเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมเสพสื่อ (Conversion of Media Appreciation) เนื่องจากความตระหนักด้านสุขอนามัยทำให้สื่อต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อม ผู้บริโภคจะใช้เวลาอยู่บนโลกออนไลน์มากขึ้น แพลตฟอร์มต่าง ๆ จะถูกเชื่อมถึงกัน ผู้บริโภคยินยอมให้ข้อมูลส่วนตัวมากขึ้น ผู้บริโภคใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวมากขึ้น ลดความแตกแยกทางสังคมมีการคำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน การมีข่าวปลอมจะลดลงจากการคัดกรองความละเอียดของสัญญาณข้อมูลต่าง ๆ (Data Signal) กับการระบุพิกัดของสัญญาณ (Geolocation)

พฤติกรรมที่ 8 การผสมผสานกันของบ้านและหน้าที่ (Evolving of Home and Duty) จากการเว้นระยะห่างจากสังคม ทำให้การใช้ชีวิตกับครอบครัวกับการทำงานนั้นเปลี่ยนไปทำให้ต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างสมดุลมีการจัดสรรเวลาที่เร่งรัดให้สะดวกง่ายขึ้นจากเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการหรือพฤติกรรมในยุคดิจิทัลหลังสภาวะวิกฤติโควิด-19 (ถนัดกิจ จันกิเสน, 2563)

หลังภาวะวิกฤติโควิด-19 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคจะมีแนวโน้มกลับมาเข้าใช้บริการตามปกติ โดยเฉพาะร้านค้าปลีกค้าส่ง ทั้งซูเปอร์มาร์เก็ตและห้างสรรพสินค้า มากที่สุดถึง 28% รองลงมาคือ สถานีบริการ น้ำมัน 9% ด้านความงามและสุขภาพ 8% ร้านขายยา 7% และธุรกิจเพื่อความบันเทิงและการผ่อนคลาย 7% ตามลำดับ

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจซื้อ

พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดการเดินหน้าทางเศรษฐกิจ กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคแบ่งออกเป็นก่อนการซื้อ ระหว่างการซื้อ และหลังการซื้อสินค้า โดยแต่ละช่วงเวลานั้น มีโอกาสที่จะเกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ โดยพฤติกรรมหรือกระบวนการในขั้นตอนต่าง ๆ อาจส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่แตกต่างกันของผู้บริโภค

2.1.5 การตัดสินใจซื้อสินค้าของลูกค้าหลังวิกฤตโควิด-19

กนกวรรณ มากเมฆ (2563) สรุปรงานสัมมนา ภายใต้หัวข้อ “Thailand Now And Next After COVID-19 พฤติกรรมผู้บริโภคไทยจะเปลี่ยนไปอย่างไรหลังสถานการณ์โควิด-19” ว่า ผู้บริโภคไทยในก้าวต่อไปหลังสถานการณ์โควิด-19 หลังการกักตัวอยู่บ้านได้เปลี่ยนพฤติกรรมมารับซื้อและการบริโภคของผู้คนเปลี่ยนไปใช้ช่องทางออนไลน์กันมากขึ้น และคาดว่าจะกลายเป็นพฤติกรรมถาวรแม้โควิด-19 จะดีขึ้นในอนาคต ความต้องการซื้อสินค้าจำเป็นผ่านออนไลน์มีอัตราการเติบโตสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้บริโภคให้ความสนใจกับคุณภาพและประสิทธิภาพของสินค้ามากขึ้น คิดเรื่องด้านราคาลดน้อยลง ขณะเดียวกันผู้บริโภคกลุ่มใหม่ เช่น ผู้สูงอายุนิยมซื้อสินค้าออนไลน์สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดการสั่งอาหารผ่านออนไลน์แอปพลิเคชัน รวมถึงใช้สื่อออนไลน์ในการออกกำลังกายหรือเกี่ยวกับสุขภาพกลายเป็นตัวเลือกสำคัญในช่วงการเว้นระยะห่างทางสังคมและการทำงานจากที่บ้าน หรือ Work From Home อีกทั้งแบรนด์และสินค้าในประเทศเองมีแนวโน้มได้รับความนิยมสูงขึ้น เนื่องจากผู้บริโภคต้องการซื้อสินค้าที่ไม่ต้องส่งระยะไกล หรือใช้เวลานาน จึงเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้ประกอบการและแบรนด์สินค้าไทยจะผลักดันสินค้าตัวเองมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สื่อสังคมออนไลน์ยังได้กลายเป็นสื่อหลักและมีส่งผลต่อการตัดสินใจในการซื้อของในโลกออนไลน์ ซึ่งสื่อสังคมออนไลน์กลายเป็นช่องทางที่ผู้บริโภคหันมาให้ความสำคัญ โดยพบว่า คนมีพฤติกรรมเข้าไปอ่านข่าวสารโดยเฉลี่ยถึง 12 ครั้งต่อสัปดาห์ 2 สิ่งที่ผู้ประกอบการควรเร่งลงมือทำ เพื่อฟื้นฟูธุรกิจหลังโควิด-19 ดีขึ้น คือ 1) สร้างพื้นฐานของช่องทางออนไลน์ให้แข็งแกร่ง 2) เตรียมความพร้อมเข้าสู่ยุค "Online Merges with Offline" (OMO) โดยประสบการณ์ออฟไลน์จะกลับเข้ามามีบทบาทอีกครั้ง

2.1.6 ปัจจัยที่เกิดขึ้นในการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ในวิกฤตโควิด-19

ปัจจัยที่ 1 พฤติกรรมของผู้ใช้ที่จะเปิดใจและคุ้นเคยกับช่องทางออนไลน์มากขึ้น การระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยในต่างประเทศได้มีการสังเกตพฤติกรรมการตอบสนองของผู้บริโภคต่อโรคระบาดครั้งนี้ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งสิ่งที่ซื้อ เวลาที่ซื้อ แล้ววิธีการซื้อ ซึ่งได้ถูกนิยามเอาไว้ด้วยประโยคสั้น ๆ ว่า “From Bulk-buying to Online Shopping” หรือพฤติกรรมจากการกักตุนสู่การซื้อสินค้าออนไลน์

โดยพฤติกรรม “From Bulk-buying to Online Shopping” นี้จะเริ่มต้นจาก Bulk-buying หรือการเริ่มกักตุนสินค้าในปริมาณมาก ๆ ซึ่งในบ้านเราก็เห็นกันได้อย่างชัดเจนกับสินค้าบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัย เช่น หน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ หรือสินค้าประเภทอาหารกระป๋อง และอาหารแห้ง ซึ่งพฤติกรรมนี้เป็นผลมาจากปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “Panic Buying” หรือปรากฏการณ์การซื้อสินค้าด้วยความตื่นตระหนกจากสภาวะกดดัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาของผู้บริโภคจาก The University of Art London กล่าวว่าปรากฏการณ์นี้เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา 3 อย่างของมนุษย์ซึ่ง ได้แก่

- 1 Autonomy ความต้องการอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวเอง หรือควบคุมการกระทำของตนเองได้
- 2 Relatedness ความต้องการด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น หรือในที่นี้คือความรู้สึกว่าตนเองกำลังทำประโยชน์ให้กับครอบครัว และคนใกล้ชิด

3 Competence ความต้องการเป็นผู้ที่มีทักษะ ความสามารถ ซึ่งในที่นี้คือความต้องการที่จะเป็นผู้ที่บริโภคอย่างฉลาด ตัดสินใจซื้อได้อย่างถูกต้องและทันเวลา

ถัดจาก Bulk-buying พฤติกรรมของผู้บริโภคจะเริ่มเข้าสู่ช่วงที่ 2 หรือช่วง “To Online Shopping” ซึ่งก็คือพฤติกรรมที่ผู้บริโภคจะเริ่มหันหน้าเข้าสู่ช่องทางการซื้อสินค้าออนไลน์ซึ่งเป็นผลมาจาก 2 ปัจจัย คือ

1) การขาดแคลนของสินค้าจำเป็นในศูนย์การค้า หรือซูเปอร์มาร์เก็ต ทำให้ผู้บริโภคต้องหันมาตัดสินใจซื้อออนไลน์กันมากขึ้นโดยสถิติในประเทศสหรัฐอเมริการะบุว่าสินค้าจำเป็นทุกหน้าจากอนามัย แอลกอฮอล์ และถุงมืออนามัย มีอัตราการซื้อออนไลน์เพิ่มขึ้นถึง 817% และสินค้าประเภทอาหารกระป๋อง และอาหารแห้งมีอัตราการซื้อออนไลน์มากขึ้นถึง 69% และ 58% ตามลำดับ

2) มาตรการและการรณรงค์ให้ประชาชนหลีกเลี่ยงการออกจากบ้าน รวมทั้งหลีกเลี่ยงการไปยังสถานที่ที่แออัดเพื่อลดการระบาดของเชื้อไวรัส โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งทำให้เสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องซื้อออนไลน์ในการซื้อสินค้าต่าง ๆ

มีความน่าสนใจอย่างยิ่งในจุดนี้ เพราะถือเป็นโอกาสของหลาย ๆ คนที่ไม่เคยใช้ซื้อออนไลน์ในการซื้อสินค้าหรือมีประสบการณ์การซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ที่น้อย ทำให้มีประสบการณ์การซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์มากยิ่งขึ้น 51% ของผู้บริโภคในจีนและ 31% ในอิตาลีมีอัตราการสั่งซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์ที่มากยิ่งขึ้นในช่วงเวลาของการระบาดสำหรับสินค้าที่ปกติจะซื้อจากช่องทางออฟไลน์ เท่านั้น นอกจากนี้ในเรื่องของช่วงอายุของผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าจากสื่อออนไลน์ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคตด้วยเช่นกัน เว็บไซต์ข่าวสารและการวิจัยเกี่ยวกับสื่อและการตลาดออนไลน์ระบุว่ากลุ่มผู้สูงอายุที่จำเป็นต้องกักตัวอยู่ที่บ้านในช่วงเวลาของการระบาดมีโอกาที่จะเริ่มเปิดใจและคุ้นเคยกับการซื้อสินค้าบนสื่อออนไลน์มากยิ่งขึ้นจากเดิมที่เคยมองข้ามช่องทางการซื้อสินค้าออนไลน์ไป ไม่ใช่แค่ในช่วงโรคระบาดเท่านั้นแต่ยังเป็นตัวเลือกที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นจากความคุ้นเคยในช่วงกักตัว

ปัจจัยที่ 2 เทรนด์การ Work From Home ปัจจุบันบริษัทหลายบริษัทมีการให้พนักงานทำการ Work from Home เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อ โดยสื่อหลายสำนักในต่างประเทศได้มีการคาดการณ์กันว่า วิกฤตการณ์โควิด-19 จะเป็นสาเหตุสำคัญที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานในหลายธุรกิจ โดยในหลาย ๆ บริษัทจะเริ่มมองเห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นว่าตำแหน่งใดมีความสามารถที่จะ Work from Home ได้โดยที่ประสิทธิภาพในการทำงานไม่ลดลง รวมทั้งมองเห็นความสะดวกสบายจากการได้ทดลองใช้งานเครื่องมือต่าง ๆ อย่าง Zoom หรือ Trello ซึ่งอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ในบางตำแหน่งจะถูกปรับให้ทำงานจากที่บ้านได้ เพื่อเป็นการลดต้นทุน ค่าเช่า ค่าไฟ ของออฟฟิศได้ในอนาคต

ปัจจัยที่ 3 เทรนด์การใช้สินค้าและบริการแบบ Everything Delivery to My Home ด้วยนโยบายการกักตัวอยู่ที่บ้าน และการ Social Distancing ทำให้หลายธุรกิจอาจจะต้องเร่งพัฒนาการใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อรักษาความสามารถในการเข้าถึงสินค้าของลูกค้าทดแทนช่องว่างที่หายไปจากนโยบายลดการกระจายของเชื้อไวรัส ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้จะยิ่งทำให้ความสะดวกสบายที่ลูกค้าได้รับมากยิ่งขึ้นจนอาจเกิดเป็นเทรนด์การใช้สินค้าและบริการแบบ Everything

Delivery to My Home ตามมาได้ เช่น บางเทคโนโลยีที่มีความสามารถในการทดแทนช่องว่างที่ขาดหายไปจากการสูญเสียช่องทางการขายออฟไลน์ โดยจะเริ่มจาก Augmented Reality หรือเทคโนโลยี AR คือ เทคโนโลยีที่ผสมโลกความเป็นจริงเข้ากับโลกเสมือนจริงด้วยการแสดงภาพวัตถุต่าง ๆ แบบ 3 มิติ อยู่บนพื้นผิวของโลกความเป็นจริง โดยจะแสดงออกมาผ่านทางหน้าจอ เทคโนโลยีนี้เริ่มได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากขึ้น ด้วยสาเหตุที่มันสามารถสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่และสร้างความสะดวกสบายให้กับผู้ใช้ ซึ่ง 33% ของตัวอย่างเลือกที่จะซื้อสินค้าบนช่องทางออนไลน์บ่อยขึ้นจากการมีอยู่ของ AR บนช่องทางออนไลน์ และ 73% ของกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับประสบการณ์การใช้งาน AR โดยในสภาวะปัจจุบันที่การออกไปนอกบ้านเพื่อลองสินค้าเป็นเรื่องที่เกินความจำเป็น คาดว่าเราจะได้เห็นหลาย ๆ แปรนตร์เริ่มใช้เทคโนโลยี AR กันมากขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า

อีกเทคโนโลยีที่น่าจับตามองในการนำมาใช้ในตลาดการขายสินค้าออนไลน์ก็คือ การใช้โดรนเพื่อการขนส่งสินค้านั้นเอง โดยในปัจจุบันได้เริ่มมีการทดลองพัฒนาการใช้โดรนเพื่อการขนส่งที่มากขึ้น หนึ่งในนั้นก็คือ สตาร์ทอัพสัญชาติเยอรมันอย่าง Wingcopter ซึ่งได้มีการจับมือกันกับบริษัทชั้นนำด้านการขนส่งอย่าง UPS เพื่อร่วมพัฒนาโดรนรุ่นใหม่เพื่อนำมาใช้ในการจัดส่งสินค้าในอเมริกาและทั่วโลก ซึ่งในสภาวะโรคระบาดเช่นนี้ เราอาจจะได้เห็นการนำเทคโนโลยีนี้มาใช้เพื่อลดการสัมผัสระหว่างผู้คนได้ (“3 ปัจจัยในช่วงโควิด-19”, 2563)

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคอาหาร

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคอาหาร สามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล มนุษย์ทุกคนย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งเพศ อายุ รายได้ อาชีพ และรูปแบบการดำเนินชีวิต

2.2.2.1 เพศ ผู้หญิงและผู้ชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และมีสรีระวิทยาที่แตกต่างกันออกไป การเลือกบริโภคที่จะมาตอบสนองจึงไม่เหมือนกัน โดยจำแนกตามความจำเป็น ความต้องการ และรสนิยมที่แปรตามเพศ

2.2.2.2 อายุ กลุ่มผู้บริโภคแต่ละวัยจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน เด็กเล็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ จะรับประทานอาหารและมีความต้องการในสารอาหารที่แตกต่างกัน เด็กวัยรุ่นต้องการสารอาหารมากกว่าวัยผู้ใหญ่

2.2.2.3 รายได้ของนักเรียน รายได้เป็นตัวชี้ระดับความสามารถในการใช้จ่าย ครอบครัวที่มีรายได้น้อย ส่งผลต่ออาหารที่บริโภคคือไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย หากมีรายได้เพิ่มขึ้นจะสามารถปรับปรุงในเรื่องคุณภาพอาหารได้

2.2.2.4 การศึกษา การศึกษาทำให้บุคคลเกิดกระบวนการทางสังคมและการเรียนรู้ระดับการศึกษาจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการบริโภคอาหารของแต่ละบุคคล เช่น ผู้ที่ศึกษาในระดับมัธยม อาชีววะ มหาวิทยาลัย และการศึกษาจากต่างประเทศจะมีรสนิยมการบริโภคอาหารหรือการเข้าสังคมที่แตกต่างกัน

2.2.2.5 อิทธิพลทางการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับสารอาหารและปริมาณที่ร่างกายต้องการมีผลต่อความพึงพอใจในอาหาร ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหาร ความรู้เรื่องคุณค่าอาหารเป็นเหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเลือกซื้อ การที่บุคคลนิยมบริโภคอาหาร เพราะรู้คุณค่าของอาหารนั้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่ประชาชน

2.2.2 ปัจจัยด้านสังคม เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น กลุ่มเพื่อน ครอบครัว บทบาท และสถานะกลุ่มเพื่อนถือว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่น เพราะถือเป็นปัจจัยโน้มน้าวที่อาจนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีต่ออาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง และมีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาหารชนิดนั้น นอกจากนี้บุคคลในครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหาร เพราะครอบครัวมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ให้แก่เด็ก รวมถึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล (ศิริวรรณ และคณะ, 2552) รวมถึงเพื่อนและครอบครัว เป็นกลุ่มที่สามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำ โดยเฉพาะบิดา มารดา เป็นศูนย์กลางของครอบครัว และเป็นบุคคลแรกที่ผู้บริโภคจะขอคำปรึกษา

2.2.2.1 ลักษณะของสังคมชนบท และสังคมเมืองไทย ในชนบทโดยทั่วไปเป็นสังคมแบบเครือญาติ ลักษณะครอบครัวประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูก หลาน อยู่รวมกันเป็นสมาชิกครอบครัว พ่อ แม่ เป็นศูนย์กลางของครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีการแบ่งงานกันทำ หมู่บ้านมีขนาดเล็กและอยู่กระจัดกระจาย ชาวชนบทส่วนใหญ่การศึกษาน้อยการทำอะไรมักจะมีการเลียนแบบกัน และไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงอะไรง่าย ๆ โดยทั่วไปสังคมในชนบทมักจะเอื้อเพื่อ มีอะไรจะแลกเปลี่ยนกัน

2.2.2.2 ด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้มีการพิจารณาในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) รายได้ของครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจ หรือรายจ่าย รายได้ภายในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหาร และมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของบุคคลด้วย
- 2) อาชีพของบิดามารดา เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อนิสัยการบริโภคอาหาร
- 3) ระดับการศึกษาของบิดามารดา กล่าวคือ ระดับการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อค่านิยม ความเชื่อ รวมถึงทัศนคติของแต่ละบุคคล ความรู้เรื่องคุณค่าของอาหาร เป็นเหตุผลที่สำคัญในการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อหรือเลือกบริโภคอาหาร เพราะเห็นถึงความสำคัญของความรู้ทางโภชนาการ การศึกษาของบิดามารดา จึงมีความสำคัญต่อการเลือกบริโภคอาหารของครอบครัว

2.2.2.3 ขนาดของครอบครัว หรือจำนวนสมาชิกของคนที่อยู่ในครอบครัว มีผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพของอาหารที่คนในครอบครัวนั้นกิน ครอบครัวใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวหลายคน ค่าใช้จ่ายเรื่องอาหารจะสูง แต่คิดเป็นค่าใช้จ่ายต่อคนน้อย ถ้ารายได้ของครอบครัวคงที่แต่ขนาดของครอบครัวใหญ่ขึ้น คือมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น ปริมาณและคุณภาพของอาหารก็จะด้อยลง

2.2.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

2.2.3.1 ระบบเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีการพัฒนาโดยการดำเนินการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีกำหนดระยะเวลาแผนละ 5 ปี เป็นตัวนำทิศทางในการพัฒนาประเทศ และในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมาได้ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปจาก

เดิม จากสังคมเกษตรกรรมที่ผลิตเพื่อบริโภค และจำหน่ายเพื่อให้ได้รายได้เลี้ยงตัวเอง ไปเป็นระบบเกษตรกรรมเพื่อระบบการส่งออก นำรายได้เข้าประเทศ ทำให้ประเทศไทยนำระบบอุตสาหกรรมตะวันตกมาใช้ และเปลี่ยนสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ นำไปสู่พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากการขยายตัวทางอุตสาหกรรมทำให้มีการจ้างงานมากขึ้น ประชาชนมีรายได้ต่อหัวมากขึ้น

2.2.3.2 ระบบการตลาดและราคาของอาหาร ระบบเศรษฐกิจของไทยเป็นแบบการค้าเสรี สินค้าด้านอาหารซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ผลิต ก็สามารถส่งสินค้าทั้งสด และแปรรูปออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และยังมีการนำเข้าสินค้าที่เป็นอาหาร และผลิตภัณฑ์แปรรูป เข้ามาจำหน่ายเพื่อให้เลือกบริโภค นอกจากนี้ยังมีระบบการตลาดด้านอาหาร แต่เดิมผู้ที่อยู่ใกล้แหล่งผลิตอาหารจะมีโอกาสได้บริโภคอาหารที่ราคาถูก และได้อาหารที่มีคุณค่าเนื่องจากความสดใหม่ แต่ปัจจุบันผู้ผลิตต้องการรายได้ที่สูงกว่า ทำให้อาหารบางชนิดถูกส่งไปจำหน่ายที่อื่นที่ขายได้ราคาสูงกว่าในแหล่งผลิต ทำให้คนที่ท้องถิ่นนั้นไม่มีโอกาสบริโภคได้

2.2.4 ปัจจัยด้านจิตวิทยา หรือปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยด้านจิตใจที่มีผลต่อการตัดสินใจของมนุษย์ เช่น การสนใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อ ทศนคติ และบุคลิกภาพ ลักษณะความต้องการในการตอบสนองในเรื่องเดียวกัน แต่สภาพจิตใจไม่เหมือนกันมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก เช่น บางคนบริโภคอาหารรถเข็นริมบาทวิถีได้ แต่บางคนต้องบริโภคอาหารในโรงแรม (นันทยง, 2549) มีรายละเอียดดังนี้

2.2.4.1 การสนใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การสนใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจถูกกระทบจากปัจจัยภายนอกได้ พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ (Motive) ซึ่งหมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ ถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์ ไม่ว่าจะ เป็น ความต้องการทางด้าน ต่างๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน

2.2.4.2 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการรับรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ และยังมีปัจจัยภายนอกคือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 การเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รส กาย การสัมผัส ซึ่งแต่ละคนมีการรับรู้แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับ

- 1) ลักษณะทางกายภาพที่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นสิ่งเร้าต่างๆ
- 2) ความสัมพันธ์ของสิ่งกระตุ้นเร้ากับสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น
- 3) เจือปนใจของแต่ละบุคคลที่มีความต้องการ ทศนคติ ค่านิยมแตกต่างกัน

2.2.4.3 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ของบุคคล การเรียนรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นและเกิดการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นนั้น

2.2.4.4 ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความคิดซึ่งบุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

2.2.4.5 ทศนคติ (Attitudes) เป็นการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Kotler. 2003 : 270) หรือ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งส่วนประกอบของทัศนคติจะประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) ประกอบด้วย ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับตราสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคของผู้บริโภค

2) ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า ความรู้สึกอาจจะเป็นความพอใจและไม่พอใจ เช่น การเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อผลิตภัณฑ์

3) ส่วนของพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่เกิดจากทัศนคติ หรือ การกำหนดพฤติกรรม ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้า

2.2.4.6 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นรูปแบบลักษณะของบุคคลที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการตอบสนอง หรืออาจหมายถึงลักษณะด้านจิตวิทยาที่มีลักษณะแตกต่างของบุคคลซึ่งนำไปสู่การตอบสนองที่สม่ำเสมอและมีปฏิกริยาต่อสิ่งกระตุ้น

2.2.4.7 แนวคิดของตนเอง (Self-concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองหรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่นมีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร

2.3 วิถีชีวิตใหม่

คำว่า New Normal ได้ถูกพูดถึงกันอย่างกว้างขวางในช่วงเวลาที่ทั่วโลกกำลังเผชิญกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ซึ่งจริง ๆ แล้วคำนี้ไม่ใช่ศัพท์ใหม่แต่อย่างใด เพราะเคยถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในช่วงที่เกิดวิกฤตสินเชื่อซับไพรม์ (Subprime Mortgage Crisis) หรือที่เราเรียกว่า วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ในปี 2551 (Hamburger Crisis 2008) ซึ่งปะทุขึ้นในสหรัฐท่ามกลางวิกฤตการเงินและสินเชื่อต่อคุณภาพในครั้งนั้น บิลล์ กรอสส์ (Bill Gross) นักลงทุนด้านตราสารหนี้ชื่อดังชาวอเมริกันผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท Pacific Investment Management (PIMCO) ได้ใช้คำว่า New Normal ในการนิยามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตดังกล่าวที่เกิดขึ้นในสหรัฐระหว่างปี 2550-2551 และการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ทั่วโลก (Great Recession) ในช่วงปี 2551-2555 เพราะกรอสส์เชื่อว่า เศรษฐกิจโลกได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะปกติแบบใหม่ (New Normal) แล้วหลังจากที่ถูกกระทบอย่างหนักจากวิกฤตการเงินดังกล่าว

ณ ปัจจุบันการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ COVID-19 เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชากรทั่วโลก ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างความปลอดภัยและลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าทุกคนต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากในการดูแลตนเองและคนรอบข้าง หลังจากที่ทุกภาคส่วนได้เผชิญกับผลกระทบของวิกฤตโรคระบาดครั้งใหญ่ที่เกิดจากไวรัสโควิด-19 ด้านราชบัณฑิตยสภาได้บัญญัติศัพท์ New Normal ว่า ความปกติใหม่ หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ หมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคย

อย่างเป็นทางการและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้นั้น ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ ประกอบด้วย วิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิม

New Normal หรือความปกติใหม่ หมายถึง สถานการณ์ พฤติกรรม การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เราไม่คุ้นเคย หรือเคยเป็นสิ่งที่ผิดปกติก่อนหน้านี้ แต่กลายมาเป็นมาตรฐานปกติในปัจจุบัน (จันทน์ เจริญศรี, 2563) ในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ช่วงปลาย พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2563 นั้น อธิบายได้ว่า เป็นสถานการณ์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ผู้คนเจ็บป่วย และล้มตายจำนวนมาก จนกลายเป็นความสูญเสียครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งของมนุษยชาติ มนุษย์จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม ๆ

การบริหารวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับการพยายามรักษา และฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เกิดการย้ายเบนออกจากความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การรักษาสุขภาพ การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสาร การทำธุรกิจ ฯลฯ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้กลายเป็นความปกติใหม่ จนในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปก็ทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้คนในสังคม

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนทั่วโลกไปแล้ว และอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาลที่ทุกคนต้องปรับพฤติกรรม และรูปแบบการใช้ชีวิตเพื่อให้รอดพ้นจากการติดเชื้อไวรัสดังกล่าว และเพื่อให้สามารถรับมือกับผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากการที่ไวรัสนี้แพร่ระบาดไปทั่วโลก มาตรการล็อกดาวน์ และมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม เพื่อสกัดกั้นการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 นั้น ได้เป็นตัวเร่งให้ผู้คนทั่วโลกต้องปรับตัวรับมือกับภาวะปกติแบบใหม่ แม้กระทั่งหลังจากที่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ได้เริ่มผ่อนคลายมาตรการควบคุมลงแล้วก็ตามแต่ทุก ๆ คนบนโลกก็ยังคงต้องใช้ชีวิตกันอย่างระมัดระวังเริ่มจากการที่เรามองไปทางไหนก็จะเห็นแต่ผู้คนสวมใส่หน้ากากปิดจมูกปิดปากกันเป็นแถว หน้ากากหลากสีหลายประเภทได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องแต่งกายที่ขาดไม่ได้ไปแล้วในการใช้ชีวิตประจำวันเมื่อเราต้องออกนอกบ้าน สถานการณ์โรคระบาดบังคับให้เราต้องใส่หน้ากาก เพราะถ้าไม่ใส่ก็มีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโควิด-19 ทั้งจากผู้ติดเชื้อที่แสดงอาการ และไม่แสดงอาการ ดังนั้น การใส่หน้ากากตลอดเวลาจึงกลายเป็นเรื่องปกติไปแล้วในขณะนี้ไม่ว่าแม้แต่ผู้คนในประเทศแถบตะวันตกที่เคยต่อต้านการใส่หน้ากาก ก็ต้องเปลี่ยนความคิด เพราะเชื้อไวรัส Covid-19 สามารถแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็วผ่านทางฝอยละอองจากระบบทางเดินหายใจของผู้ติดเชื้อทั้งที่แสดงอาการ และไม่แสดงอาการ เมื่อมีการไอหรือจาม คนที่ไม่ใส่หน้ากากจะถูกมองว่าเป็นตัวประหลาดเมื่อเข้าไปยังสถานที่ ต่าง ๆ และอาจถึงขั้นถูกห้ามไม่ให้เข้าไปยังสถานที่นั้น ๆ ด้วย

นอกจากการใส่หน้ากาก การตรวจวัดอุณหภูมิและคอยทำความสะอาดฆ่าเชื้อตลอดเวลาแล้ว พฤติกรรมปกติแบบใหม่อื่น ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนบนโลกใบนี้เพื่อที่จะป้องกันตัวจาก

โควิด-19 นั้น ยังรวมไปถึงการที่ประชาชนต้องปรับตัวกับการใช้ชีวิตอยู่กับบ้านมากขึ้น การทำงานจากที่บ้าน Work From Home การเรียนการสอนออนไลน์ E-learning การประชุมผ่านระบบออนไลน์ การเว้นระยะห่างทางกายภาพ การช้อปปิ้งออนไลน์ การพกเจลหรือสเปรย์แอลกอฮอล์ติดตัว การรับประทานของร้อน การไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น และการล้างมือบ่อย ๆ การแยกใช้ภาชนะส่วนตัว การสวมหน้ากาก หรือการรักษาระยะห่างที่จำเป็นต้องทำเพื่อป้องกันเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย ชีวิตวิถีใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคล สังคม รวมไปถึงระบบบริการต่าง ๆ ด้วย ร้านค้าสถานที่ที่ต้องสะอาด จะต้องมียุทธศาสตร์ เลี่ยงกิจกรรมที่มีคนชุมนุมสูง ๆ ต้องปรับตัว ป้องกันไม่ให้เชื้อเข้าสู่ร่างกาย ดังนั้น การสร้างเสริมสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงจากภายใน การลดพฤติกรรมเสี่ยง งดดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เสพสารเสพติดต่าง ๆ รวมไปถึงการทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ และการออกกำลังกายให้เพียงพอ ก็ได้กลับมาทวีความสำคัญควบคู่ไปกับการป้องกันเชื้อจากภายนอก ในแง่ของสุขภาพจิตเองก็สำคัญการฝึกจิตให้แข็งแรงรองรับสิ่งที่มากระทบในแต่ละวันได้ดีก็จะทำให้จิตมีความเสถียรสามารถประคองให้เราไม่สติ และจัดการกับชีวิตได้แต่นอกจากจะเตรียมพร้อมที่ตัวเองแล้ว การสร้างภูมิคุ้มกันในระดับสังคมและชุมชนก็มีส่วนทำให้คนไทยสามารถรับมือกับภาวะวิกฤตอย่างโควิด-19 ได้ โดยในระดับสังคมนั้นเริ่มได้ตั้งแต่ครอบครัว หากเรามีครอบครัวที่เข้มแข็ง อบอุ่น ย่อมจะเป็นที่พึ่งพิงเยียวยาให้แก่สมาชิกในครอบครัวได้

ธุรกิจที่เฟื่องฟูขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัดจากมาตรการล็อกดาวน์ และการเว้นระยะห่างทางสังคม ท่ามกลางการแพร่ระบาดของโควิด-19 คือ ธุรกิจอีคอมเมิร์ซประเภทร้านค้าออนไลน์ ธุรกิจบริการจัดส่งสินค้าและอาหาร (Delivery) ร้านค้าแบบออฟไลน์ต้องปรับกลยุทธ์จากการขายสินค้าหน้าร้าน (brick and mortar) ไปสู่ระบบออนไลน์มากขึ้น เพราะพฤติกรรมของผู้บริโภคได้เปลี่ยนไปแล้ว ผู้คนเริ่มคุ้นชินและชื่นชอบมากขึ้นกับความสะดวกสบายที่ได้รับจากการสั่งซื้อสินค้าจากหน้าจอ โทรศัพท์มือถือเพียงแค่นิ้วสัมผัสแทนการออกไปช้อปปิ้งนอกบ้านซึ่งเสี่ยงต่อการติดโรค ดังนั้น ธุรกิจต่าง ๆ จึงต้องหันไปพึ่งพาระบบไอทีและดิจิทัลกันมากขึ้น เพราะธุรกิจในรูปแบบเดิม ๆ จะถูกกระทบ (disrupt) โดยมีเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นตัวเร่งให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมโดยสิ้นเชิง ธุรกิจต่าง ๆ จำเป็นต้องปรับตัวไปสู่โลกดิจิทัล (Digital Transformation) อย่างเร่งด่วน และไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ถ้าต้องการที่จะทำให้ธุรกิจอยู่รอดท่ามกลางการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทั่วโลก

ด้านธุรกิจด้านการศึกษา ก็ยังต้องปรับตัวไปสู่ระบบการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มากขึ้นทั้งโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถาบันด้านการศึกษาต่าง ๆ ต้องเร่งให้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและโอกาสในการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ผ่านทางระบบ E-learning และ Digital Content เพื่อทำให้การเรียนหนังสือสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ โดยไม่จำกัดอยู่เพียงแค่นั้นในสถานศึกษาอีกต่อไปเพราะหากสถานการณ์โควิด-19 ยังไม่จบการเรียนการสอนทางออนไลน์ก็น่าจะเป็นทางออกที่ดีกว่าสำหรับการศึกษาที่ปลอดภัยกับสุขภาพ และอาจจะกลายเป็นวิถีปกติแบบใหม่ หรือ New Normal อย่างถาวรของวงการศึกษาก็เป็นได้

2.3.1 ชีวิตวิถีใหม่ทางการศึกษา

2.3.1.1 ด้านการดำรงชีพปัจจุบัน มาตรการการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ในด้านการสาธารณสุขของเมืองไทยที่เป็นกรอบการดำรงชีวิตประจำวัน

รวมทั้งการจัดการศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ โดยเฉพาะการเว้นระยะห่าง และด้านสุขภาพอนามัย การเดินทาง กิจกรรมทางสังคมในสถานศึกษา เช่น การเรียนการสอนที่เป็นภารกิจหลัก ต้องเป็นไปตามมาตรฐานสาธารณสุข คือ สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเสมอต้องเว้นระยะห่าง ล้างมือบ่อย ๆ ใช้เจลหรือแอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด ไม่เปิดแอร์เพื่อให้อากาศไหลเวียน ในขณะเดียวกัน ต้องปรับกระบวนการเรียนการสอนที่มีการใช้เทคโนโลยี การทำงานที่บ้านของครูและบุคลากรของสถาบันการศึกษา และการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งต้องเว้นระยะห่างทางสังคมในการติดต่อสื่อสารในทุกรูปแบบโดยบุคคลที่ทำกิจกรรมทางสังคมต้องอยู่ห่างกัน 1-2 เมตร ในทุกกิจกรรม

2.3.1.2 ด้านการเรียนการสอน การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ที่เรียกว่าสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่ครูและผู้บริหารต้องปรับบทบาทในการสอน การบริหาร และวิธีการสอนการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในมิติแบบใหม่ที่ผสมผสานการสาธารณสุขกับการจัดการศึกษาในระบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาแนวคิดแบบใหม่ (Design Thinking) การพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skill) ในภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ในด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และกระบวนการทางความคิด (Mindset)

2.3.1.3 ด้านการบริหารภาวะวิกฤติ การบริหารแบบใหม่ที่มีผลกระทบจากโควิด-19 ในช่วงระหว่างการแพร่ระบาดยังอยู่ เป็นการบริหารในระหว่างภาวะวิกฤติ (During Crisis) ที่ต้องคำนึงถึงมาตรการทางสาธารณสุขและการบริหารที่ต้องปรับเปลี่ยนที่เป็นลักษณะที่นำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ตามบริบทและงบประมาณของสถาบันการเงินในรูปแบบใหม่ ระบบการเงินของสถาบันการศึกษาจะเข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) และการบริหารหลังจากภาวะวิกฤติโควิด-19 ยุติลง (After Crisis) ต้องเตรียมการบริหารแบบใหม่ล่วงหน้าจัดทำแผนการบริหารหลังวิกฤติโควิด-19

2.3.2 พฤติกรรมกับความปกติใหม่

บดินทร์ ชาตะเวที (2563) นักวิทยาศาสตร์สุขภาพคณะการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่แสดงให้เห็นว่าความปกติใหม่ หรือ New Normal เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต กำลังจะกลายเป็นวิวัฒนาการใหม่ของสังคมมนุษย์ และระบบสังคมใหม่ของโลก ทั้งนี้ จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่หรือโควิด-19 เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชากรทั่วโลกทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างความปลอดภัยและลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าทุกคนต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากในการดูแลตนเองรูปแบบชีวิตวิถีใหม่ที่ บดินทร์ ชาตะเวที นำเสนอประกอบด้วย วิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการการใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวิถีดั้งเดิมหรือหวนหาถึงอดีต ซึ่งสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นล้วนเป็นสิ่งที่เราต้องปรับตัว ไม่อาจคาดคะเนได้ว่าจะมีสิ่งใดที่จะเปลี่ยนแปลงไปบ้างหรือมีอะไรจะเกิดขึ้นได้บ้างโดยวันนี้สิ่งที่เราจะมาพูดถึงกันหลักๆ คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม และการใช้ชีวิตที่คาดว่าน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด กล่าวคือ

1. หน้ากากอนามัย และแอลกอฮอล์เจล ยังคงเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยในการป้องกันตัวเอง เป็นที่ต้องการ และผู้คนมีการใช้กันมากขึ้นจนเป็นเรื่องปกติ เพราะเป็นวิธีการป้องกันตัวจากความ เสี่ยงจากการติดเชื้อโรค และการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังบุคคลอื่น

2. ยังคงมี social distancing ต่อไป ทั้งในแง่ของร่างกาย และจิตใจด้วย ความเชื่อใจ กันที่เคยแสดงออกมาผ่าน Human Touch จะน้อยลง

3. ผู้คนเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ปลอดภัยและมีความสะอาดโดยเน้นอาหารที่มาจากธรรมชาติ หรือออร์แกนิกมากขึ้น

4. ผู้คนนิยมการออกกำลังกายมากขึ้น หันมาดูแลสุขภาพของตนเองมากขึ้น ใส่ใจ ตนเอง และรักตัวเองมากขึ้น

5. ลดการพบปะผู้คนในสังคมแล้วหันมาใช้ชีวิต และทำงานที่บ้าน มีเวลาอยู่กับ ครอบครัวมากขึ้น ทำให้ผู้คนมองเห็นแนวทางที่จะสร้างสมดุลชีวิตระหว่างอยู่บ้านมากขึ้น และจะเป็น แนวทางในการปรับสมดุลชีวิตระหว่างเวลาส่วนตัว การงาน และสังคมให้สมดุลมากยิ่งขึ้น

6. หลีกเลี่ยงการสัมผัสกันโดยไม่จำเป็น วัฒนธรรมในการทักทายของผู้คนโดยเฉพาะ หลาย ๆ ชาติในตะวันตกที่เคยจับมือสัมผัสตัวกันจะเปลี่ยนแปลงไป

7. ดิจิทัลจะกลายเป็นความสำคัญหลักในการดำรงชีวิต ไม่ใช่แค่คน Gen C แต่คือคน ทุกรุ่น ทุกวัยจะสามารถใช้งานดิจิทัลได้อย่างคุ้นเคย

8. เทคโนโลยีจะกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน ทั้งการ work from home, food delivery, shopping online หรือ การเรียนออนไลน์

9. เงินกระดาษ หรือเหรียญที่หมุนเวียนอยู่ในระบบจะถูกใช้น้อยลงเรื่อย ๆ จนกลายเป็นสังคมไร้เงินสดโดยสมบูรณ์ในไม่ช้า

10. ผู้คนมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย มีการเลือกปฏิบัติมากขึ้นด้วยเหตุผลทางด้านความปลอดภัย หรือการคำนึงถึงสุขอนามัย

11. ระบบสาธารณสุขจะมีแพลตฟอร์มด้านสุขภาพเป็นบริการพื้นฐาน และการ ป้องกันความเจ็บป่วยจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

New normal ก็คือความปรกติใหม่ที่มนุษย์เรียนรู้ที่จะนำมาใช้เพื่อปรับตัวให้อยู่รอด ได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และเมื่อไหร่ก็ตามที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุการณ์อย่างใด อย่างหนึ่งเกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ก็จะมีการปรับตัวใหม่อีกครั้ง เพื่อความอยู่รอด ในทางกลับกันการปรับพฤติกรรม New Normal อาจนำไปสู่การย้อนกลับไปหา Old Normal หรือวิถีชีวิตที่เราคุ้นเคยในอดีต โดยเฉพาะก่อนที่เราจะรู้จักอินเทอร์เน็ต การกักตัวเอง อยู่บ้านทำให้เราได้ใช้ชีวิตช้าลงให้เวลากับตนเองและครอบครัวได้อย่างเต็มที่ ทำอาหารเองจากที่บ้าน ออกกำลังกาย ใช้ชีวิตกลางแจ้ง และทำกิจกรรมจากภายในบ้าน อีกพฤติกรรม Old Normal หากย้อนกลับไปเมื่อประมาณ 108 ปีที่แล้ว มารยาทของคนสมัยก่อนผู้ที่ยอมรับรักษาความเรียบร้อยไม่จิ้ม คิวักล้วงแคะแคะเการ่างกาย ไม่จามเสียงดังโดยไม่ปิดปาก ไม่พูดจาตรงหน้าผู้อื่นให้ใกล้ชิดเปิดไปหรือ หยิบยื่นสิ่งของที่บุคคลอื่นต้องการบริโภคด้วยมือ ไม่ใช่สิ่งของเราไปตักของกลางที่จะบริโภคร่วมกับ ผู้อื่นต้องใช้ช้อนกลาง ธรรมเนียมการปฏิบัติอันดีงามเช่นในอดีตเหล่านี้เองที่ช่วยให้อัตราการติดเชื้อ ของไทยชะลอลงต่ำกว่าหลายประเทศทั่วโลก (ดลพร รุจิรวงศ์, 2563)

การปรับตัวของผู้บริโภคจากเหตุการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นี้สามารถแบ่งออกเป็น 6 ระดับ (มนต์ชัย วงษ์กิตติไกรวัล, 2563) ได้แก่

1. ซื้อสินค้าเพื่อสุขภาพเชิงรุก เป็นระดับเริ่มต้นยังมีจำนวนผู้ติดเชื่อน้อยส่วนใหญ่ มาจากผู้ติดเชื้อที่มาจากต่างประเทศ แต่ผู้บริโภคเริ่มหันมาใส่ใจสุขภาพของตนเองเลือกซื้ออาหารเสริม และผลิตภัณฑ์เพื่อบำรุงสุขภาพ มากขึ้น

2. บริหารสุขภาพแบบเชิงรับ เริ่มมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตภายในประเทศ ผู้คนเกิดความกังวลและหันมาซื้อสินค้าเพื่อป้องกันการติดเชื้อและความปลอดภัยของชุมชนอย่างหน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ และเจลล้างมือ เป็นต้น

3. เตรียมตัวจัดเก็บอาหาร จำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน ผู้บริโภคเห็นว่าการเดินทางออกจากบ้านอาจมีข้อจำกัดและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค จึงซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อสุขภาพมากขึ้น เพื่อกักตุนปริมาณการเข้าซื้อสินค้าที่ศูนย์การค้าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

4. เตรียมตัวสำหรับการกักตัว ทางการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินระดับปัญหาเป็นประเด็นสำคัญของประเทศเพื่อรับมือกับโรคระบาด ยอดขายสินค้าออนไลน์เติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดดเนื่องจากประชาชนไม่ยอมออกจากบ้านเริ่มหรือทำงานที่บ้านลดการสัญจรลงมาก สินค้าบางประเภทขาดแคลนอย่างรุนแรงและเกิดปัญหาในการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ผลิต

5. การอยู่อาศัยแบบจำกัด การแพร่ระบาดของโรคเกิดขึ้นไปทั่วประเทศจนรัฐบาลต้องประกาศมาตรการปิดเมืองหรือปิดประเทศ (Lock Down) และอาจประกาศเคอร์ฟิวเพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายของผู้คนแบบเบ็ดเสร็จ เกิดข้อจำกัดในการซื้อสินค้ากระทั้งบนโลกออนไลน์ เนื่องจากธุรกิจจัดส่งสินค้ามีข้อจำกัดด้านระยะเวลาหรือเส้นทางในการส่งสินค้าทำให้สินค้าบางประเทศพุ่งสูงขึ้นอย่างชัดเจนเพราะเป็นที่ต้องการของคนจำนวนมาก

6. ใช้ชีวิตบนความปกติที่ไม่เคยปกติ (New Normal) การแพร่ระบาดถูกควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแนวทางในการรักษาหรือป้องกันที่ชัดเจน รัฐบาลเริ่มประกาศยกเลิกการกักกันตัวในพื้นที่ที่เคยมีการแพร่ระบาดรุนแรง การดำเนินชีวิตของผู้คนเริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติสามารถเดินทางไปทำงานหรือเรียนหนังสือได้ตามเดิมแต่พฤติกรรมกรจับจ่ายบนอีคอมเมิร์ซและการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวรทุกครั้งที่เกิดวิกฤตในสังคม พฤติกรรมผู้บริโภคจะเปลี่ยนแปลงนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับเงื่อนไขใหม่ ๆ ของชีวิตจากนั้นจะเข้าสู่ชุดพฤติกรรมใหม่ถาวรหรือ New Normal และเกิดต่อเนื่องไปแม้วิกฤตการณ์จะผ่านไปแล้วก็ตามที

สรุปผลกระทบจาก COVID-19 ก่อให้เกิดชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) คือการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตรเกิดการย้ายเบนออกจากความคุ้นเคยอันเป็นปกติมาแต่เดิมในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย การดูแลสุขภาพอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสาร การทำธุรกิจ ฯลฯ รูปแบบใหม่ในการจัดการศึกษาในระหว่างการระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 บนหลักการและพื้นฐานตามมาตรการทางสาธารณสุขของรัฐบาล ซึ่งการจัดการศึกษาได้มีการปรับตัวบนเงื่อนไขในเวลากำลังระบาดหรือสถานการณ์วิกฤติ

(During Crisis) มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ การดำรงชีพปัจจุบัน ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร การเว้นระยะห่างทางสังคม การเงิน ในรูปแบบใหม่และการเตรียมการหลังการยุติการแพร่ระบาด Covid-19 (After Crisis)

2.4 การบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการระบาดโควิด-19

ธีรวิทย์ (2557) ได้ให้ความหมายว่า การบริโภคอาหารตามค่านิยม หมายถึงอาหารที่รับประทานตามความต้องการจากสภาวะการณ์แต่ละบุคคล แต่ระดับรายได้ การรับวัฒนธรรมตะวันตกรวมถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบในการเข้าถึงอาหารโดยอาหารนั้นเป็นอาหารที่ประกอบไปด้วยเนื้อสัตว์เนย ขนมปัง และยังส่งผลต่อความรู้สึกสะดวกสบายความคล่องตัวและความรื่นเริงตามไปด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า อาหาร หมายถึง สิ่งที่เรารับประทานแล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย นอกเหนือจากสารอาหารหลักที่จำเป็นต่อร่างกาย และยังมีส่วนที่ช่วยลดอัตราเสี่ยงต่อโรคร้ายต่าง ๆ และอาหารบริโภคนิยม หมายถึง อาหารที่ผู้บริโภคบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ อารมณ์และความคิดโดยมีพฤติกรรมลอกเลียนแบบหรือเกิดพฤติกรรมสนับสนุนจากสื่อโฆษณา เช่น การทานอาหารฟาสต์ฟู้ด อาหารจานด่วน ทางอาหารในร้านที่หรูหรา กินอาหารไร้ประโยชน์ (ขนมขบเคี้ยว) อาหารนานาชาติที่นิยม หรือของกินฟุ่มเฟือย

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ส่งผลให้การดำเนินชีวิตประจำวันและพฤติกรรมของประชาชนเปลี่ยนไปโดยได้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะพฤติกรรมบริโภคที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างไม่หยุดนิ่งเพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพชีวิตประจำวันจากข้อมูลนิตยสาร Canadian Grocer โดย Kathy Perrotta ได้รายงานว่าการสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภคได้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคที่กำลังเพิ่มขึ้น (Trend Acceleration) ได้แก่

จากการรายงานสุขภาพคนไทย 2563 โดย สสส. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และภาคีเครือข่ายนักวิชาการ พบสถิติสำคัญว่าวัยรุ่นและเยาวชน อายุ 10-24 ปี ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร บริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดจากประเทศตะวันตก อย่างน้อย 1 วัน/สัปดาห์ มากถึง 69.2% รองลงมาคือภาคกลาง 54.6% ภาคใต้ 48.7% ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 41.9% และภาคเหนือ 38.7% ตามลำดับ (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2560) ซึ่งล่าสุดในช่วงโควิด-19 คนไทยอาจมีแนวโน้มบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดมากขึ้นจากการสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชัน Food Delivery โดย Kantar World panel ได้สำรวจผู้บริโภคคนไทย 1,638 ราย อายุระหว่าง 15-49 ปี ที่อยู่อาศัยในเขตเมือง ระหว่างวันที่ 10-16 เมษายน 2563 พบว่าผู้บริโภคสั่งอาหารผ่าน Food Delivery มากขึ้น 38% เมื่อเทียบกับเมื่อก่อน

ข้อดีของการสั่งอาหารออนไลน์ช่วยลดการรวมตัวของคนในที่สาธารณะ ลดโอกาสแพร่กระจายโควิด-19 แต่อาหารที่ได้รับความนิยมสูงมักเป็นอาหารจานด่วน อาหารฟาสต์ฟู้ดมีคลอเรสเตอรอลสูง เสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เช่น เบาหวาน ความดัน โรคอ้วน ฯลฯ จึงขอแนะนำให้ผู้บริโภคบริโภคอาหารแบบ 2:1:1 ผัก 2 ส่วน ข้าวหรือแป้ง 1 ส่วน และเนื้อสัตว์ 1 ส่วน ลดอาหารหวาน มัน เค็ม ควบคู่ไปกับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ ทุกวันนี้มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นและเยาวชนไทยมากขึ้น ทั้งเพจรีวิวอาหาร ฟู้ดบล็อกเกอร์ และล่าสุดคือแอปพลิเคชันสั่งซื้ออาหาร มีบทบาทสำคัญในการกำหนดเทรนอาหาร และการเข้าถึงร้านอาหารอย่างง่ายดายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน สอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) หรือ ETDA (เอ็ตด้า) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้สำรวจพฤติกรรมทางออนไลน์ เรื่อง “การใช้บริการ Online Food Delivery ของคนไทย” ระหว่างวันที่ 5-15 มีนาคม 2563 พบว่า กลุ่มผู้ใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์มากที่สุดคือ Gen Y (อายุ 19-38 ปี) จำนวน 51.09% รองลงมาคือกลุ่ม Gen X (อายุ 39-54 ปี) กลุ่ม Baby Boomer (อายุ 55-73 ปี) และกลุ่ม Gen Z (อายุต่ำกว่า 19 ปี) การสำรวจยังพบว่า อาหารยอดนิยมที่ทุก Gen สั่งมากกว่า 61.06% คืออาหารจำพวกพาสต์ฟู้ด อาทิ ไก่ทอด เบอร์เกอร์ และพิซซ่า แต่มีข้อมูลอื่นว่าคนไทยกินผักและผลไม้สดเป็นประจำน้อย อย่างไรก็ตาม หากผู้ผลิตแอปพลิเคชัน สั่งอาหารหันมาให้ความสำคัญกับการสนับสนุนโปรโมทอาหารเพื่อสุขภาพ อาจช่วยกระตุ้นความต้องการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้นก็เป็นได้

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2563) กล่าวถึงผลสำรวจว่าคนไทยมีพฤติกรรมการความสอดคล้องกับต่างประเทศ โดยในเดือนมีนาคม 2563 พบว่าผู้บริโภคคนไทยหันมา สั่งซื้ออาหาร และเครื่องดื่มทางระบบออนไลน์กันมากขึ้น ประมาณเกือบ 35% ของผู้บริโภคชาวไทยที่ถูกสำรวจ เนื่องจากความกังวลต่อการแพร่ระบาดของโควิด โดยเฉพาะช่วงอายุ 19-38 ปี หรือกลุ่ม Gen Y และอายุต่ำกว่า 19 ปี หรือ กลุ่ม Gen Z นอกจากนี้ในเดือนมีนาคม 2563 ข้อมูลจำนวนการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์บน Priceza.com ก็ขยายตัวเพิ่มมากถึง 80% โดยส่วนมากเป็นสินค้าประเภท อุปกรณ์บริโภคในครัวเรือนที่อัตราการสั่งซื้อเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 4 เดือนในช่วงก่อนเกิด การแพร่ระบาดของโควิด

ขณะที่งานวิจัยของ Laguna et al. (2020) เรื่อง “The impact of COVID-19 lockdown on food priorities: Results from a preliminary study using social media and an online survey with Spanish consumers” อธิบายถึงผลกระทบต่อวิกฤตสุขภาพจากโรคโควิด-19 โดยศึกษาจากความคิดเห็นและพฤติกรรมของผู้คนที่ซื้ออาหาร ซึ่งมีการศึกษาวิวัฒนาการของการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของผู้คนในลักษณะของการดูวิดีโอบน YouTube ที่มีคนดูมากที่สุด และข้อความที่ทวีตเกี่ยวกับโควิด-19 และการค้นหาเรื่องราวเกี่ยวกับอาหาร การทำแบบสอบถามออนไลน์ ประชาชนชาวสเปน 362 ราย เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจับจ่ายอาหาร ในช่วงที่มีมาตรการการปิดพื้นที่ ผู้คนให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการค้นหาข้อมูลความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับจากสื่อ ผลการค้นหาคือ การค้นหาที่กำลังมาแรงในช่วงแรก และวิดีโอ YouTube ที่มีคนดูมากที่สุดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจว่าโรคโควิด-19 คืออะไร และการติดโรคโควิด-19 สามารถติดได้อย่างไร เมื่อมีการเผยแพร่ข้อมูลการแถลงการณ์เกี่ยวกับการระบาดของโรคโควิด-19 เป็นทางการมากขึ้น การค้นหาที่เกี่ยวข้องกับอาหารและพฤติกรรมการจับจ่าย ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ข้อมูลที่ดึงมาจาก Twitter แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการจากความกังวลในการจับจ่ายไปจนถึงความรู้สึกไม่แน่ใจสำหรับวิกฤตที่กำลังจะมาถึงคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามออนไลน์ บ่งบอกว่า ผู้คนต้องการลดความถี่ในการจับจ่าย แต่ยังคงต้องการซื้อสินค้าที่สถานที่เดิม ซึ่งสินค้าที่ผู้คนยังคงต้องการมีความถี่ในการซื้อสูง ได้แก่ เส้นพาสต้า และผัก (ได้แรงจูงใจมาจากข้อมูลสุขภาพ)

ส่วนสินค้าอื่น ๆ ถูกซื้อเพื่อเพิ่มอรรถรส (ถั่ว ซีสและช็อกโกแลต) อีกทั้งการซื้อสินค้าบางอย่างที่ลดลง เกิดจากผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการเก็บรักษาสั้น (ปลา และอาหารทะเล) หรือเนื่องจากไม่ติดต่อสุขภาพและมีส่วนทำให้น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น (เบเกอรี่ที่มีน้ำตาล ของหวาน) จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญได้รับการพิจารณาจากผู้บริโภคว่ามีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

แม้ว่าช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างช่วงวิกฤตกับหลังวิกฤต แต่ก็สามารถเห็นได้ชัดเจนถึงพฤติกรรมการปรับตัวของผู้บริโภคอาหาร ที่มา : <https://www.thaibicusa.com/2020/05/12/online-business/>

1. ยอดการใช้บริการจัดส่งอาหารจะเพิ่มสูงขึ้น (Delivery) เนื่องจากในช่วงวิกฤตผู้บริโภคจำนวนมากอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกบังคับให้ใช้บริการจัดส่งอาหาร รวมถึงผู้ใช้บริการ Drive-through แต่ยังไม่เคยใช้บริการประเภทนี้ จะตัดสินใจเปลี่ยนมาใช้บริการรูปแบบใหม่เพราะการบริการจัดส่งทำให้ผู้บริโภคเกิดความสะดวกสบาย ระดับความสะดวกสบายที่สูงขึ้นนี้จะยังคงอยู่และเปลี่ยนไปสู่การใช้บริการจัดส่งด้านอาหารในระยะยาว

2. ผู้บริโภคจะคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารเป็นอันดับแรก ลูกค้าน่าจะระมัดระวังและเรียกร้องจากร้านอาหารมากขึ้น ไม่ใช่ในแง่ของราคาหรือการเลือก แต่เป็นแง่ของความปลอดภัย ความสะอาดและคุณภาพโดยรวม ผู้บริโภคจะมีความเคร่งครัดมากขึ้นสำหรับพนักงานที่ไม่ได้ใช้ถุงมือในการปรุงอาหาร รวมถึง “ตัวบ่งชี้ด้านความสะอาด” ที่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องน้ำสกปรกและกระป๋องขยะที่ล้น รวมไปถึงพฤติกรรมรักษาอนามัย ผู้บริโภคจำนวนมากจะพกพา sanitizers และผ้าเช็ดทำความสะอาด อีกทั้งยังมีการคาดหวังว่าร้านอาหารจะจัดหาให้สำหรับลูกค้าด้วย นอกจากนี้ ผู้บริโภคยังคาดหวังที่จะรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งที่มาและการแปรรูปอาหารก่อนที่จะไปร้านอาหาร ไม่น่าว่าในอนาคตอาจมีการกำหนดและบังคับใช้โดยองค์การอาหารและยาสหรัฐฯ (FDA) หรือองค์กรเอกชนในเรื่องของการเผยแพร่ข้อมูลอาหารให้โปร่งใสตรวจสอบได้มากขึ้น

3. บริการรับอาหารจากรถ (Curbside Pick-up) จะเป็นที่นิยมมากขึ้น เนื่องจากความสะดวกสบาย อาหารที่ได้สดและอุณหภูมิดีกว่าการบริการจัดส่ง (Delivery) อีกทั้งไม่ต้องข้องเกี่ยวกับผู้จัดส่งสินค้าอีกด้วย บริการรูปแบบนี้กลายเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้นในช่วงของการแพร่ระบาด

4. การสั่งสินค้าแบบใช้ระบบสัมผัสด้วยตนเอง ผู้บริโภคสามารถสั่งซื้อโดยใช้ระบบดิจิทัลที่ติดตั้งที่ร้านอาหาร เนื่องจากเป็นยุคที่กำลังขับเคลื่อนไปด้วยโลกของระบบไร้สัมผัสอย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้ประกอบการจะลดจำนวนของพนักงานเก็บเงินลง ระบบแบบนี้เห็นได้เยอะมากที่ญี่ปุ่น และน่าจะได้เห็นมากขึ้นในสหรัฐฯ ๓ หลังยุค COVID-19

5. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของบรรจุภัณฑ์อาหารที่ส่งกลับไปทานที่บ้าน (Take-out) หลังจากยุค COVID-19 บรรจุภัณฑ์จะต้องได้รับการแก้ไขให้รักษาอุณหภูมิความชื้นได้ดีขึ้น ดูแลความสะอาด ควบคู่ไปกับการนำเสนออาหารให้ดูน่ารับประทาน เพราะนี่คือความต้องการสูงสุดของผู้บริโภค ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการบางรายถึงจะใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีราคาสูง แต่ในมุมมองของผู้บริโภค มีความต้องการและยินดีที่จะจ่ายเงินในส่วนนี้

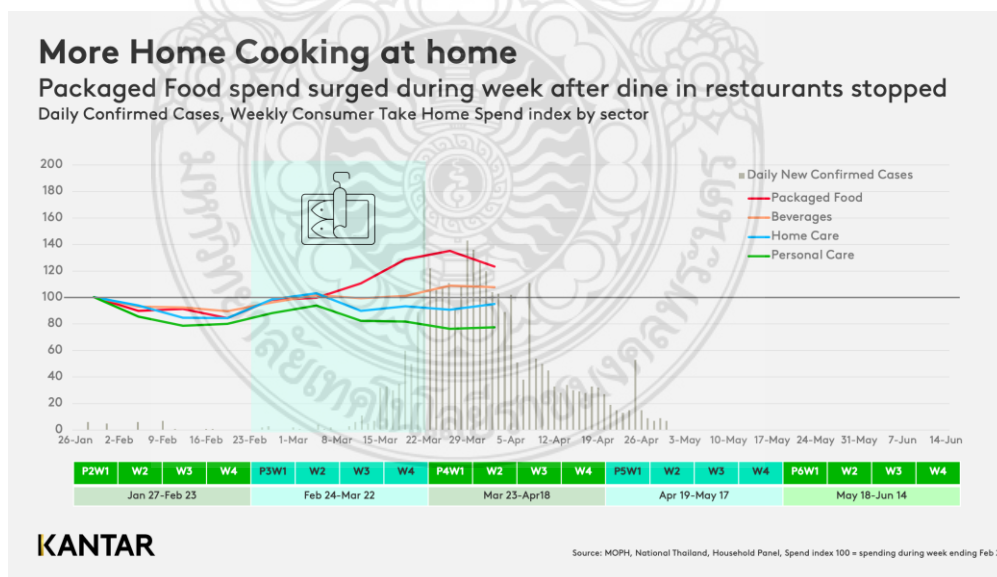
การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคจากวิกฤตโควิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบันดังกล่าวไม่ได้เข้าไปมีบทบาทเฉพาะผู้บริโภคในกรุงเทพฯ และหัวเมืองใหญ่เท่านั้น แต่ยังกระจายไปถึงผู้บริโภคในจังหวัดรองและจังหวัดขนาดเล็กต่าง ๆ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของทางสิ่งแวดล้อมในสังคมและเทคโนโลยีทำให้ความเจริญจากเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ แพร่ขยายเข้าไปยังพื้นที่ต่างจังหวัดมาก

ขึ้น ทั้งนี้เห็นได้จากผลการวิจัยของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล หรือ CMMU ในชื่อเรื่อง "กูธรมาร์เก็ตติ้ง ล้วงลึกอินไซด์ สื่อแบบใดจับใจตลาดท้องถิ่น" ที่ออกมาเปิดเผยข้อมูลว่า สื่อออนไลน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของคนต่างจังหวัดมากที่สุด และได้รับความนิยมให้ ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ สื่อโซเชียลมีเดีย โดยเฉพาะยูทูปได้รับความนิยมมากเป็นอันดับแรก ตามด้วยไลน์ ยู ทูบ และอินสตาแกรม ดังนั้นในแต่ละธุรกิจจึงมีความจำเป็นต้องปรับตัวกำหนดแผนการตลาดให้ สอดคล้องกับความต้องการและวิถีชีวิตไลฟ์สไตล์ของคนต่างจังหวัดมากขึ้น เพราะคนต่างจังหวัดถือ เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในประเทศที่มีมากถึง 54 ล้านคนของประชากรทั้งหมดในประเทศที่มี 65.7 ล้านคน คิดเป็น 84% (“CMMU เปิดวิจัย กูธรมาร์เก็ตติ้ง”, 2560)

สรุปได้ว่าการบริโภคอาหารวิถีใหม่หลังเกิดวิกฤติการระบาดของโควิด-19 ทำให้ผู้บริโภคที่เคยไป ร้านอาหารอย่างสบายใจ ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกลายเป็น New Normal วิถีใหม่ เลือกไปร้านที่ เชื่อถือได้และปลอดภัย เมื่อผู้ประกอบการเข้าใจวิถีคิดและวิถีใหม่ของลูกค้า ก็สามารถเร่งปรับตัวให้ ทันใครปรับตัวก่อนก็จะได้ใจลูกค้าไปก่อน

2.4.1 พฤติกรรมผู้บริโภคอาหารสำเร็จรูป

การบริโภคอาหารสำเร็จรูปผู้บริโภคนิยมสั่งเดลิเวอรี่เพิ่มขึ้นกว่า 38% คันทาร์ เวิร์ลพาแนล (Kantar Worldpanel) บริษัทให้คำปรึกษาด้านการตลาดและข้อมูลเชิงลึกเปิดเผยพฤติกรรม ผู้บริโภคชาวไทยในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พบว่าคนไทยซื้ออาหารบรรจุพร้อมขาย (Packaged Food) เพิ่มขึ้นถึง 40% ซึ่งมากกว่าการซื้อเครื่องดื่ม สินค้าภายในบ้าน และของใช้ส่วนตัว

ภาพที่ 2.1 แสดงสัดส่วนการซื้อสินค้าชนิดต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น

ที่มา: <https://brandinside.asia/customer-behavior-covid-19/> (2564)

เนื่องจากในช่วงนี้คนไทยจำนวนมากจำเป็นต้องอยู่แต่ในบ้าน ทำตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) การทำอาหารทานเองภายในบ้านจึงเป็นสิ่งที่คนนิยมทำ โดยมีสินค้าประเภทพลาสติก และเบหมีกึ่งสำเร็จรูปเป็นสินค้าขายดี ไม่ใช่แค่การทำอาหารทานเองที่บ้านเท่านั้นที่ได้รับความนิยม แต่การสั่งอาหารผ่านบริการ Food Delivery ก็ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน โดยผลสำรวจจากคนไทยที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองจำนวน 1,638 คน อายุระหว่าง 15-49 ปี เก็บผลสำรวจตั้งแต่วันที่ 10-16 เมษายน พบว่าคนไทยกว่า 38% สั่งอาหารผ่านบริการ Food Delivery มากกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

พฤติกรรมการสั่งอาหารผ่านบริการ Food Delivery ที่เพิ่มขึ้นนี้สอดคล้องกับผลการค้นหาบนเว็บไซต์ Google ที่พบว่าจำนวนการค้นหาของคำว่า Delivery มากกว่าคำว่า Restaurant แต่อย่างไรก็ตามคนไทยกว่า 79% อยากรกลับไปทานอาหารในร้าน และจะใช้บริการ Food Delivery น้อยลง หากมีความปลอดภัยมากพอ

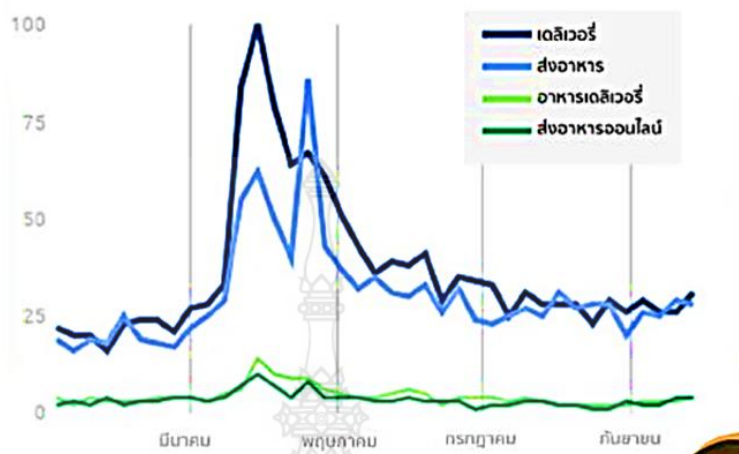
ส่วนพฤติกรรมการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ที่เกิดการกักตุนสินค้าเพราะกลัวเกิดการขาดแคลนก่อนหน้านี้ พบว่าคนส่วนใหญ่ไม่ได้มีพฤติกรรมกักตุนสินค้าแล้ว เพราะร้านค้าต่าง ๆ มีสินค้านำมาขายอย่างเพียงพอ รวมถึงการผ่อนปรนมาตรการต่าง ๆ ของทางภาครัฐ ที่ธุรกิจบางประเภทสามารถเปิดให้บริการได้ แต่ยังคงมีการซื้อสินค้าในขนาดใหญ่ เพราะสามารถแบ่งปันกับคนในครอบครัวได้

2.4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดร้านอาหาร

สำหรับธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่มแล้ว ตลาดส่งอาหารเดลิเวอรี่ถือเป็นตลาดที่น่าสนใจอย่างมากในช่วงล็อกดาวน์เนื่องจากการส่งอาหารเดลิเวอรี่เป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยม และตลาดมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเผยว่า จำนวนครั้งในการส่งอาหารเดลิเวอรี่ เพิ่มสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 78-84 ตลาดเดลิเวอรี่ และร้านอาหารจึงเป็นตลาดที่ยังน่าจับตามองในปัจจุบัน ซึ่งทาง StoreHub (สโตร์ฮับ) หนึ่งในพาร์ทเนอร์ของ iPrice ได้เก็บข้อมูลจาก Google Trend ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2563 จนถึงปัจจุบันเพื่อตรวจสอบเทรนด์ของผู้บริโภคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างในวงการร้านอาหารและเครื่องดื่มทั้งในช่วงล็อกดาวน์และหลังล็อกดาวน์ จากการศึกษาข้อมูลทำให้พบไฮไลต์ที่สำคัญดังนี้

1. “เดลิเวอรี่” “ส่งอาหาร” มีการเสิร์ชสูงสุดในช่วงล็อกดาวน์ อาจจะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในช่วงล็อกดาวน์ 2 ธุรกิจที่ได้รับความนิยมมากกว่าช่วงปกติ คือ การส่งอาหารเดลิเวอรี่ และ อีคอมเมิร์ซ ซึ่งถ้าหากเรามาดูคำค้นหา “เดลิเวอรี่” “ส่งอาหาร” “อาหารเดลิเวอรี่” และ “สั่งอาหารออนไลน์” คำค้นหาทั้ง 4 ถูกค้นหาเพิ่มขึ้นในช่วงปลายเดือนมีนาคม และถูกค้นหาสูงสุด ช่วงวันที่ 29 มีนาคม - 4 เมษายน นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคหันมาใช้บริการส่งอาหารเดลิเวอรี่เพิ่มมากขึ้นกว่าช่วงปกติ เนื่องจากผู้บริโภคไม่สามารถออกไปซื้ออาหารได้ตามปกติ

“เดลิเวอรี่” “ส่งอาหาร” มีการเสิร์ชสูงสุดในช่วงล็อกดาวน์

ภาพที่ 2.2 แสดงข้อมูลการเสิร์ช “เดลิเวอรี่” “ส่งอาหาร” สูงสุดในช่วงล็อกดาวน์

ที่มา: ผู้จัดการออนไลน์ <https://mgronline.com/cyberbiz/detail/>

9630000108720 (2564)

2. “ร้านอาหาร” “ร้านกาแฟ” และ “คาเฟ่” ถูกค้นหามากขึ้นหลังล็อกดาวน์ในทางกลับกัน ผู้บริโภคเสิร์ชหา “ร้านกาแฟ” “คาเฟ่” และ “ร้านอาหาร” ลดลงในช่วงล็อกดาวน์เนื่องจากไม่สามารถออกจากบ้านได้ โดยการค้นหาเริ่มลดลงในช่วงกลางเดือนมีนาคม และการค้นหาเริ่มกลับเข้าสู่ช่วงปกติในปลายเดือนมิถุนายนเมื่อรัฐบาลประกาศคลายล็อกดาวน์

จากข้อมูลเชิงลึกทั้งสองข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมผู้บริโภคนั้นผันแปรไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากในช่วงล็อกดาวน์ไม่สามารถออกมาทานอาหาร กาแฟนอกบ้านได้ การส่งเดลิเวอรี่อาหารและเครื่องดื่มถึงหน้าบ้านด้วยบริการจากแพลตฟอร์มต่าง ๆ จึงได้รับความนิยม และเมื่อรัฐบาลประกาศคลายล็อกดาวน์ ผู้บริโภคเริ่มกลับมาใช้ไลฟ์สไตล์รับประทานอาหารนอกบ้าน เป็นปกติที่น่าสนใจก็คือ การค้นหาเกี่ยวกับร้านอาหาร คาเฟ่ และร้านกาแฟ มีคนค้นหาหลังล็อกดาวน์มากกว่าช่วงก่อนล็อกดาวน์ (มกราคม-กุมภาพันธ์) เสียอีก นี่อาจจะบอกเป็นนัยว่า ผู้บริโภคต้องการออกมาผ่อนคลาย ทานอาหารข้างนอกบ้าน ไปร้านน้ำปั่นกับเพื่อนและครอบครัว เพื่อลดความเครียดจากการกักตัวอยู่บ้านนั่นเอง

3. “ร้านกาแฟ” “คาเฟ่” และ “ร้านอาหาร” ในช่วงหลังการผ่านล็อกดาวน์ รัฐบาลประกาศวันหยุดยาวเพิ่มในช่วงเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ระหว่างวันที่ 5-11 กรกฎาคม 26 กรกฎาคม -1 สิงหาคม และ 9-15 สิงหาคม ในช่วงดังกล่าวมีการค้นหาเกี่ยวกับ “ร้านกาแฟ” “คาเฟ่” และ “ร้านอาหาร” เพิ่มขึ้นกว่าช่วงปกติ หมายความว่าผู้บริโภคหันมาค้นหาเกี่ยวกับการทานอาหารข้างนอกบ้านมากยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มที่จะออกมาทานอาหาร ไปร้านกาแฟเพื่อพักผ่อนในช่วงวันหยุดยาว

ภาพที่ 2.3 แสดงข้อมูลการเสิร์ช “ร้านกาแฟ” “คาเฟ่” และ “ร้านอาหาร”
ในช่วงหลังการผ่านล็อกดาวน์

ที่มา: ผู้จัดการออนไลน์ <https://mgronline.com/cyberbiz/detail/9630000108720> (2564)

2.5 ความเป็นมาของโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย อักษรย่อนามโรงเรียน พ.ช. เดิมมีชื่อว่า โรงเรียนพระโขนง ก่อตั้งเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2501 โดยผู้ใหญ่นาค รัตนวิชัย แห่งชุมชนบางจาก ได้เป็นผู้เสนอ กระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นในชุมชน เพื่อให้เด็กในชุมชนได้มีที่เรียนหนังสือ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งเป็นโรงเรียนมัธยมวิสามัญในที่ดินของกรมธนารักษ์ ตำบลบางจาก อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เป็นโรงเรียนสหศึกษาเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น มีนายชูป ภายสิทธิ์ เป็นครูใหญ่คนแรก

พ.ศ. 2507 โรงเรียนได้เปิดรับนักเรียนมัธยมปลาย (ม.ศ.4-ม.ศ.5) โดยมีนักเรียนแผนกศิลปะ 2 ห้องเรียน และมีนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2509

พ.ศ. 2517 กรมสามัญศึกษาได้แต่งตั้ง นางสาวจุไร ลียากาศ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรกและได้ขออนุมัติเปลี่ยนชื่อโรงเรียนจากโรงเรียนพระโขนง เป็นโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

พ.ศ. 2518 ก่อตั้งสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย เพื่อช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และพ.ศ. 2521 ก่อตั้งมูลนิธิช่วยนักเรียนขาดแคลนโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดย พลเรือตรีเกษม ลิขิตวงศ ร.น. เป็นนายกสมาคมฯ และเป็นประธานมูลนิธิฯ คนแรก สร้างคำขวัญของโรงเรียน "ปัญญา สามัคคี มีน้ำใจ"

พ.ศ. 2528 จัดพิธีบรรจุพระธาตุและเบิกพระเนตร พระพุทธรูปปางลีลา สูง 1.80 เมตร ซึ่งคณะนักเรียนเกาโรงเรียนสายปัญญา รุ่นปีการศึกษา 2548 มอบให้มาประดิษฐานเป็นพระพุทธรูปประจำโรงเรียน

พ.ศ. 2532 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้รับคัดเลือกให้ได้รับรางวัลโรงเรียนดีเด่นส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา

พ.ศ. 2541 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมแสดงในพิธีปิดการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในชุดบรูซประทีป และเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เฟสปิดเกม ประเภทกอล์ฟ ประเทศมาเก๊า จัดสร้างสนามวอลเลย์บอล ลานกีฬาต้านยาเสพติดโดย ได้รับงบประมาณจากโครงการลานกีฬาต้านยาเสพติดของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2542 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้รับเกียรติบัตรโรงเรียนสีขาวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 1 จากการประกวดลานกีฬาต้านยาเสพติดของกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2543 จัดสร้าง “ศาลาจุโร ลีลาภาศ” เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ท่านผู้อำนวยการคนแรกของ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ที่ท่านได้เป็นผู้วางโครงสร้างการบริหารและสร้างแผนแม่บทหลักที่มีการ ดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการหน้าบ้านหน้ามองประเภท สถานศึกษานำมองจาก เขตพระโขนง จัดตั้งธนาคารโรงเรียนโดยได้รับการสนับสนุนจากธนาคาร ออมสิน ได้รับรางวัลห้องสมุดอัจฉริยะของชมรมบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญ ศึกษาได้รับเกียรติบัตร “ร้านอาหารสะอาดในสถานศึกษา” จากกรุงเทพมหานคร ได้รับรางวัล สถานศึกษาที่สอนจริยธรรมดีเด่นของกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 4

พ.ศ. 2545 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยได้รับพระราชทานโล่รางวัลเชิดชูเกียรติสถานศึกษาที่ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกันและลด ละ เลิก สารเสพติดของเยาวชน ในโครงการของ มูลนิธิธารน้ำใจและมูลนิธิแม่บ้านอาสา (รางวัลเกียรติคุณ สัญญา ธรรมศักดิ์) จากสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พ.ศ. 2547 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยใช้หลักสูตรสถานศึกษาครบทุกระดับชั้น ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภายใต้การบริหารโรงเรียนของ นายวิฑูรย์ บริบูรณ์ทรัพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับ 9 ได้พัฒนาและ เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อเป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงอาคารสถานที่และบริเวณทั่วไปให้มีความสะอาด สวยงาม ร่มรื่น เพื่อเตรียมพร้อมให้โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยมีความเป็นเลิศ และก้าวสู่ความเป็นสากล

พ.ศ. 2551 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยภายใต้การบริหารงานของ นายชนเศร นาคนิยม ผู้อำนวยการโรงเรียน ได้พัฒนาโรงเรียนอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านอาคารสถานที่ บุคลากรพระพุทธรูป (หลวงพ่อบุช) จัดบริเวณโดยรอบโรงเรียนให้สวยงาม ได้รับรางวัลโรงเรียนพอเพียง จาก กระทรวงศึกษาธิการ และได้รับรางวัลโรงเรียนวิถีพุทธ จากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2554 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ภายใต้การบริหารงานของ นายถวิล ศรีใจงาม ผู้อำนวยการโรงเรียน โดยมีแนวคิดในการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ปรับโครงสร้างการบริหารงาน

โรงเรียนเป็น 5 กลุ่มบริหาร โดยได้แต่งตั้งครูอาวุโสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน ภายใต้ทฤษฎีของเดมมิ่งที่ใช้กระบวนการ PDCA เข้ามาบริหารจัดการศึกษา มีการปรับภูมิทัศน์ โดยรอบบริเวณโรงเรียน ได้แก่ สะพานข้ามสระน้ำ ลานอเนกประสงค์หลังที่ 2 สนามฟุตบอล ร้านค้า สหกรณ์ เป็นต้น

พ.ศ. 2557 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ภายใต้การบริหารงานของ นายไพบุลย์ กล้าหาญ ผู้อำนวยการโรงเรียน

พ.ศ. 2559 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ภายใต้การบริหารงานของผู้ผู้อำนวยการ นายคณิตพันธ์ จามรธัญญาวัต ได้มีนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนหลายด้าน ได้แก่

1) พัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านสายเคเบิลใยแก้วนำแสงแบบไร้สาย (WIFI) ครอบคลุมทุกพื้นที่ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ใช้ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอนและการบันเทิง

2) พัฒนาระบบกายภาพภายในโรงเรียน โดยปรับพื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นสนามกีฬา เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬาไม่ไป มั่วสุมยาเสพติด หรือเล่นการพนัน เป็นต้น

3) จัดกิจกรรมทอดผ้าป่าการศึกษาเพื่อนำเงินมาจัดซื้อรถ 6 หกล้อ และรถกระบะ มาทำเป็นรถสองแถวสำหรับ-ส่งนักเรียน 3 เส้นทาง ได้แก่

- เส้นทางที่ 1 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย – แพลตทหารเรือ ถนนสรพรพาวุธ
- เส้นทางที่ 2 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย - โลตัส สุขุมวิท 50 ถนนสุขุมวิท
- เส้นทางที่ 3 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย - อัจฉรนคร ถนนริมทางรถไฟ

สายปากน้ำ

4) ส่งเสริมด้านดนตรี กีฬา และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยในปีการศึกษา 2561 ได้รับมอบสนามฟุตบอลจากคิงสพาวเวอร์โครงการมอบสนามฟุตบอล "100 สนามฟุตบอล สร้างพลังเยาวชนไทย ภายใต้ KING POWER THAI POWER พลังคนไทย"

5) มีนโยบายสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน เช่น การแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ตลอดจนการแข่งขันภายนอกโรงเรียน ทุกโอกาส โดยอำนวยความสะดวกทุกด้านสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ขาดแคลน ส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถเฉพาะทาง เป็นต้น

พ.ศ. 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยอยู่ภายใต้การบริหารของ นางยุบล บุญอินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนคนปัจจุบัน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชเนศ (2560) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้ปัจจัยส่วนประสมทาง การตลาด 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัย

ด้านบุคคล ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านกายภาพ รวมถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในการปรับเปลี่ยน ปรับปรุง และพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด รวมถึงการออกโปรโมชั่น สินค้าและ/หรือ บริการที่ตรงต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริงและสามารถ แข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้ โดยประชากรที่ใช้ทำการศึกษา คือ ผู้บริโภคที่เคยใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยทำการสำรวจข้อมูลผ่าน แบบสอบถาม จำนวน 405 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ บริการ และการจัดส่ง ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านกายภาพและช่องทางการจัดจำหน่าย สำหรับในส่วน ของลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่าผู้บริโภคที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันจะมีการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่แตกต่างกัน

ญาณิศา และคณะ (2556) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่ง ของประชาชนตลาดวงเวียนใหญ่ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกับประชาชนผู้บริโภคในตลาดวงเวียนใหญ่ ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพฯ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเพื่อการวิจัยเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานใช้ แบบสอบถามที่มีคำถามชนิดปลายปิดเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่งของประชาชน ในพื้นที่ตลาดวงเวียนใหญ่ ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพฯ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์อาหาร รองลงมาคือ ด้านราคา และด้านทำเลที่ตั้งของร้านอาหาร โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ และ ผลการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่งของประชาชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคด้านเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่งของประชาชน ในด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ณัฐศาสตร์ และวัชรพจน์ (2562) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการตัดสินใจใช้ อาหารตามสั่งแบบจัดส่ง (2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจ ใช้ บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง บุคลากรในมหาวิทยาลัยและผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ผลโดยการใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเพียร์สันไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพนักศึกษาและมีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่งจากความสะดวก ซึ่งให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และ ด้านการนำเสนอและนำเสนอลักษณะทางกายภาพมากที่สุด โดยปัจจัยส่วนประสมการตลาด

ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการสร้างและนำเสนอทางกายภาพการตลาดมีส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง

ณัฏฐิธร (2563) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคในการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านโมบายแอปพลิเคชัน ช่วงเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แอปพลิเคชันที่ใช้บ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ LINEMAN รองลงไป ได้แก่ Grab food และ Food Panda ตามลำดับ สำหรับประเภทอาหารที่สั่งมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ฟาสต์ฟู้ด รองลงไป คือ อาหารตามสั่ง และเครื่องดื่ม ตามลำดับ ทำการสั่งอาหารในช่วงเวลา 12.01-14.00 น. โดยที่วัย Gen X สั่งอาหารในจำนวนเงินที่มากกว่าวัยอื่น ๆ

จิตติมา และกุลเชษฐ์ (2558) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงปริมาณ และใช้ แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 ราย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานไคสแควร์ (Chi-Square) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคอาหารคลีนที่ซื้อบ่อยที่สุดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 26-35 ปีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท ประเภทของอาหารคลีนที่ซื้อบ่อยที่สุดคือผักสดปลอดสารพิษ สถานที่ที่ซื้ออาหารคลีนที่ซื้อบ่อยที่สุดคือซูเปอร์มาร์เก็ต ความถี่ในการซื้อมากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์โดยไม่จกภาวะและโอกาส ซึ่งตนเองเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจซื้อและส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ระดับมากในทุกด้าน โดยด้านผลิตภัณฑ์มีผลมากที่สุดรองลงมาได้แก่ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านช่องทางการจัดจำหน่ายตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปวีณภัทร และวรางคณา (2560) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคอาหารของวัยรุ่นไทย ผลกระทบและแนวทางแก้ไข การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารในนักศึกษามหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารโดยใช้สถิติไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่าระดับพฤติกรรมการบริโภคอาหารของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 46.5

รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ได้แก่ รายได้ คณะ ลักษณะที่พักอาศัย การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะน้ำหนักเกิน ผลจากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อวางแผนแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่เหมาะสมต่อไป

โมนีลี (2559) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและการตัดสินใจบริโภคอาหารของประชาชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชาชน ศึกษาการตัดสินใจบริโภคอาหารของประชาชน และศึกษาผลกระทบต่อสุขภาพจากการบริโภคอาหารของประชาชนจังหวัด สุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มอายุ 15-21 ปี 2) อายุ 22-60 ปี 3) 60 ปีขึ้นไป แต่ละกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม โดยการสุ่มแบบบังเอิญ ผลการศึกษา จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กลุ่มอายุ 15-21 ปี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ด้านความรู้และเจตคติในการบริโภค คือ เพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการบริโภค คือ เพศ และพื้นที่อาศัย ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจบริโภคอาหาร พบว่าด้านราคา คือ อายุและด้านการส่งเสริมการตลาด คือ พื้นที่อาศัย ส่วนพฤติกรรมและการตัดสินใจบริโภค อาหารพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มอายุ 22-60 ปี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ด้านความรู้และเจตคติในการบริโภค คือ การศึกษา อาชีพและพื้นที่อาศัย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการบริโภค คือ การศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจบริโภคอาหาร พบว่า ด้านราคา คือ การศึกษา และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย คือ พื้นที่อาศัย ส่วนพฤติกรรมและการตัดสินใจบริโภคอาหารพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ด้านความรู้และเจตคติในการบริโภค คือ อายุ การศึกษา และพื้นที่อาศัย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการบริโภค คือ อาชีพ และพื้นที่อาศัย ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การตัดสินใจบริโภคอาหาร พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ คือ รายได้ และพื้นที่อาศัย ด้านราคา คือ การศึกษา อาชีพ สถานะภาพการสมรส และพื้นที่อาศัย ส่วนพฤติกรรมและการตัดสินใจบริโภคอาหารพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วิรัชฐา (2561) ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของเทคโนโลยีและกระบวนการต่อพฤติกรรมการสั่งอาหารทางออนไลน์ พบว่าผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ที่ใช้บริการสั่งอาหารทางออนไลน์ เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 24 ปี การศึกษาปริญญาตรี สถานภาพสมรส อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ คือ ไม่ต้องต่อคิวสั่งอาหารที่ร้าน มากที่สุด รองลงมา ความสะดวกรวดเร็วในการสั่งอาหาร มีความถี่ในการใช้บริการ 5 – 6 ครั้ง/เดือน ช่วงเวลาในการใช้บริการส่วนใหญ่ เวลา 18.01 – 21.00 น. โดยจำนวนเงินในการใช้บริการ 101 – 500 บาท/ครั้ง แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการใช้บริการ คือ โฆษณา/สื่อประชาสัมพันธ์ บุคคลที่มีอิทธิพลในการใช้บริการ คือ ตนเอง และมีเครื่องมือที่มีผลต่อการใช้บริการ คือ Mobile Application รองลงมา Website และ Call Center ตามลำดับ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการสั่งอาหารทางออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร มากที่สุด คือ ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมาคือ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ด้านการสร้างและนำเสนอ

ลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามลำดับ และคุณภาพของการให้บริการที่มีผลต่อการสั่งอาหารทางออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร มากที่สุด คือ ด้านการตอบสนองต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 รองลงมาคือ ด้านความสามารถของระบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ด้านประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และด้านการทำให้บรรลุผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ตามลำดับ

ศุภสิทธิ์ (2562) ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) ศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 385 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า 1) การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 ปี กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ รายได้ที่ได้รับต่อวัน ต่ำกว่า 200 บาท 2) จากการศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า เหตุผลในการเลือกบริโภคอาหารกลางวันมักจะคำนึงถึง ราคาอาหารที่ไม่แพงจนเกินไป ส่วนใหญ่เลือกบริโภคอาหารจานเดียว ได้แก่ ผัดกะเพรา แกงจืด หมูทอด และก๋วยเตี๋ยวหรือ บะหมี่ สำหรับอาหารจานด่วนนั้น นักศึกษานิยมบริโภคไส้กรอก ในส่วนอาหารว่าง นักศึกษาเลือกบริโภค ส้มตำ ประเภทเครื่องดื่มที่นักศึกษาเลือกดื่ม น้ำเปล่าเป็นส่วนใหญ่ ด้านราคาอาหารที่บริโภคต่อมื้อคือ 51 – 100 บาท การบริโภคอาหารของ นักศึกษามักจะคำนึงถึง สถานที่ตั้งของร้านสะดวกแก่การใช้บริการ ส่วนใหญ่เลือกบริโภคร้านอาหารในคณะหรือมหาวิทยาลัย เพื่อน คือ บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริโภคอาหาร ส่วนประกอบหลักในอาหารนิยมนิยมบริโภค คือ เนื้อสัตว์และ ผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับชั้นการศึกษา มีความสัมพันธ์กับประเภทอาหารกลางวันที่นิยมนิยมบริโภคบ่อย คณะมี ความสัมพันธ์กับประเภทอาหารกลางวันที่นิยมนิยมบริโภคบ่อย ราคาอาหารต่อมื้อ และสถานที่บริโภคอาหารกลางวัน สำหรับรายได้ที่ได้รับต่อวันของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทอาหารกลางวันที่นิยมนิยมบริโภคบ่อย และราคาอาหารต่อมื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดารัตน์ และคณะ (2561) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN เขตพระโขนงในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่รู้จักแอปพลิเคชัน LINE MAN ผ่านสื่อโฆษณาต่าง ๆ เหตุผลในการสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN คือ ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง นอกจากนี้พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านส่งเสริมการขายมีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN และปัจจัยด้านการยอมรับทางเทคโนโลยีได้แก่ ด้านการยอมรับเทคโนโลยีด้านความปลอดภัยและความน่าเชื่อถือและด้านการให้บริการส่วนบุคคลมีผลต่อ

การการ ตัดสินใจสั่งซื้ออาหารออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สุวลี และคณะ (2555) ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนวิชาโภชนาการสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนวิชาโภชนาการสุข ในภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2553 ที่สมัครใจตอบแบบสอบถามครบถ้วน จำนวน 86 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 82.6 และมีอายุเฉลี่ย 20.4 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55) มีการบริโภคอาหาร 3 มื้อ ก่อนเรียนมีร้อยละ 66.3 และหลังเรียนเพิ่มเป็นร้อยละ 74.4 ทั้งนี้ ผู้ที่ไม่บริโภคอาหารเช้า ก่อนเรียนมีร้อยละ 29.1 หลังเรียนมีร้อยละ 19.8 ลักษณะการบริโภคอาหาร ทั้งก่อนและหลังเรียนในมื้อเช้าบริโภคอาหารจานเดียวและเครื่องดื่มประเภทนม มื้อกลางวันและเย็นเป็นอาหารจานเดียว แต่มื้อเย็นบริโภคข้าวและกับข้าวต่างหาก 2-3 อย่างด้วย โดยนักศึกษาบริโภคอาหารในวันปกติมากกว่าวันหยุด ในด้านความถี่การบริโภคอาหารพบว่า นักศึกษามีการบริโภคอาหารครบ 5 หมู่เพิ่มขึ้น จาก 2-3 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 44.2 เป็น 4-6 วันต่อสัปดาห์เป็นร้อยละ 44.2 บริโภคอาหารประเภทเนื้อสัตว์ติดมัน ติดหนังลดลง แต่บริโภคอาหารประเภทอาหารทะเล ปลาทะเล ปลาน้ำจืด ไข่ ผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลืองเพิ่มขึ้น ส่วนข้าวกล้อง มีการบริโภคเพิ่มขึ้นบ้าง สำหรับการบริโภคอาหารผัด ทอด อาหารหวาน การเติมน้ำตาลที่หวาน/น้ำอัดลม และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในด้านเครื่องดื่มชูกำลัง ชา กาแฟลดลง ในด้านอาหารสำเร็จรูป อาหารเค็ม บริโภคเพิ่มขึ้น อาหารดิบประเภทแฮม ก้อย ลาบดิบ บริโภคลดลง ส่วนเครื่องปรุงที่มีส่วนผสมของผงชูรสนั้น มีการบริโภคเพิ่มขึ้น การประเมินรูปร่างตนเองของนักศึกษาจะประเมินว่ามีรูปร่างสมส่วน และมีการบริโภคอาหารที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17.2 เป็นร้อยละ 29.1 เมื่อประเมินภาวะโภชนาการแล้ว พบว่า มีดัชนีมวลกายในระดับปกติร้อยละ 53.5 เท่ากันทั้งก่อนและหลังเรียน และผู้ที่มีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ในช่วงก่อนเรียน มีถึงร้อยละ 33.7 และเพิ่มเป็นร้อยละ 34.9 ในช่วงหลังเรียน สำหรับเส้นรอบเอวนั้นพบว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 98.8 ทั้งก่อนและหลังเรียน ในด้านปัญหาสุขภาพ พบว่า มีโรคประจำตัว เช่น โรคกระเพาะอาหารอักเสบ ก่อนเรียนร้อยละ 22.0 ภายหลังเรียนลดลงเหลือ 14.0 ส่วนในด้านออกกำลังกาย นักศึกษาจะออกกำลังกายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 52.3 เป็นร้อยละ 73.3 และจำนวนวันที่ออกกำลังกายอย่างเหมาะสมคือ 3-5 วัน จากร้อยละ 16.3 เป็นร้อยละ 36.1 และใช้เวลาในการออกกำลังกาย 30 นาทีขึ้นไปจากร้อยละ 47.6 เป็นร้อยละ 52.3 ดังนั้น จึงควรเน้นการให้ความรู้และปรับทัศนคติในการบริโภคอาหารอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่ดี อันจะนำไปสู่การมีภาวะโภชนาการปกติรวมทั้งกระตุ้นการออกกำลังกายให้มากขึ้น

สิริไพศาล (2560) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำแนกตามเพศ คณะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่พักอาศัย และค่าดัชนีมวลกาย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา จำนวน 321 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ one-way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า 1. พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา ในภาพรวม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=1.65$, S.D.=0.23) หากพิจารณาพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่อยู่ในระดับดี คือ การดูวันหมดอายุก่อนซื้ออาหารสำเร็จรูป ($\bar{X}=2.34$, S.D.=0.78) รองลงมาคือ การต้มน้ำสะอาดอย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว ($\bar{X}=2.25$, S.D.=0.76) และการเลือกซื้อหรือรับประทานอาหารโดยพิจารณาความสะอาดของร้านและผู้ขายมากกว่า ความอร่อย ($\bar{X}=2.21$, S.D.=0.71) ส่วนพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่อยู่ในระดับพอใช้ คือ การไม่ได้รับประทานอาหารเช้าเนื่องจากต้องรีบเข้าเรียนให้ทัน ($\bar{X}=1.05$, S.D.=0.92) รองลงมา คือ การรับประทานอาหารประเภททอด ($\bar{X}=1.09$, S.D. = 0.65) และการรับประทานอาหารรสจัด ($\bar{X}=1.11$, S.D.=0.83) 2. นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเพศ คณะ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่พักอาศัย และค่าดัชนีมวลกายต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่แตกต่างกัน

อวาทิพย์ (2563) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ COVID-19 กับการเรียนรู้สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในวันนี้ ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการล้างมืออย่างถูกวิธี การไอและการจามที่ถูกวิธี การสวมใส่หน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี ซึ่งต้องร่วมกันรณรงค์ให้ประชาชนรับทราบถึงขั้นตอน และหลักการปฏิบัติอย่างละเอียดและถูกต้อง โดยใช้ภาษาและการสื่อสารที่เข้าใจและจดจำได้ง่ายรวมไปถึงการสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับช่องทางการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 เพื่อให้ประชาชนสามารถป้องกันตนเองไม่ให้สัมผัสเชื้อดังกล่าว อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่คิดว่า หากไม่มีอาการเจ็บป่วยใด ๆ สามารถออกไปสถานที่ต่าง ๆ ได้ ซึ่งต้องเน้นย้ำและสร้างความตระหนักให้ประชาชนงดออกจากบ้านในช่วงที่มีการแพร่ระบาดถึงแม้ว่าจะไม่มีอาการเจ็บป่วยก็ตาม นอกจากนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ยังหลงเชื่อข้อมูลและข่าวปลอมที่ได้รับการส่งต่อในโลกหรือสื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้น จึงต้องเร่งเสริมสร้างให้ ประชาชนรู้เท่าทันข่าวปลอม และสามารถเลือกใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือไปใช้ในการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง “รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย” เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ศึกษา

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 1,075 คน (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่าง ดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) เพื่อการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรเท่ากับ .05 และระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{1,075}{1 + 1,075(.05)^2} \\ &= \frac{1,075}{1 + 1,075(.0025)} \\ &= \frac{1,075}{3.6875} \\ &= 291.53 \text{ (เก็บข้อมูลจริง 300 คน)} \end{aligned}$$

ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน โดยสรุปจำนวนประชากรและขนาดตัวอย่างดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ระดับชั้น	จำนวน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ห้องเรียน	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
มัธยมศึกษาปีที่ 4	8	343	95
มัธยมศึกษาปีที่ 5	9	357	100
มัธยมศึกษาปีที่ 6	9	375	105
รวม	26	1,075	300

ที่มา: งานทะเบียน โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564

3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะการอยู่อาศัย โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้แก่ ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้คะแนนแต่ระดับมีค่าน้อยที่สุด คือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุด คือ 5 และใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ดังนี้ (Likert Rensis, 1999)

คะแนน 5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
กำหนดเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้		
คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษารวบรวมข้อมูลที่ได้ค้นคว้าจากหนังสือ บทความบนอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ตลอดจนขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม ให้มีความครอบคลุมวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดของงานวิจัย

3.2.2.2 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (Index or Item – Objective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 หรือทุกรายข้อมีค่า > 0.05 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างย่อยซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง จำนวน 60 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.2.2.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามดังกล่าว ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.929

3.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นฉบับสมบูรณ์มาจัดพิมพ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

3.2.3 การหาคคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำแบบสอบถาม ไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.2.3.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและการใช้ภาษา และนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน จากนั้นจึงนำมาทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพื่อให้ข้อคำถามมีความเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (Index or Item – Objective Congruence : IOC) (ปราณี, 2559: 3) โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ตามวิธีของ Rovinelli และ Harmbleton โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน	+1	ข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	ข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่า IOC $\geq$ .50 หมายความว่า คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC $<$ .50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน จากแต่ละข้อความมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตรหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดย IOC หมายถึง ค่าความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อความนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา คัดเลือกและนำไปใช้ได้ แต่ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อความนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผลการประเมินที่ได้จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องในวิจัยครั้งนี้ อยู่ระหว่าง 0.66 – 1

3.2.3.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เพื่อตรวจสอบว่า คำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนด โดยหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficiency) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) (ศิริชัย, 2561) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.929

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

3.3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2 จัดหาทีมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยให้คำแนะนำทีมงานให้เข้าใจแบบสอบถาม และทดสอบจนเชื่อว่ามี ความชำนาญก่อนการออกเก็บจริงในพื้นที่

3.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Google Form กับนักเรียนโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ตามจำนวนที่กำหนด 300 คน โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 30 กันยายน 2564

3.3.4 ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบก่อนนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 วิเคราะห์รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ดังนี้ (Best, 1981)

กำหนดเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.4.3 เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนความแตกต่างตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.4.4 เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว สำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนความแตกต่างตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน ทั้งนี้ได้รับแบบสอบถามที่มีความถูกต้องและข้อมูลครบถ้วนทั้งสิ้น 300 ชุด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แบ่งผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.3 การอภิปรายผล

4.1 ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

		(n = 300)	
ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	114	38.00
	หญิง	186	62.00
อายุ			
	16 ปี	87	29.00
	17 ปี	104	34.67
	18 ปี	109	36.33
ระดับชั้นการศึกษา			
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	95	31.67
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	100	33.33
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	105	35.00
รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน			
	ต่ำกว่า 100 บาท	82	27.33
	100 – 150 บาท	123	41.00
	มากกว่า 150 บาท	95	31.67
ลักษณะที่อยู่อาศัย			
	บ้านเดี่ยว	144	48.00
	ทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต	156	52.00

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.00 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.00 อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.33 รองลงมาอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.67 และอายุ 16 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.00 ตามลำดับ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.33 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 31.67 ตามลำดับ รายรับที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครองต่อวันอยู่ที่ 100 – 150 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาคือมากกว่า 150 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.67 และน้อยที่สุดต่ำกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.33 ลักษณะที่อยู่อาศัยของนักเรียนเป็นทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.00 และบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตามลำดับ

4.1.2 ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

		(n = 300)	
ปัจจัยด้านครอบครัว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง)			
1 – 3 คน		123	41.00
ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป		177	59.00
ระดับการศึกษาของบิดา			
ต่ำกว่าปริญญาตรี		179	59.67
ปริญญาตรีหรือปริญญาตรีขึ้นไป		121	40.33
ระดับการศึกษาของมารดา			
ต่ำกว่าปริญญาตรี		166	55.33
ปริญญาตรีหรือปริญญาตรีขึ้นไป		134	44.67
อาชีพของบิดา			
รับจ้างทั่วไป		83	27.67
ประกอบธุรกิจส่วนตัว		69	23.00
พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน		65	21.67
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		64	21.33
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		19	6.33
อาชีพของมารดา			
รับจ้างทั่วไป		75	25.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว		53	17.67
พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน		67	22.33
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		67	22.33
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		38	12.67

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 300)		
ปัจจัยด้านครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	74	24.67
15,000 – 30,000 บาท	86	28.67
30,001 – 45,000 บาท	73	24.33
มากกว่า 45,000 บาท	67	22.33

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 3 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ระดับการศึกษาของบิดาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.67 ปริญญาตรี หรือปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.33 ส่วนระดับการศึกษาของมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.33 ปริญญาตรีหรือปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.67 บิดาประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.67 รองลงมา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 23.00 และน้อยที่สุดไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 6.33 ส่วนมารดาประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.33 และน้อยที่สุด คือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 12.67 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มี รายได้ 15,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.67 รองลงมา คือ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.67 และรายได้เฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รายได้มากกว่า 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.33 ตามลำดับ

4.1.3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน จำแนกตามรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ได้แก่ ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวม

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวม	$\bar{X}$	S.D.	(n = 300)
			ระดับ ความคิดเห็น
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	3.76	0.45	มาก
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว	4.14	0.45	มาก
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ	3.86	0.50	มาก
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	3.87	0.60	มาก
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	4.01	0.48	มาก
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	4.22	0.55	มาก
รวม	3.98	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45) ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.48) ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.60) ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.50) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.45)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค			
1.1 อาหารจานเดียว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว อาหารตามสั่ง ฯลฯ	3.97	1.11	มาก
1.2 อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า ฮอทด็อก ฯลฯ	3.61	1.19	มาก
1.3 อาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง สุกี้ ชาบู หมูกระทะ ฯลฯ	4.24	0.81	มาก
1.4 อาหารแห้ง/อาหารกึ่งสำเร็จรูป (Instant food) เช่น ถั่วเมล็ดแห้ง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป อาหารกระป๋อง ฯลฯ	3.64	0.97	มาก
1.5 อาหารพร้อมปรุง-พร้อมทานแช่แข็ง (Frozen ready meals) เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์-อาหารทะเลแช่แข็ง ฯลฯ	3.65	1.15	มาก
1.6 อาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic Foods) เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ปลูกโดยไม่ใช้สารกำจัดศัตรูพืช (ยาฆ่าแมลง)	3.62	1.04	มาก
1.7 เครื่องดื่มเสริมอาหาร (Functional Drinks) เช่น นม น้ำผักผลไม้ น้ำที่มีวิตามินผสม เป็นต้น	3.63	1.07	มาก
รวม	3.76	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง สุกี้ ชาบู หมูกระทะ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ อาหารจานเดียว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว อาหารตามสั่ง ฯลฯ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 1.11) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า ฮอทด็อก ฯลฯ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.19)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
2. ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว			
2.1 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงประกอบขึ้นเอง	3.59	1.09	มาก
2.2 บริโภคอาหารที่ปรุงสุกใหม่ด้วยความร้อน หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบ	3.92	0.97	มาก
2.3 เลือกใช้อุปกรณ์การกินที่ผ่านการทำความสะอาดและบรรจุอยู่ในภาชนะที่ปิดมิดชิด	4.30	0.82	มาก
2.4 คำนึงถึงอาหาร 5 หมู่ และเพิ่มสำคัญของอาหารในแต่ละหมู่ให้มีความหลากหลาย	4.37	0.79	มาก
2.5 คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย	4.52	0.68	มากที่สุด
2.6 ไม่ดื่มน้ำร่วมกันและเลือกดื่มน้ำสะอาดที่มาจากขวดปิดสนิท	3.97	0.89	มาก
2.7 ซื้ออาหารกลับมาบริโภคที่บ้านหรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery	4.39	0.75	มาก
2.8 บริโภคอาหารร่วมกันโดยนั่งห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และมีช้อนกลางส่วนตัว หรือแยกน้ำแกงคนละถ้วย	4.26	0.87	มาก
2.9 หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารวิถีใหม่ นอกบ้านและเน้นการทำกิจกรรม ในบ้านกับครอบครัวมากขึ้น	3.94	1.00	มาก
รวม	4.14	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ซื้ออาหารกลับมารับประทานที่บ้านหรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.75) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงประกอบขึ้นเอง ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.09)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
3. ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ			
3.1 ต่ำกว่า 50 บาท	3.78	1.03	มาก
3.2 50 – 100 บาท	4.11	0.91	มาก
3.3 101 – 150 บาท	3.73	1.23	มาก
3.4 151 – 200 บาท	3.93	1.04	มาก
3.5 มากกว่า 201 บาทขึ้นไป	3.76	1.00	มาก
รวม	3.86	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายต่อมื้อ 50 – 100 บาท ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ 151 – 200 บาท ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.04) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 101 – 150 บาท ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 1.23)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
4. ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่			
4.1 ร้านอาหารริมบาทวิถี (Street food)	3.75	1.08	มาก
4.2 ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์สโตร์ (Superstore)	3.97	0.94	มาก
4.3 ตลาดนัด (Flea market)	3.68	1.04	มาก
4.4 ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store)	3.97	0.99	มาก
4.5 สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood	3.98	1.12	มาก
รวม	3.87	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันเรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 1.12) รองลงมา คือ ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์สโตร์ (Superstore) ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.94) ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.99) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตลาดนัด (Flea market) ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.04)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5. ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่			
5.1 บริโภคอาหารตามหลักโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่ และทานครบทั้ง 3 มื้อทุกวัน (มื้อเช้า มื้อกลางวัน มื้อเย็น)	4.00	0.95	มาก
5.2 บริโภคผักและสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ชিং ข่า กระชาย เพื่อเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรง	3.94	1.08	มาก
5.3 มีการวางแผนในการเลือกซื้อสินค้าบริโภค เพื่อความรวดเร็วในการเลือกซื้อสินค้า และลดระยะเวลาที่อยู่ภายในตลาด/ห้างสรรพสินค้า	3.84	0.97	มาก
5.4 คำนึงถึงการเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งรับประทานอาหาร อย่างน้อย 1 เมตร	3.70	1.09	มาก
5.5 หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น โดยแยกอาหารคนละชุด และไม่ใช้จาน ชาม แก้วน้ำร่วมกัน	4.02	0.87	มาก
5.6 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง	4.30	0.77	มาก
5.7 หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้าโดยไม่จำเป็น และหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน	4.23	0.83	มาก
5.8 ล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์ ก่อนและหลังการรับประทานอาหาร	4.08	0.92	มาก
5.9 ปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ”	3.94	0.94	มาก
รวม	4.01	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้าโดยไม่จำเป็น และหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.83) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คำนึงถึงการเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งรับประทานอาหาร อย่างน้อย 1 เมตร ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.09)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่

(n = 300)

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
6. ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่			
6.1 โทรทัศน์/วิทยุ	4.32	0.80	มาก
6.2 หน่วยงานราชการ/กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข/	4.32	0.77	มาก
6.3 โรงเรียน/โรงพยาบาล			
6.4 สื่อสังคมออนไลน์/Facebook/Line/Twitter/Tiktok/	4.44	0.75	มาก
Instagram/Youtube/หมอฟรีอม/หมอชนะ			
6.5 หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ป้ายประชาสัมพันธ์	3.81	0.99	มาก
รวม	4.22	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อสังคมออนไลน์ Facebook/ Line/ Twitter/ Tiktok/ Instagram/ Youtube/ หมอฟรีอม/ หมอชนะ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ โทรทัศน์/วิทยุ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.80) หน่วยงานราชการ/กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข/โรงเรียน/โรงพยาบาล ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.99)

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกัน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน และลักษณะที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามเพศ

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	t	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ชาย	114	3.68	.457	2.427*	.061
	หญิง	186	3.81	.446		
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว	ชาย	114	4.17	.431	.884	.377
	หญิง	186	4.12	.461		
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ	ชาย	114	3.91	.517	1.307	.192
	หญิง	186	3.83	.495		
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ชาย	114	3.83	.528	1.005	.292
	หญิง	186	3.90	.633		
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ชาย	114	4.02	.438	.438	.662
	หญิง	186	4.00	.505		
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ชาย	114	4.25	.562	.544	.587
	หญิง	186	4.21	.573		
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยโดยรวม	ชาย	114	3.98	.275	.067	.946
	หญิง	186	3.98	.328		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอายุ

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ระหว่างกลุ่ม	5.379	2	2.69	14.219	.000
	ภายในกลุ่ม	56.183	297	.189		
	รวม	61.562	299			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของ ครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	.850	2	.425	2.115	.122
	ภายในกลุ่ม	59.678	297	.201		
	รวม	60.528	299			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ต่อมื้อ	ระหว่างกลุ่ม	.033	2	.017	.065	.937
	ภายในกลุ่ม	75.973	297	.256		
	รวม	76.007	299			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	5.651	2	2.825	8.360	.000
	ภายในกลุ่ม	100.371	297	.338		
	รวม	106.022	299			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.248	2	.124	.536	.585
	ภายในกลุ่ม	68.630	297	.231		
	รวม	68.878	299			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	1.959	2	.980	3.230	.041
	ภายในกลุ่ม	90.078	297	.303		
	รวม	92.037	299			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.374	2	.187	1.981	.140
	ภายในกลุ่ม	28.069	297	.095		
	รวม	28.444	299			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12 – 4.14

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภท
อาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	16 ปี	17 ปี	18 ปี
		3.97	3.72	3.65
16 ปี	3.97	-	.250*	.323*
17 ปี	3.72	-	-	.072
18 ปี	3.65	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนอายุ 16 ปี มีความคิดเห็นต่อด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค สูงมากกว่า นักเรียนอายุ 17 ปี และนักเรียนอายุ 18 ปี

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่
เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	16 ปี	17 ปี	18 ปี
		3.72	4.05	3.82
16 ปี	3.72	-	.333*	.105
17 ปี	4.05	-	-	.228*
18 ปี	3.82	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนอายุ 16 ปี มีความคิดเห็นด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า นักเรียนอายุ 17 ปี และนักเรียนอายุ 17 ปี มีความคิดเห็นด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า นักเรียนอายุ 18 ปี

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านการรับรู้
การบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	16 ปี	17 ปี	18 ปี
		4.22	4.32	4.13
16 ปี	4.22	-	.109	.082
17 ปี	4.32	-	-	.191*
18 ปี	4.13	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนอายุ 17 ปี มีความคิดเห็น
ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า นักเรียนอายุ 18 ปี

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามระดับชั้น
การศึกษา

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่		แหล่งความ	SS	df	MS	F	p
ของนักเรียน	แหล่งความ	แปรปรวน					
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	แปรปรวน						
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย							
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ระหว่างกลุ่ม	4.890	2	2.445	12.814	.000	
	ภายในกลุ่ม	56.672	297	.191			
	รวม	61.562	299				
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	.883	2	.441	2.198	.113	
	ภายในกลุ่ม	59.645	297	.201			
	รวม	60.528	299				
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ต่อมื้อ	ระหว่างกลุ่ม	.132	2	.066	.258	.773	
	ภายในกลุ่ม	75.875	297	.255			
	รวม	76.007	299				
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	6.055	2	3.028	8.995	.000	
	ภายในกลุ่ม	99.967	297	.337			
	รวม	106.02	299				
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.440	2	.220	.955	.386	
	ภายในกลุ่ม	68.438	297	.230			
	รวม	68.878	299				
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	2.077	2	1.038	3.428	.034	
	ภายในกลุ่ม	89.960	297	.303			
	รวม	92.037	299				
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	.324	2	.162	1.709	.183	
	ภายในกลุ่ม	28.120	297	.095			
	รวม	28.444	299				
โดยรวม							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยใช้สถิติการ
ทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) ได้ค่า $p < .05$

จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16 – 4.18

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
		3.95	3.70	3.66
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.95	-	.249*	.293*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.70	-	-	.044
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.66	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็น ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค สูงมากกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่
เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่		
		4	5	6
		3.71	4.06	3.84
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.71	-	.349*	.135
มัธยมศึกษาปีที่ 5	4.06	-	-	.214*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.84	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็น
ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความ
คิดเห็นด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านการรับรู้
การบริโภคอาหารวิถีใหม่ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาปีที่		
		4	5	6
		4.18	4.34	4.15
มัธยมศึกษาปีที่ 4	4.18	-	.161	.027
มัธยมศึกษาปีที่ 5	4.34	-	-	.188*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	4.15	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็น
ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายรับจาก
ผู้ปกครองต่อวัน

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ระหว่างกลุ่ม	.929	2	.464	2.275	.105
	ภายในกลุ่ม	60.633	297	.204		
	รวม	61.562	299			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	.077	2	.038	.189	.828
	ภายในกลุ่ม	60.451	297	.204		
	รวม	60.528	299			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ต่อมื้อ	ระหว่างกลุ่ม	.078	2	.039	.153	.858
	ภายในกลุ่ม	75.928	297	.256		
	รวม	76.007	299			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.791	2	.396	1.117	.329
	ภายในกลุ่ม	105.230	297	.354		
	รวม	106.022	299			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.069	2	.034	.148	.863
	ภายในกลุ่ม	68.810	297	.232		
	รวม	68.878	299			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.735	2	.368	1.196	.304
	ภายในกลุ่ม	91.302	297	.307		
	รวม	92.037	299			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.196	2	.098	1.032	.357
	ภายในกลุ่ม	28.287	297	.095		
	รวม	28.444	299			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายรับจากผู้ปกครองต่อวัน
โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA)
ได้ค่า $p > .05$ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านลักษณะการบริโภค
อาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านสถานที่เลือกซื้อ

อาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่ได้มารับจากผู้ปกครองต่อวัน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	ที่อยู่อาศัย	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	บ้าน	144	3.79	.454	.950	.343
	อพาร์ทเมนท์	156	3.74	.454		
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	บ้าน	144	4.17	.423	.985	.325
	อพาร์ทเมนท์	156	4.11	.474		
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ต่อมื้อ	บ้าน	144	3.85	.518	.533	.549
	อพาร์ทเมนท์	156	3.88	.492		
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	บ้าน	144	3.91	.556	1.176*	.241
	อพาร์ทเมนท์	156	3.83	.629		
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	บ้าน	144	4.02	.469	.463	.644
	อพาร์ทเมนท์	156	3.99	.491		
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	บ้าน	144	4.22	.559	.137	.891
	อพาร์ทเมนท์	156	4.23	.552		
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยโดยรวม	บ้าน	144	3.99	.282	.782	.435
	อพาร์ทเมนท์	156	3.96	.332		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว การศึกษาของบิดา และมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	จำนวน สมาชิก	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	1-3 คน	123	3.76	.457	.128	.899
	มากกว่า 3	177	3.77	.453		
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	1-3 คน	123	4.11	.438	1.019	.309
	มากกว่า 3	177	4.16	.458		
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ต่อมื้อ	1-3 คน	123	3.86	.507	.040	.968
	มากกว่า 3	177	3.86	.504		
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	1-3 คน	123	3.87	.582	.018	.986
	มากกว่า 3	177	3.87	.607		
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	1-3 คน	123	4.03	.503	.582	.561
	มากกว่า 3	177	3.99	.464		
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	1-3 คน	123	4.27	.544	1.330	.184
	มากกว่า 3	177	4.19	.561		
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยโดยรวม	1-3 คน	123	3.98	.304	.275	.783
	มากกว่า 3	177	3.97	.312		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $p > .05$ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่มีจำนวน

สมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของบิดา

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	การศึกษา ของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	3.69	.433	3.403*	.001*
	ปริญญาตรี	121	3.87	.464		
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	4.06	.463	3.970*	.000*
	ปริญญาตรี	121	4.26	.402		
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ต่อมื้อ	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	3.81	.480	2.136*	.033*
	ปริญญาตรี	121	3.94	.531		
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	3.87	.587	.109	.914
	ปริญญาตรี	121	3.87	.611		
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	3.95	.497	2.376*	.018*
	ปริญญาตรี	121	4.09	.444		
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	4.17	.548	2.129*	.034*
	ปริญญาตรี	121	4.31	.557		
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยโดยรวม	ต่ำกว่า ป.ตรี	179	3.93	.303	3.623	.000
	ปริญญาตรี	121	4.05	.301		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของบิดา โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของมารดา

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่		การศึกษาของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย							
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	3.66	.443	4.676*	.000*
	ปริญญาตรี	134	3.90	.433			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	4.04	.443	4.216*	.000*
	ปริญญาตรี	134	4.26	.431			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	3.82	.475	1.778	.076
	ปริญญาตรี	134	3.92	.535			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	3.91	.594	1.302	.194
	ปริญญาตรี	134	3.82	.596			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	3.98	.484	1.180	.239
	ปริญญาตรี	134	4.04	.474			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	166	4.19	.537	1.062	.289
	ปริญญาตรี	134	4.26	.576			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่		ต่ำกว่า ป.ตรี	166	3.93	.288	2.827	.005
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยโดยรวม		ปริญญาตรี	134	4.03	.325		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามการศึกษาของมารดา โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีอิสระ (Independent t-test) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค และด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของบิดา

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่		แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ของนักเรียน	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย						
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย							
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค		ระหว่างกลุ่ม	1.858	4	.465	2.295	.059
		ภายในกลุ่ม	59.704	295	.202		
		รวม	61.562	299			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2.344	4	.586	2.971*	.020
		ภายในกลุ่ม	58.183	295	.197		
		รวม	60.528	299			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร	วิถีใหม่ต่อมื้อ	ระหว่างกลุ่ม	1.539	4	.385	1.524	.195
		ภายในกลุ่ม	74.468	295	.252		
		รวม	76.007	299			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่		ระหว่างกลุ่ม	2.994	4	.748	2.143	.076
		ภายในกลุ่ม	103.028	295	.349		
		รวม	106.022	299			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่		ระหว่างกลุ่ม	.627	4	.157	.678	.608
		ภายในกลุ่ม	68.251	295	.231		
		รวม	68.878	299			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่		ระหว่างกลุ่ม	.500	4	.125	.403	.807
		ภายในกลุ่ม	91.537	295	.310		
		รวม	92.037	299			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.455	4	.114	1.198	.312
		ภายในกลุ่ม	27.989	295	.095		
		รวม	28.444	299			
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยรวม							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของบิดา โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ด้าน

ได้แก่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	$\bar{X}$	รับจ้าง	ประกอบ	พนักงาน	ราชการ/	ไม่ได้
		ทั่วไป	ธุรกิจ	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ
		4.01	4.16	4.26	4.16	4.14
รับจ้างทั่วไป	4.01	-	.151	.248*	.144	.128
ธุรกิจส่วนตัว	4.16	-	-	.097	.006	.022
พนักงานเอกชน	4.26	-	-	-	.104	.119
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.16	-	-	-	-	.016
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.14	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว สูงมากกว่า อาชีพพนักงานเอกชน

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของมารดา

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือก บริโภค	ระหว่างกลุ่ม	1.028	4	.257	1.252	.289
	ภายในกลุ่ม	60.534	295	.205		
	รวม	61.562	299			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	2.514	4	.629	3.196*	.014
	ภายในกลุ่ม	58.013	295	.197		
	รวม	60.528	299			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ต่อมือ	ระหว่างกลุ่ม	1.030	4	.257	1.013	.401
	ภายในกลุ่ม	74.977	295	.254		
	รวม	76.007	299			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	1.580	4	.395	1.116	.349
	ภายในกลุ่ม	104.442	295	.354		
	รวม	106.022	299			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.187	4	.047	.201	.938
	ภายในกลุ่ม	68.691	295	.233		
	รวม	68.878	299			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	.369	4	.092	.297	.880
	ภายในกลุ่ม	91.668	295	.311		
	รวม	92.037	299			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.420	4	.105	1.104	.355
	ภายในกลุ่ม	28.024	295	.095		
	รวม	28.444	299			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามอาชีพของมารดา โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการ
บริโภคอาหาร วิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของบิดา	$\bar{X}$	รับจ้าง	ประกอบ	พนักงาน	ราชการ/	ไม่ได้
		ทั่วไป	ธุรกิจ ส่วนตัว	เอกชน	รัฐวิสาหกิจ	ประกอบ อาชีพ
		4.05	4.04	4.24	4.24	4.10
รับจ้างทั่วไป	4.05	-	.008	.188	.190	.046
ธุรกิจส่วนตัว	4.04	-	-	.197	.199	.055
พนักงานเอกชน	4.24	-	-	-	.002	.142
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.24	-	-	-	-	.144*
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4.10	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของ
ครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ อาชีพราชการ/
รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว สูงมากกว่า มารดาที่
ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือก บริโภค	ระหว่างกลุ่ม	2.839	3	.946	4.771*	.003
	ภายในกลุ่ม	58.723	296	.198		
	รวม	61.562	299			
ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	1.813	3	.604	3.047*	.029
	ภายในกลุ่ม	58.714	296	.198		
	รวม	60.528	299			
ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ต่อมื้อ	ระหว่างกลุ่ม	.344	3	.115	.449	.718
	ภายในกลุ่ม	75.663	296	.256		
	รวม	76.007	299			
สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	3.665	3	1.222	3.533*	.015
	ภายในกลุ่ม	102.357	296	.346		
	รวม	106.022	299			
ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	1.053	3	.351	1.532	.206
	ภายในกลุ่ม	67.825	296	.229		
	รวม	68.878	299			
การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่	ระหว่างกลุ่ม	1.727	3	.576	1.886	.132
	ภายในกลุ่ม	90.310	296	.305		
	รวม	92.037	299			
รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.811	3	.270	2.894	.036
	ภายในกลุ่ม	27.633	296	.093		
	รวม	28.444	299			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่

ของครอบครัว และด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29 – 4.31

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย ของครอบครัวต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	15,000 –	30,001 –	มากกว่า
		15,000 บาท	30,000 บาท	45,000 บาท	45,000 บาท
		3.68	3.69	3.81	3.92
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.68	-	.010	.131	.243*
15,000 – 30,000 บาท	3.69	-	-	.120	.233*
30,001 – 45,000 บาท	3.81	-	-	-	.113
มากกว่า 45,000 บาท	3.92	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีความคิดเห็นด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค สูงมากกว่า ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 45,000 บาท และครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท มีความคิดเห็นด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค สูงมากกว่า ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 45,000 บาท

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการ
บริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย ของครอบครัวต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	15,000 –	30,001 –	มากกว่า
		15,000	30,000	45,000	45,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		4.04	4.10	4.17	4.26
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.04	-	.064	.133	.215*
15,000 – 30,000 บาท	4.10	-	-	.069	.151
30,001 – 45,000 บาท	4.17	-	-	-	.082
มากกว่า 45,000 บาท	4.26	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของ
ครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีความคิดเห็นด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว
สูงมากกว่า ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 45,000 บาท

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านสถานที่
เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย ของครอบครัวต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	15,000 –	30,001 –	มากกว่า
		15,000	30,000	45,000	45,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		3.88	3.80	4.05	3.76
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.88	-	.078	.176	.114
15,000 – 30,000 บาท	3.80	-	-	.254	.036
30,001 – 45,000 บาท	4.05	-	-	-	.291*
มากกว่า 45,000 บาท	3.76	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 45,000 บาท มีความคิดเห็นด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ สูงมากกว่า ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 45,000 บาท

4.3 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 186 คน เพศชาย จำนวน 114 คน อายุ 18 ปี รองลงมา อายุ 17 ปี และน้อยที่สุด อายุ 16 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ มีรายรับที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน 100–150 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ มากกว่า 150 บาท และน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 100 บาท ลักษณะที่อยู่อาศัย พบว่าส่วนใหญ่เป็นทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต มากที่สุด รองลงมา คือ บ้านเดี่ยว ตามลำดับ

4.3.2 ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

จากข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว มากที่สุด คือมากกว่า 3 คน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพของบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ และไม่ได้ประกอบอาชีพ ตามลำดับ ส่วนอาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา คือ อาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนตัว และไม่ได้ประกอบอาชีพ ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,000 – 30,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีรายได้ 30,001 – 45,000 บาท และน้อยที่สุดมีรายได้มากกว่า 45,000 บาท

4.3.3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

4.3.3.1 ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนใหญ่ค่านึงถึงอาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง สุกี้ ชาบู หมูกระทะ ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ปวีณภัทร และวรางคณา (2560) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นไทย ผลกระทบและแนวทางแก้ไข พบว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากเป็นเพราะสภาพสังคมวัฒนธรรมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น จากวิถีชีวิตที่เคยรับประทานอาหารพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัวในบ้าน โดยเฉพาะอาหารมื้อเช้าแต่ด้วยวิถีชีวิตที่เร่งรีบในปัจจุบันก็เปลี่ยนเป็นการเลือกรับประทานอาหารนอกบ้านกันมากขึ้น จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ COVID-19 ก็ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชากรทั่วโลก ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างความปลอดภัยและลดการแพร่กระจายของเชื้อโรคทุกคนต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากในการดูแลตนเอง

4.3.3.2 ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ค่านึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย

และเลือกรับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่มากกว่าการรับประทานอาหารที่บ้านมากกว่าร้านอาหาร เพราะมั่นใจในความปลอดภัยของอาหารที่ปรุงเองมากกว่าการซื้อหรือการรับประทานอาหารข้างนอกบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ญาณิศ และคณะ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกบริโภค ร้านอาหารตามสั่ง ของประชาชนตลาดวงเวียนใหญ่ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่งของประชาชน ในพื้นที่ตลาดวงเวียนใหญ่ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพฯ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

4.3.3.3 ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่มี ค่าใช้จ่ายต่อมื้ออยู่ที่ 50 – 100 บาท ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ศุภสิทธิ์ (2562) รูปแบบการบริโภค อาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า จากการศึกษารูปแบบการ บริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า เหตุผลในการเลือก บริโภคอาหารกลางวันมักจะคำนึงถึง ราคาอาหารที่ไม่แพงจนเกินไป ส่วนใหญ่เลือกบริโภคอาหารจาน เดียว ได้แก่ ผัดกะเพรา แกงจืด หมูทอด และก๋วยเตี๋ยวหรือ บะหมี่ สำหรับอาหารจานด่วนนั้น นักศึกษานิยมบริโภคไส้กรอก ในส่วนอาหารว่าง นักศึกษาเลือกบริโภค ส้มตำ ประเภทเครื่องต้ม นักศึกษาเลือกดื่มน้ำเปล่าเป็นส่วนใหญ่ ด้านราคาอาหารที่บริโภคต่อมื้อ คือ 51 – 100 บาท

4.3.3.4 ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่สั่ง อาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood เพื่อลดการสัมผัสในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ด้วยการสั่งซื้อสินค้าและบริการทาง ออนไลน์มากขึ้น เพราะรู้สึกสะดวกสบาย ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สุดารัตน์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN เขตพระโขนงใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่รู้จักแอปพลิเคชัน LINE MAN ผ่านสื่อโฆษณาต่าง ๆ เหตุผล ในการสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN คือ ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง นอกจากนี้พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและ ด้านส่งเสริมการขายมีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN และ ปัจจัยด้านการยอมรับทางเทคโนโลยี ได้แก่ ด้านการยอมรับเทคโนโลยีด้านความปลอดภัยและความ น่าเชื่อถือและด้านการให้บริการส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารออนไลน์ผ่าน แอปพลิเคชัน LINE MAN ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับ วิจัยของ ณิชภัช (2563) ที่ ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและพฤติกรรมผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครที่เคยสั่งอาหารแบบดิลิเวอรีผ่านโมบายแอปพลิเคชันช่วงเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ผลการวิจัยพบว่า แอปพลิเคชันที่ใช้บ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ LINEMAN รองลงไป ได้แก่ Grab food และ Food Panda ตามลำดับ สำหรับประเภทอาหารที่สั่งมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ฟาสต์ฟู้ด รองลงไป คือ อาหารตามสั่ง และเครื่องดื่ม ตามลำดับ ทำการสั่งอาหารในช่วงเวลา 12.01 –14.00 น. โดยที่วัย Gen X สั่งอาหารในจำนวนเงินที่มากกว่าวัยอื่น ๆ

4.3.3.5 ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ คำนึงถึงการบริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้ง หลังรับประทานอาหารที่สั่ง เนื่องจาก COVID-19 สามารถติดต่อผ่านทางลมหายใจ สารคัดหลั่ง และการสัมผัส กับเชื้อโดยตรง ความตื่นตัวทางด้านสุขภาพและอนามัยจากสถานการณ์ COVID19 ทำให้นักเรียนต้อง ปฏิบัติตามคำแนะนำ เพื่อลดความวิตกกังวลเมื่อต้องใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ศิริศักย (2563) ได้ให้ความหมาย COVID-19 ไว้ว่า เป็นโรคอุบัติใหม่ (Emerging disease) ที่มีอาการ ทางคลินิกเฉพาะตัว มีระยะฟักตัวเชื้อในร่างกายมนุษย์ และการแสดงอาการค่อนข้างยาวนานกว่า ไวรัสในตระกูลเดียวกัน โดยมีระยะฟักตัวโดยเฉลี่ย 5.1 วัน และระยะเวลาแสดงอาการ 12 วัน ติดต่อกันทางลมหายใจ สารคัดหลั่ง และการสัมผัสกับเชื้อโดยตรง และสอดคล้องกับวิจัยของ อวาทิพย์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ COVID-19 กับการเรียนรู้สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพใน วันนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการล้างมืออย่างถูกวิธี การไอและการจามที่ถูกวิธี การสวมใส่หน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี ซึ่งต้อง ร่วมกันรณรงค์ให้ประชาชนรับทราบถึงขั้นตอน และหลักการปฏิบัติอย่างละเอียดและถูกต้อง โดยใช้ ภาษาและการสื่อสารที่เข้าใจและจดจำได้ง่ายรวมไปถึงการสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับช่อง ทางการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 เพื่อให้ประชาชนสามารถป้องกันตนเองไม่ให้สัมผัสเชือดังกล่าว อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่คิดว่า หากไม่มีอาการเจ็บป่วยใด ๆ สามารถออกไปสถานที่ต่าง ๆ ได้ ซึ่งต้อง เน้นย้ำและสร้างความตระหนักให้ประชาชนงดออกจากบ้านในช่วงที่มีการแพร่ระบาดถึงแม้ว่าจะไม่มี อาการเจ็บป่วยก็ตาม

4.3.3.6 ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ได้รับ ข้อมูลมาจากสื่อสังคมออนไลน์/Facebook/Line/Twitter/Instagram/ Youtube/หมอบริเวณ/ หมอขณะ จากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและ อินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากขึ้น เพื่อการเว้นระยะห่างทางสังคม และลดการสัมผัส สอดคล้อง กับ นพ.วิวัฒน์ (2563) ที่พบว่า ในชีวิตประจำวันมีประชาชนส่วนหนึ่งที่ติดตามข่าวคราวทางสุขภาพ ทางสื่อต่าง ๆ และมีส่วนน้อยที่ไปรับข้อมูลจากสถานบริการสาธารณสุข และสอดคล้องกับวิจัยของ อวาทิพย์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ COVID-19 กับการเรียนรู้สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพใน วันนี้ พบว่า นอกจากนี้ ประชาชนส่วนใหญ่อยังหลงเชื่อข้อมูลและข่าวปลอมที่ได้รับการส่งต่อในโลก หรือสื่อสังคมออนไลน์ ดังนั้น จึงต้องเร่งเสริมสร้างให้ประชาชนรู้เท่าทันข่าวปลอม และสามารถ เลือกรับข้อมูลที่น่าเชื่อถือไปใช้ในการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมต่อไป

4.3.4 เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.3.4.1 เพศกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งอยู่ในวัยที่มีความ

ต้องการที่จะบริโภคอาหารวิถีใหม่ที่ต่างไปจากเดิม ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ COVID-19 เพื่อเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรง จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน

4.3.4.2 อายุกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี ซึ่งมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมวัฒนธรรมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้นจากวิถีชีวิตที่เคยรับประทานอาหารพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัวในบ้าน ก็เปลี่ยนเป็นการเลือกรับประทานอาหารนอกบ้านรับประทานอาหารจานด่วน (fast food) และเลือกซื้ออาหารสำเร็จรูปกันมากขึ้น สอดคล้องกับ วิจัยของ ฌัณษัชร (2563) พบว่า แอปพลิเคชันที่ใช้บ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ LINEMAN รองลงไป ได้แก่ Grab food และ Food Panda ตามลำดับ สำหรับประเภทอาหารที่สั่งมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ฟาสต์ฟู้ด รองลงไป คือ อาหารตามสั่ง และ เครื่องดื่ม ตามลำดับ ทำการสั่งอาหารในช่วงเวลา 12.01 –14.00 น. โดยที่วัย Gen X สั่งอาหารในจำนวนเงินที่มากกว่าวัยอื่น ๆ

4.3.4.3 ระดับชั้นการศึกษากับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมวัฒนธรรมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้นจากวิถีชีวิตที่เคยรับประทานอาหารพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัวในบ้าน ก็เปลี่ยนเป็นการเลือกรับประทานอาหารนอกบ้านรับประทานอาหารจานด่วน (fast food) และเลือกซื้ออาหารสำเร็จรูปกันมากขึ้น ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ส่วนใหญ่มักจะคำนึงถึง สถานที่ตั้งของร้าน สะดวกแก่การใช้บริการ

4.3.4.4 รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวันกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีรายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีรายได้ที่รับจากผู้ปกครองต่อเดือนที่แตกต่างกัน ทำให้การจัดการบริหารการเงินจึงต้องอยู่ในวงเงินที่จำกัด ในการซื้ออาหารต่อมื้อ 50 – 100 บาท ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ศุภสิษฐ์ (2562) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็น

เพศหญิง มีอายุ 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ รายได้ที่ได้รับต่อวัน ต่ำกว่า 200 บาท ด้านราคาอาหารที่บริโภคต่อมื้อ คือ 51 – 100 บาท

4.3.4.5 ลักษณะที่อยู่อาศัยกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยลักษณะที่อยู่อาศัยของนักเรียนอาจเป็นส่วนหนึ่งส่งผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ทั้งนี้ประสบการณ์การเลี้ยงดูของผู้ปกครองจะช่วยเสริมสร้างความรู้ความคิด และพฤติกรรมต่าง ๆ ในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ให้ เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง

4.3.5 เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

4.3.5.1 จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง) กับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนมีจำนวนมากกว่า 3 คน หากจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ก็ส่งผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยพบว่าวัยรุ่นในครอบครัวที่รักษาสุขภาพ โดยการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ประเภทผักผลไม้จะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกันกับคนในครอบครัว

4.3.5.2 ระดับการศึกษาของบิดาและมารดากับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า บิดาและมารดาของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่

4.3.5.3 อาชีพของบิดาและมารดากับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า บิดาและมารดาของนักเรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือ COVID-19 มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิต ส่งผลต่อด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ความเครียดเมื่อทราบข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส สถานะทางการเงินของครอบครัว สถานการณ์การตกงานส่งผลให้รูปแบบการบริโภคอาหารนั้นเปลี่ยนแปลงจากเดิม

4.3.5.4 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย พบว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานะทางการเงินของครอบครัว สถานการณ์การตกงานส่งผลให้รูปแบบการบริโภคอาหาร นั้นเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ บดินทร์ (2563) พบว่า ความปรกติใหม่ หรือ New Normal เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต กำลังจะกลายเป็นวิวัฒนาการ ใหม่ของสังคมมนุษย์ และระบบสังคมใหม่ของโลก ทั้งนี้ จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่หรือโควิด-19 เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชากรทั่วโลกทำให้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตเพื่อสร้างความปลอดภัยและลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ในช่วงที่ผ่านมาเห็นได้ว่าทุกคนต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากในการดูแลตนเองรูปแบบชีวิตวิถีใหม่

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และ ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 2) เพื่อศึกษา รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 3) เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4) เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภค อาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัย ด้านครอบครัว

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในปี การศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 1,075 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อ ทำการศึกษาครั้งนี้ได้จากการคำนวณสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) เพื่อการประมาณค่า สัดส่วนของกลุ่มประชากรเท่ากับ .05 และระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถาม แบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว โดยมีลักษณะเป็นข้อ คำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) จัดหาทีมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยให้คำแนะนำทีมงานให้เข้าใจแบบสอบถาม และทดสอบจนเชื่อว่ามี ความชำนาญก่อนการออกเก็บจริงในพื้นที่

3) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Google Form กับนักเรียนโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ตามจำนวนที่กำหนด 300 คน โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่าง 1 – 30 กันยายน 2564

4) ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบก่อนนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

5.1 สรุปผล

5.1.1 ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 และเพศชาย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.33 รองลงมาคืออายุ 17 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67 และอายุ 16 ปี น้อยที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ตามลำดับ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 ตามลำดับ รายรับที่นักเรียนได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 100 – 150 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาคือมากกว่า 150 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 และน้อยที่สุดคือต่ำกว่า 100 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.33 ลักษณะที่อยู่อาศัยของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต มากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และบ้านเดี่ยว จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตามลำดับ

5.1.2 ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

จากข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำนวน 300 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง) มากกว่า 3 คน มากที่สุด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง) 1 – 3 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ระดับการศึกษาของบิดามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 59.67 ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 40.33 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาของมารดามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 55.33 ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 44.67 ตามลำดับ อาชีพของบิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67 รองลงมาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 69 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.00 อาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 และน้อยที่สุด คือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33 ส่วนอาชีพของมารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา มีค่าเท่ากัน คือ อาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน และอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 และน้อยที่สุด คือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.67 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 – 30,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 รองลงมา คือ มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 มีรายได้ 30,001 – 45,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.33 และ น้อยที่สุด คือ มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.33 ตามลำดับ

5.1.3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

5.1.3.1 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบดังนี้

1) ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง สุกี้ ชาบู หมูกระทะ ฯลฯ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ อาหารจานเดียว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว อาหารตามสั่ง ฯลฯ

($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 1.11) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า ฮอทด็อก ฯลฯ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.19)

2) ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ซื้ออาหารกลับมารับประทานที่บ้านหรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.75) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงประกอบขึ้นเอง ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.09)

3) ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารต่อมื้อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าใช้จ่ายต่อมื้อ 50 – 100 บาท ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ 151 – 200 บาท ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.04) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 101 – 150 บาท ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 1.23)

4) ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 1.12) รองลงมา คือ ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์สโตร์ (Superstore) ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.94) ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.99) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตลาดนัด (Flea market) ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 1.04)

5) ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้าโดยไม่จำเป็น และหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.83) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คำนึงถึงการเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งรับประทานอาหารอย่างน้อย 1 เมตร ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.09)

6) ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เรียงจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อสังคมออนไลน์ Facebook/Line/Twitter/Tiktok/Instagram/Youtube/ หอมพร้อม/หอมชนะ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ โทรทัศน์/วิทยุ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.80) หน่วยงานราชการ/กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข/โรงเรียน/โรงพยาบาล ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.77) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.99)

5.1.4 เปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.4.1 เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5.1.4.2 อายุของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ยกเว้น ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ และด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5.1.4.3 ระดับชั้นการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ยกเว้น ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ และด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4.4 รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยที่ได้รายรับจากผู้ปกครองต่อวันแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.5 อาชีพของมารดานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มารดามีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.6 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ด้านประเภทอาหารวิถีใหม่ที่เลือกบริโภค ด้านลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว และด้านสถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ ด้านข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ และด้านการรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

5.2.1.1 การวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และรายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวันอยู่ที่ 101 – 150 บาท ส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้นักเรียนมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพมากขึ้น มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง มีรูปแบบการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนไปจากเดิม โดยส่วนใหญ่จะใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารมากขึ้นเพื่อเว้นระยะห่างทางสังคม และลดการสัมผัสโดยการสั่งซื้อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ มีการใช้ Application ในการสั่งซื้ออาหาร ทำให้บางครั้งนักเรียนใช้จ่ายเกินวงเงินที่จำกัดต่อวัน ซึ่งนักเรียนยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง และอิทธิพลจากการโฆษณาสื่อ ทำให้นักเรียนไม่ตระหนักในการเลือกบริโภคอาหาร ซึ่งมีผลต่อสุขภาพและการเจริญเติบโตทางร่างกาย ดังนั้นควรถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับ

การบริโภคอาหารวิถีใหม่ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ให้ถูกต้อง เพื่อก่อให้เกิดการตระหนักถึงการบริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพต่อไป

5.2.1.2 การวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิก 4 คนขึ้นไป การศึกษาของบิดาและมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพของบิดาและมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ที่ 15,000 – 30,000 บาท ทั้งนี้เนื่องมาจากการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ส่งผลด้านครอบครัวทำให้ครอบครัวของนักเรียนตื่นตัวทางด้านสุขภาพอนามัย รวมถึงสถานะทางการเงินของครอบครัว ทำให้ครอบครัวของนักเรียนมีรูปแบบการบริโภคอาหารเปลี่ยนไปจากเดิม มีการปรุงอาหารเองที่บ้าน เลือกรับประทานอาหารที่ปรุงสุกมากกว่า การรับประทานอาหารที่บ้านมากกว่าร้านอาหาร ทั้งนี้ควรปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ”

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือประชากรกลุ่มอื่นๆ

5.2.2.2 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างความรู้กับรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงด้านการบริโภคอาหารวิถีใหม่ให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ

5.2.2.3 ควรศึกษาวิจัยด้านรายการอาหารที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 รูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ มากเมฆ. 2563. **ปรับเกมกลยุทธ์ให้ทันเทรนด์ผู้บริโภคไทยหลังสถานการณ์โควิด-19.** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://stepstraining.co/fundamental/3-reason-why-business-need-to-do-online-marketing-during-period-covid-19>, 15 พฤษภาคม 2564
- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2563. **โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php>, 13 พฤษภาคม 2564.
- โควิด-19 ระบาดทำคนออกจากบ้านน้อยลง ดันยอดขายของออนไลน์ไทยโต 80%.** 2563. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://thestandard.co/coronavirus-spreading-make-people-stays-home-more-than-before/>, 10 พฤษภาคม 2564
- จันทน์ เจริญศรี. 2563. **ข้อมูลพฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่.** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: https://www.pptvhd36.com/news/ประเด็นร้อน/124543?utm_source=web_pptv&utm_campaign=InboundLink&utm_medium=124914_3, 17 มกราคม 2565
- ชเนศ ลักษณะพันธุ์ศักดิ์. 2560. **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.”** การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ญาณิศา มงคลพิทักษ์สุข กัญญามน อินทว้าง และรวงทอง ภาพันธ์. 2556. **“พฤติกรรมกรรมการเลือกบริโภคร้านอาหารตามสั่ง ของประชาชนตลาดวงเวียนใหญ่ ถนนตากสิน เขตธนบุรี กรุงเทพฯ.”** การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- จิตาพร รุ่งสถาพร. 2563. **“พฤติกรรมผู้บริโภคต่อการซื้อสินค้าบนช่องทางออนไลน์ในภาวะวิกฤต โควิด-19 ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และพิษณุโลก.”** การค้นคว้าอิสระปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการตลาดดิจิทัล มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ศึกษาศาสตร์ ปัญญา และนวัตกรรม ทรัพย์สินสงวน. 2562. **“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง.”** วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ 11, 1 (มกราคม – มิถุนายน)
- ณัฏฐ์ชรรณ เณลิมนแดน. 2563. **พฤติกรรมผู้บริโภคในการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านโมบายแอปพลิเคชันช่วงเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ในเขตกรุงเทพมหานคร.** วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม, 2(1). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://so03.tcithaijo.org/index.php/iba/article/download/244515/165506/>, 14 มกราคม 2565.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ดลพร รุจิรวงศ์. 2563. **COVID-19: พลิกมุมมองวิกฤต หรือโอกาส**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.creativethailand.org/article/thinktank/32388/th#Covid-19-cover-story>, 10 มิถุนายน 2565.
- ณัฏกิจ จันกิเสน. 2563. **8 New Normal ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้บริโภคไทยยุคใหม่ หลังวิกฤตโควิด-19 ผ่านพ้นไป**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://thestandard.co/8-new-normal-after-covid-19/>, 8 มิถุนายน 2564.
- ทิพย์ภารัตน์ ไชยชนะแสง. 2560. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองและอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 11, 1 (มกราคม – มิถุนายน)
- ธิติมา พัดลม และกุลเชษฐ์ มงคล. 2558. “พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนที่ดัดแปลงผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. 6-21.
- ธีรवीร์ วราธรไพบูลย์. 2557. “พฤติกรรมกรรมการบริโภค: อาหารนิยมบริโภคกับอาหารเพื่อสุขภาพ.” วารสารปัญญาภิวัฒน์, 5, 2: 255-264.
- ธุรกิจอาหารหลังยุค COVID-19 ตอนที่ 1/2: New Normal ของผู้บริโภค May 12, 2020** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaibicusa.com/2020/05/12/online-business/>, 12 มิถุนายน 2564.
- บดินทร์ ชาตะเวที. 2563. **พฤติกรรม กับ ชีวิตวิถีใหม่: New Normal**. บทความทั่วไป. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.ttmed.psu.ac.th/blog.php?p=258>, 25 พฤษภาคม 2563.
- ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และวรางคณา อุดมทรัพย์. 2560. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นไทยผลกระทบและแนวทางแก้ไข.” วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี. 28, 1: 122-128.
- ปัญญาพัฒน์ ประสิทธิ์เดชสกุล. 2563. **พลิกโฉมธุรกิจหลังวิกฤตโควิด-19**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: https://www.krungsri.com/bank/getmedia/578838c1-5ffc-47dd-ba5ff807bc86d248/RI_Post_Covid19_New_Normal_200716_TH.aspx, 4 มิถุนายน 2564.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พฤติกรรมผู้บริโภค เมื่อถูกโควิด-19 บังคับ ดิสรัปต์. 2563. ไทยรัฐ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.thairath.co.th/news/business/market-business/1825376>, 22 พฤษภาคม 2564
- “ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ” ที่ WHO เพิ่งประกาศ คืออะไร สำคัญอย่างไร. 2563. ประชาชาติธุรกิจ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.prachachat.net/dlife/news-416434>, 13 มกราคม 2565.
- มนต์ชัย วงษ์กิตติไกรวัล. 2563. มองความคิดผู้บริโภคผ่านสินค้าที่ซื้อในช่วงวิกฤตโควิด-19 โลกจะไม่เหมือนเดิมอีกจริงหรือ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://themomentum.co/covid-19-change-consumer-behavior/>, 7 มิถุนายน 2564.
- มโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์. 2559. “พฤติกรรมและการตัดสินใจบริโภคอาหารของประชาชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี.” วารสารวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 3, 1 : 109 – 126
- รัฐวัชร พัฒนจิระรุจน์. 2557. ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค (The Theory of Consumer Behavior). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://poundtv5.blogspot.com/2014/10/theory-of-consumer-behavior.html>, 26 พฤษภาคม 2564.
- วริษฐา เขียนเอี่ยม. 2561. “บทบาทของเทคโนโลยีและกระบวนการต่อการสั่งอาหารออนไลน์.” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. 2563. “ภาคการศึกษากับความรอบรู้ทางสุขภาพ”. วารสารวิชาการสาธารณสุข. 29,4 : 575-577. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://thaidj.org/index.php/JHS/article/view/9296?articlesBySameAuthorPage=11>, 23 มกราคม 2565.
- วาสนา อินทะแสง. 2559. “การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจคลินิกเสริมความงามที่ส่งผลต่อความภักดีของลูกค้า.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ศิริศักดิ์ เทพจิต. 2563. COVID-19 Pandemic: การตอบสนองเชิงนโยบายสาธารณะในการรับมือกับปัญหาพศ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.setthasarn.econ.tu.ac.th/blog/detail/59/>, 22 ตุลาคม 2563.
- ศุภสิทธิ์ วราศิลป์. 2562. รูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-ราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-ราชมงคลพระนคร.
- ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยมหิดล. 2563. โควิด-19 คืออะไร?. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.gj.mahidol.ac.th/main/covid19/covid19is/>, 14 พฤษภาคม 2564.
- ส่องพฤติกรรมคนไทย ในภาวะวิกฤตโควิด-19. 2563. กรุงเทพธุรกิจ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/874910>, 10 พฤษภาคม 2564.
- สิริไพศาล ยิ้มประเสริฐ. 2560. “เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา.” วารสารราชพฤกษ์. 15,1 (มกราคม – เมษายน) : 33 - 41.
- สุดารัตน์ สิริมหาวงศ์, สุวรรณท์ คงใหม่ และฐิติพร สำราญศาสตร์. 2561. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสั่งซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชัน LINE MAN เขตพระโขนง ในกรุงเทพมหานคร.” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพริศร์ สุวรรณิก. 2563. โลกจะเปลี่ยนไปอย่างไร หลังวิกฤตโควิด-19 จบลง. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_30Mar2020.aspx, 19 พฤษภาคม 2564
- สุรียา หนานมานะ, โสภณ เอี่ยมศิริถาวร และสุนนมาลย์ อุทัยมกุล. 2563. โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). วารสารสถาบันบิราศนราดรุ. 14,2 : 124-33. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จากจาก: <https://he01.tcithaijo.org/index.php/bamrasjournal/article/view/240349/163932>, 13 มกราคม 2565
- สุวรรณมา เชียงขุนทด, ชนิดา มัททวงกูร, กุลธิดา จันทร์เจริญ, เนตร หงส์ไกรเลิศ, นารี รมย์นุกุล, ฐิติมา อุดมศรี และ สมหญิง เหง้ามูล. 2557. รายงานการวิจัย เรื่องความรู้และพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ของคนภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. นนทบุรี. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สุวลี โลวีรกรณ, เบญจา มุกตพันธุ์, ภัทระ แสนไชยสุริยา, ฉัตรชาธร ภาโนมัย. 2555. “รูปแบบการบริโภคอาหารของนักศึกษาชั้นปี ที่ 3 ก่อนและหลังเรียนวิชา โภชนาสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.” วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 1 (มกราคม – เมษายน), 77 – 86.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. 2563. ETDA แนะนำพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสขายของออนไลน์อยู่บ้านนั่งนับเงิน ช่วงโควิด-19. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.etda.or.th/th/newsevents/pr-news/eCommerce/ETDA-แนะนำพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสขายของออนไลน์อยู่บ้านนั่งนับเงิน.aspx?feed=590fb9ad-c550-4bc5-9a56-459ad4891d74>, 19 พฤษภาคม 2564
- อวาทิพย์ แว. 2563. COVID-19 กับการเรียนรู้สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในวันนี้. วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพศึกษา. 35(1). [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://cutt.ly/0gMvAaE>, 15 มิถุนายน 2564
- CMMU เปิดวิจัย “ภูธร มาร์เก็ตติ้ง” ซึ่สื่อออนไลน์ผงาดมัดใจคนกว่า 50 ล้านคน. 2560. ผู้จัดการ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://maronline.com/smes/detail/09600000092052>. 31 พฤษภาคม 2564
- 3 ปัจจัยในช่วงโควิด-19 ทำให้ธุรกิจต้องรีบปรับตัวสู่ออนไลน์. 2563. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://stepstraining.co/fundamental/3-reason-why-business-need-to-do-online-marketing-during-period-covid-19>, 9 มิถุนายน 2564.
- Engel, James F. Kollat, David T. Blackwell, Roger D. 1968. **Consumer behavior**. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Goldenson, Robert. 1984. **Longman dictionary of psychology and psychiatry**. New York : Longman.
- Lagunaa, L., Fiszmana, S., Puertaa, P., Chayab, C. and Tárregaa, A. 2020. **The impact of COVID19 lockdown on food priorities**. Results from a preliminary study using social media and an online survey with Spanish consumers. Food Quality and Preference. 86 (July): pp.1-9., doi.org/10.1016/j.foodqual.2020.104028, 14 June 2021.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1994). **Consumer behavior (5th ed.)**. Englewood Cliffs New Jersey : Prentice-Hall

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม และ
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม

ภาคผนวก ค แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

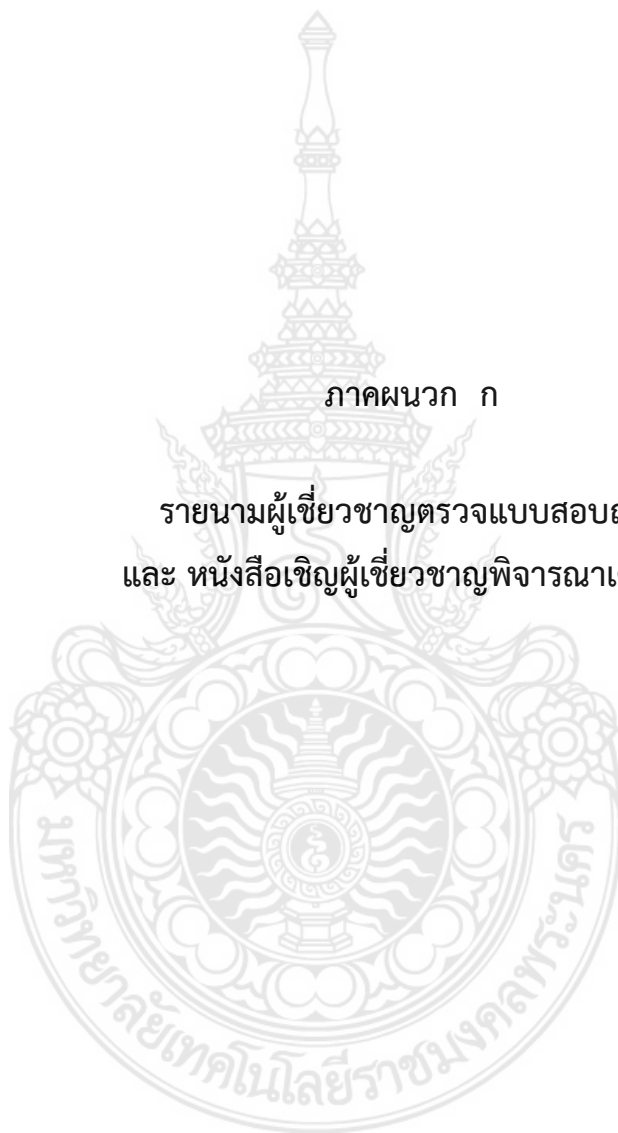
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล IOC

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม
และ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์รุ่งทิวา ชูทอง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์
2. ดร.จินตนา ศรีสารคาม	ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
3. คุณยุบล บุญอินทร์	ผู้อำนวยการโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
4. คุณเปรมระพี อูยามาวีรธีรณ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. คุณปรีศณี บัวพากุเขียว	ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานวัดและ ประเมินผลการศึกษา โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๔๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ด้วย นางสาววนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาววนฤดี แสงอันประเสริฐ เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๐๐ คน ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ณ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวิฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๓๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๔๖๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๗๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์รุ่งทิวา ชูทอง

ด้วย นางสาววนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาววนฤดี แสงอันประเสริฐ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๔๖๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๙๔๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

ด้วย นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กืออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๖๐ คน ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๕๖๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐.๒๖๖๕.๓๗๗๗ ต่อ. ๘๒๖๒-๔

ที่ อว.๐๖๕๒.๐๓/๒๕๗๗ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์เปรมระพี อูยามวีรหิรัญ

ด้วย นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่อารโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๗๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางปรศนี บัวพากุเขียว

ด้วย นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออาริโอ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๔๖๙

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

Food Consumption profile in The New Normal of High School Students

in Prakanongpittayalai School

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การตอบแบบสอบถามนี้ขอความร่วมมือจากนักเรียนให้ตอบตามสภาพความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมและองค์ความรู้ในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ที่ดีต่อสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังเกิดวิกฤติการแพร่ระบาด COVID-19 ซึ่งข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนทุกคนในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

นางสาวนฤติ แสงอันประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

16 ปี

17 ปี

18 ปี

3. ระดับชั้นการศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน

100 บาท

101 – 150 บาท

มากกว่า 150

5. ลักษณะที่อยู่อาศัย

บ้านเดี่ยว

ทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

1. จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง)

- 1 – 3 คน
 ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป

2. การศึกษาของบิดา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

3. การศึกษาของมารดา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพของบิดา

- รับจ้างทั่วไป
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน
 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 ไม่ได้ประกอบอาชีพ

5. อาชีพของมารดา

- รับจ้างทั่วไป
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
 พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน
 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 ไม่ได้ประกอบอาชีพ

6. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

- ต่ำกว่า 15,000 บาท
 15,000 – 30,000 บาท
 30,001 – 45,000 บาท
 มากกว่า 45,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่

คำชี้แจง ในแต่ละข้อคำถามจะมีระดับความคิดเห็นให้เลือก 5 ตัวเลือก โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียง คำตอบเดียวเท่านั้น และขอความร่วมมือตอบให้ครบทุกข้อ

เกณฑ์การประเมิน		
คะแนน 5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	(5) มาก ที่สุด	(4) มาก	(3) ปาน กลาง	(2) น้อย	(1) น้อย ที่สุด
1. ประเภทอาหารวิถีใหม่ que เลือก					
1.1 อาหารจานเดี่ยว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว เป็นต้น					
1.2 อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า เป็นต้น					
1.3 อาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง ซาซุ หมูกระทะ เป็นต้น					
1.4 อาหารแห้ง/อาหารกึ่งสำเร็จรูป (Instant food) เช่น ถั่วเมล็ดแห้ง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป อาหารกระป๋อง เป็นต้น					
1.5 อาหารพร้อมปรุง-พร้อมทานแช่แข็ง (Frozen ready meals) เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์-อาหารทะเลแช่แข็ง เป็นต้น					
1.6 อาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic Foods) เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ปลูกโดยไม่ใช้สารกำจัดศัตรูพืช (ยาฆ่าแมลง)					
1.7 เครื่องดื่มเสริมอาหาร (Functional Drinks) เช่น น้ำผลไม้ หรือน้ำที่มีวิตามินผสม เป็นต้น					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
2. ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว					
2.1 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงขึ้นเอง					
2.2 บริโภคอาหารที่ปรุงสุกใหม่ด้วยความร้อน หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบ					
2.3 เลือกใช้อุปกรณ์การกินที่ผ่านการทำความสะอาดและบรรจุอยู่ในภาชนะที่ปิดมิดชิด					
2.4 คำนึงถึงอาหาร 5 หมู่ และเพิ่มความสำคัญของอาหารแต่ละหมู่ให้มีความหลากหลาย					
2.5 คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย					
2.6 ไม่ดื่มน้ำร่วมกันและเลือกดื่มน้ำสะอาดที่มาจากขวดปิดสนิท					
2.7 ซื้ออาหารกลับมาบริโภคที่บ้านหรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery					
2.8 บริโภคอาหารร่วมกันโดยนั่งห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และมีช้อนกลางส่วนตัว หรือแยกน้ำแกงคนละถ้วย					
2.9 หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารวิถีใหม่นอกบ้านและเน้นการทำกิจกรรมในบ้านกับครอบครัวมากขึ้น					
3. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ					
ต่ำกว่า 50 บาท					
50 – 100 บาท					
101 – 150 บาท					
151 – 200 บาท					
มากกว่า 201 บาทขึ้นไป					
4. สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่					
4.1 ร้านอาหารริมบาทวิถี (Street food)					
4.2 ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์สโตร์ (Superstore)					
4.3 ตลาดนัด (Flea market)					
4.4 ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store)					
4.5 สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
5. ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่					
5.1 บริโภคอาหารตามหลักโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่ และทานครบ ทั้ง 3 มื้อทุกวัน (มื้อเช้า มื้อกลางวัน มื้อเย็น)					
5.2 บริโภคผักและสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ชিং ข่า กระชาย เพื่อเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรง					
5.3 มีการวางแผนในการเลือกซื้อสินค้าบริโภค เพื่อความรวดเร็วในการเลือกซื้อสินค้า และระยะเวลาที่อยู่ภายในตลาด/ห้างสรรพสินค้า					
5.4 คำนึงถึงความสะดวกสบายของร้านอาหาร และการเว้นระยะห่าง ระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งอย่างน้อย 1 เมตร					
5.5 หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น โดยแยกอาหารคนละชุด และไม่ใช้จาน ชาม แก้วน้ำร่วมกัน					
5.6 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง					
5.7 หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้าโดยไม่จำเป็น และหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน					
5.8 ล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์ ก่อนและหลังการบริโภคอาหาร					
5.9 ปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ”					
6. การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่					
6.1 โทรทัศน์/วิทยุ					
6.2 หน่วยงานราชการ/กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข/โรงเรียน/โรงพยาบาล					
6.3 สื่อสังคมออนไลน์/Facebook/Line/Twitter/Instagram/YouTube/หมอบรรณ/หมออนามัย					
6.4 หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ป้ายประชาสัมพันธ์					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ค

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

คำอธิบาย

รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนง-พิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
2. เพื่อศึกษารูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย เพื่อประเมินความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งทำการประเมินความเที่ยงตรงโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านในการประเมินว่าข้อคำถามมีความ สอดคล้องกับงานวิจัยตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาเสียสละเวลาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นางสาววนฤดี แสงอันประเสริฐ

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพศ					
	ชาย				
	หญิง				
2. อายุ					
	16 ปี				
	17 ปี				
	18 ปี				
3. ระดับชั้นการศึกษา					
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4				
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5				
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6				
4. รายรับที่ได้จากผู้ปกครองต่อวัน					
	100 บาท				
	101 – 150 บาท				
	มากกว่า 150 บาท				
5. ลักษณะที่อยู่อาศัย					
	บ้านเดี่ยว				
	ทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์/แฟลต				

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง)					
	1 - 3 คน				
	ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป				
2. การศึกษาของบิดา					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี				
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี				
3. การศึกษาของมารดา					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี				
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี				
4. อาชีพของบิดา					
	รับจ้างทั่วไป				
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว				
	พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน				
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ				
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ				
5. อาชีพมารดา					
	รับจ้างทั่วไป				
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว				
	พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน				
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ				
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ				
6. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน					
	ต่ำกว่า 15,000 บาท ต่อเดือน				
	15,000 - 30,000 บาท ต่อเดือน				
	30,001 - 45,000 บาท ต่อเดือน				
	มากกว่า 45,001 บาท ต่อเดือน				

ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่ท่านเลือกบริโภค					
	1.1 อาหารจานเดียว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว เป็นต้น				
	1.2 อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า เป็นต้น				
	1.3 อาหารบุฟเฟ่ต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง ชาบู หมูกระทะ เป็นต้น				
	1.4 อาหารแห้ง/อาหารกึ่งสำเร็จรูป (Instant food) เช่น ถั่วเมล็ดแห้ง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป อาหารกระป๋อง เป็นต้น				
	1.5 อาหารพร้อมปรุง-พร้อมทานแช่แข็ง (Frozen ready meals) เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์-อาหารทะเลแช่แข็ง เป็นต้น				
	1.6 อาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic Foods) เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ปลูกโดยไม่ใช้สารกำจัดศัตรูพืช (ยาฆ่าแมลง)				
	1.7 เครื่องดื่มเสริมอาหาร (Functional Drinks) เช่น น้ำผลไม้ หรือน้ำที่มีวิตามินผสม เป็นต้น				
2. ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของคุณ					
	2.1 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงขึ้นเอง				
	2.2 บริโภคอาหารที่ปรุงสุกใหม่ด้วยความร้อน หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบ				
	2.3 เลือกใช้อุปกรณ์การกินที่ผ่านการทำความสะอาดและบรรจุอยู่ในภาชนะที่ปิดมิดชิด				
	2.4 คำนึงถึงอาหาร 5 หมู่ และเพิ่มสำคัญของอาหารแต่ละหมู่ให้มีความหลากหลาย				

ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2. ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว (ต่อ)					
	2.5 คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหารสมบูรณ์ ความสะดวกใหม่ ไม่เน่าเสีย				
	2.6 ไม่ดื่มน้ำร่วมกันและเลือกดื่มน้ำสะอาดที่มาจากขวดปิดสนิท				
	2.7 ซื้ออาหารกลับมาบริโภคที่บ้านหรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery				
	2.8 บริโภคอาหารร่วมกันโดยนั่งห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และมีข้อกึ่งกลางส่วนตัวหรือแยกน้ำแกงคนละถ้วย				
3. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ					
	ต่ำกว่า 50 บาท				
	50 - 100 บาท				
	101 - 150 บาท				
	151 - 200 บาท				
	มากกว่า 201 บาทขึ้นไป				
4. สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่					
	4.1 ร้านอาหารริมบาทวิถี (Street food)				
	4.2 ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์สโตร์ (Superstore)				
	4.3 ตลาดนัด (Flea market)				
	4.4 ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store)				
	4.5 สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood				
5. ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่					
	5.1 บริโภคอาหารตามหลักโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่ และทานครบทั้ง 3 มื้อทุกวัน (มื้อเช้า มื้อกลางวัน มื้อเย็น)				
	5.2 บริโภคผักและสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ขิง ข่า กระชาย เพื่อเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรง				

ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5. ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)					
	5.3 มีการวางแผนในการเลือกซื้อสินค้าบริโภค เพื่อความรวดเร็วในการเลือกซื้อสินค้า และลดระยะเวลาที่อยู่ภายในตลาด/ ห้างสรรพสินค้า				
	5.4 คำนึงถึงความสะดวกสบายของร้านอาหาร และการเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งอย่างน้อย 1 เมตร				
	5.5 หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น โดยแยกอาหารคนละชุด และไม่ใช้จาน ชาม แก้วน้ำร่วมกัน				
	5.6 บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง				
	5.7 หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้า โดยไม่จำเป็น และหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน				
	5.8 ล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์ ก่อนและหลังการบริโภคอาหาร				
	5.9 ปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ”				
6. การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่					
	6.1 โทรทัศน์/วิทยุ				
	6.2 หน่วยงานราชการ/กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข/ โรงเรียน/ โรงพยาบาล				
	6.3 สื่อสังคมออนไลน์/Facebook/ Line/Twitter/Instagram/ YouTube / หมอพร้อม/หมอชนะ				
	6.4 หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ป้ายประชาสัมพันธ์				

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล IOC

วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)
เรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์รุ่งทิwa ชูทอง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.จินตนา ศรีสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
3. คุณยุบล บุญอินทร์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
4. คุณเปรมระพี อูยามาวิริทธิ์ฐ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. คุณปรศนี บัวพากุเชียว ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานวัดและประเมินผลการศึกษา โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริโภคอาหาร วิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านในการประเมินว่าข้อคำถามมีความ สอดคล้องกับงานวิจัยตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อประเมินความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งทำการประเมินความเที่ยงตรงโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์

ข้อความ	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล								
1.1 เพศ								
ชาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 อายุ								
6 ปี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17 ปี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18 ปี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 ระดับชั้นการศึกษา								
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 รายรับที่ได้จากผู้ปกครอง								
100 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
101 – 150 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
มากกว่า 150 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.5 ลักษณะที่อยู่อาศัย								
บ้านเดี่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ทาวน์เฮ้าส์/อพาร์ทเมนท์ แฟลต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว								
2.1 จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด (รวมตัวเอง)								
1 – 3 คน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 การศึกษาของบิดา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ปริญญาตรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 การศึกษาของมารดา								
ต่ำกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ปริญญาตรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว (ต่อ)								
2.4 อาชีพของบิดา								
รับจ้างทั่วไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
พนักงานบริษัท/ ห้างร้านเอกชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5 อาชีพของมารดา								
รับจ้างทั่วไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
พนักงานบริษัท/ ห้างร้านเอกชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.6 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน								
ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15,001 – 30,000 บาท/เดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30,001 – 45,000 บาท/เดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
มากกว่า 45,000 บาท/เดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่								
3.1 ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่ท่านเลือกบริโภค								
อาหารจานเดียว (A la carte) เช่น ข้าวราดแกง ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยว เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
อาหารจานด่วน (Fast food) เช่น ไก่ทอด เฟรนช์ฟรายส์ เบอร์เกอร์ พิซซ่า เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
อาหารบุฟเฟต์ (Buffet food) เช่น ปิ้งย่าง ชาบู หมูกระทะ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
อาหารแห้ง/อาหารกึ่งสำเร็จรูป (Instant food) เช่น ถั่วเมล็ด แห้ง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป อาหาร กระป๋อง เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)								
3.1 ประเภทอาหารวิถีใหม่ที่ท่านเลือกบริโภค (ต่อ)								
อาหารพร้อมปรุง-พร้อมทานแช่แข็ง (Frozen ready meals) เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์-อาหารทะเล แช่แข็ง เป็นต้น	+1	+1	1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
อาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic Foods) เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ปลูกโดยไม่ใช้สารกำจัดศัตรูพืช (ยาฆ่าแมลง)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เครื่องดื่มเสริมอาหาร (Functional Drinks) เช่น น้ำผลไม้ หรือน้ำที่มีวิตามินผสม เป็นต้น	1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
3.2 ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว								
บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยบุคคลในครอบครัวปรุงขึ้นเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
บริโภคอาหารที่ปรุงสุกใหม่ด้วยความร้อน หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารดิบหรือกึ่งสุกกึ่งดิบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เลือกใช้อุปกรณ์การกินที่ผ่านการทำความสะอาดและบรรจุอยู่ในภาชนะที่ปิดมิดชิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
คำนึงถึงอาหาร 5 หมู่ และเพิ่มสำคัญของอาหารแต่ละหมู่ ให้มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
คำนึงถึงวัตถุดิบและคุณภาพของอาหาร เช่น สภาพอาหาร สมบูรณ์ ความสดใหม่ ไม่เน่าเสีย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ไม่ดื่มน้ำร่วมกันและเลือกดื่มน้ำสะอาดที่มาจากขวดปิดสนิท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ซื้ออาหารกลับมาบริโภคที่บ้าน หรือใช้แอปพลิเคชันสั่งอาหาร Food Delivery	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อความถาม	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)								
3.2 ลักษณะการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของครอบครัว (ต่อ)								
บริโภคอาหารร่วมกันโดยนั่งห่างกันอย่างน้อย 1 เมตร และมีช้อนกลางส่วนตัวแยกน้ำแกงคนละถ้วย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารวิถีใหม่ในบ้านและเน้นการทำกิจกรรมในบ้านกับครอบครัวมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 ค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารวิถีใหม่ต่อมื้อ								
ต่ำกว่า 50 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50 – 100 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
101 – 150 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
151 – 200 บาท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
มากกว่า 201 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4 สถานที่เลือกซื้ออาหารวิถีใหม่								
ร้านอาหารริมบาทวิถี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ห้างสรรพสินค้าหรือซูเปอร์สโตร์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตลาดนัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ร้านสะดวกซื้อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
สั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ (Food delivery) เช่น Grab Food/ Food Panda/ Line Man/ Robinhood	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.5 ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่								
บริโภคอาหารตามหลักโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่ และทานครบทั้ง 3 มื้อทุกวัน (มื้อเช้า มื้อกลางวัน มื้อเย็น)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
บริโภคผักและสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ชিং ข่า กระจ่าง เพื่อเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายให้แข็งแรง	+1	+1	0	+1	+1	5	0.8	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)								
3.5 ข้อมูลการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)								
มีการวางแผนในการเลือกซื้อสินค้าบริโภค เพื่อความรวดเร็วในการเลือกซื้อสินค้า และลดระยะเวลาที่อยู่ภายในตลาด/ห้างสรรพสินค้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
คำนึงถึงความสะดวกของร้านอาหาร และการเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะและระหว่างที่นั่งอย่างน้อย 1 เมตร	+1	+1	+1	0	+1	5	0.8	ใช้ได้
หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น โดยแยกอาหารคนละชุด และไม่ใช้จาน ชาม แก้วน้ำร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
บริโภคอาหารวิถีใหม่โดยการสั่งอาหาร Food Delivery และล้างมืออย่างถูกวิธีทุกครั้งหลังรับประทานอาหารที่สั่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หลีกเลี่ยงการไปซื้ออาหารที่ร้านค้าโดยไม่จำเป็นหันไปเลือกซื้ออาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์แทน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
ล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือเจลแอลกอฮอล์ ก่อนและหลังการบริโภคอาหาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็น					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ (ต่อ)								
3.6 การรับรู้การบริโภคอาหารวิถีใหม่								
โทรทัศน์/วิทยุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หน่วยงานราชการ/ กรมควบคุมโรค กระทรวง สาธารณสุข/ โรงเรียน/ โรงพยาบาล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
สื่อสังคมออนไลน์/ Facebook/Line/Twitter/ Instagram/YouTube/ หมอบริเวณ/หมอนานะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
หนังสือพิมพ์/วารสาร/นิตยสาร/ ป้ายประชาสัมพันธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเก็บวิทยานิพนธ์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๔๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเกณฑ์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

ด้วย นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขออนุญาตจากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๖๐ คน ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๔๖๙

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๒๕๔๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

ด้วย นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๓๕๐๘-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ รูปแบบการบริโภคอาหารวิถีใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๐๐ คน ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ณ โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๒๓๖๑ ๔๔๖๙

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวนฤดี แสงอันประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด 14 พฤษภาคม 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน 21 ซอยอ่อนนุช 51/1 ถนนอ่อนนุช แขวงสวนหลวง
เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	2557
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร)	2554
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	2550
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย	2547

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.1
โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย

